Eiropas Savienības

Oficiālais Vēstnesis

L 251

Izdevums latviešu valodā

Tiesību akti

59. sējums

2016. gada 16. septembris

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624 (2016. gada 14. septembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK** 1

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1625 (2016. gada 14. septembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1406/2002 par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu** [1] 77

★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1626 (2016. gada 14. septembris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 768/2005, ar ko izveido Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru** 80

[1] Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1624

(2016. gada 14. septembris)

par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktu un 79. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Eiropadome 2015. gada 25. un 26. jūnija sanāksmē aicināja paplašināt centienus rast visaptverošu risinājumu nepieredzētajai migrantu plūsmai Savienības teritorijas virzienā, tostarp pastiprinot robežu pārvaldību, lai labāk pārvaldītu pieaugošās jauktās migrācijas plūsmas. Turklāt valstu vai valdību vadītāji 2015. gada 23. septembrī savā neoficiālajā sanāksmē par migrāciju uzsvēra vajadzību risināt dramatisko situāciju pie ārējām robežām un stiprināt minēto robežu kontroli, jo īpaši sniedzot Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, Eiropas Patvēruma atbalsta birojam (*EASO*) un Eiropolam papildu resursus cilvēkresursu un dalībvalstu tehniskā ieguldījuma veidā.

(2) Savienības politikas mērķis ārējo robežu pārvaldības jomā ir valstu un Savienības līmenī attīstīt un īstenot Eiropas integrēto robežu pārvaldību, kas neizbēgami izriet no personu brīvas pārvietošanās Savienībā un ir būtiska brīvības, drošības un tiesiskuma telpas sastāvdaļa. Eiropas integrētā robežu pārvaldība ir vitāli svarīga migrācijas pārvaldības uzlabošanā. Mērķis ir efektīvi pārvaldīt ārējo robežu šķērsošanu un risināt migrācijas problēmas, kā arī nākotnē iespējamus apdraudējumus pie šīm robežām, tādējādi palīdzot arī vērsties pret smagiem noziegumiem ar pārrobežu dimensiju un nodrošinot augsta līmeņa iekšējo drošību Savienībā. Tajā pat laikā ir jārīkojas, pilnībā ievērojot pamattiesības un tādā veidā, ka tiek aizsargāta personu brīva pārvietošanās Savienībā.

([1]) OV C 303, 19.8.2016., 109. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2016. gada 6. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 14. septembra lēmums.

(3) Eiropas integrētā robežu pārvaldība, kas balstīta uz četru pakāpju piekļuves kontroles modeli, ietver pasākumus trešās valstīs, piemēram, – atbilstīgi kopējai vīzu politikai – pasākumus ar trešām kaimiņvalstīm, robežkontroles pasākumus pie ārējās robežas, riska analīzi un pasākumus Šengenas zonā, un atgriešanu.

(4) Īstenojot Eiropas integrēto robežu pārvaldību, būtu jānodrošina saskaņotība ar citiem politikas mērķiem, tostarp ar mērķi nodrošināt pienācīgu pārrobežu transporta darbību.

(5) Lai nodrošinātu efektīvu Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanu, būtu jāizveido Eiropas Robežu un krasta apsardze. Tai būtu jāpiešķir vajadzīgie finanšu resursi, cilvēkresursi un aprīkojums. Eiropas Robežu un krasta apsardzei būtu jāietver Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra ("Aģentūra") un par robežu pārvaldību atbildīgās valstu iestādes, tostarp krasta apsardze, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus. Tādējādi tā balstīsies uz kopīgu informācijas, spēju un sistēmu izmantošanu valstu līmenī un uz Aģentūras atbildes rīcību Savienības līmenī.

(6) Eiropas integrētā robežu pārvaldība būtu jāīsteno un atbildība par to būtu jāuzņemas kopīgi Aģentūrai un par robežu pārvaldību atbildīgajām valstu iestādēm, tostarp krasta apsardzei, ciktāl tā veic jūras robežu uzraudzības operācijas un jebkādus citus robežkontroles uzdevumus. Lai gan dalībvalstis saglabā primāro atbildību par savu ārējo robežu pārvaldību savās un visu dalībvalstu interesēs, Aģentūrai būtu jāatbalsta to Savienības pasākumu piemērošana, kuri attiecas uz ārējo robežu pārvaldību, pastiprinot, novērtējot un koordinējot to dalībvalstu darbības, kuras īsteno minētos pasākumus.

(7) Eiropas integrētā robežu pārvaldība nemaina Komisijas un dalībvalstu attiecīgās kompetences muitas jomā, jo īpaši attiecībā uz kontrolēm, riska pārvaldību un informācijas apmaiņu.

(8) Par politikas un tiesību aktu izstrādi ārējo robežu kontroles un atgriešanas jomā, tostarp Eiropas integrētās robežu pārvaldības stratēģijas izstrādi, aizvien ir atbildīgas Savienības iestādes. Būtu jāgarantē cieša koordinācija starp Aģentūru un minētajām iestādēm.

(9) Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, ko parasti dēvē par *Frontex*, tika izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 ([1]). Kopš pienākumu izpildes sākšanas 2005. gada 1. maijā tai ir veiksmīgi izdevies palīdzēt dalībvalstīm īstenot ārējo robežu pārvaldības operatīvos aspektus, veicot kopīgas operācijas un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, riska analīzi, informācijas apmaiņu, uzturot attiecības ar trešām valstīm un atgriežot atgriežamās personas.

(10) Ir nepieciešams efektīvi uzraudzīt ārējo robežu šķērsošanu, risināt migrācijas problēmas un nākotnē iespējamos apdraudējumus pie ārējām robežām, nodrošināt augstu iekšējās drošības līmeni Savienībā, aizsargāt Šengenas zonas darbību un ievērot vispārēju solidaritātes principu. Ņemot vērā iepriekš teikto, ir nepieciešams pastiprināt ārējo robežu pārvaldību, balstoties uz *Frontex* darbu un to turpmāk pilnveidojot par aģentūru ar kopīgu atbildību par ārējo robežu pārvaldību.

(11) Tāpēc būtu jāplašina Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām uzdevumi. Lai atspoguļotu minētās izmaiņas, tā būtu jāpārdēvē par Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru, ko turpinās parasti dēvēt par *Frontex*. Tai būtu jāpaliek tai pašai juridiskajai personai, pilnībā turpinot visas tās darbības un procedūras. Aģentūras galvenajiem uzdevumiem vajadzētu būt izstrādāt tehnisko un operatīvo stratēģiju integrētas robežu pārvaldības īstenošanai Savienības līmenī, pārraudzīt efektīvu robežkontroles darbību uz ārējām robežām, sniegt dalībvalstīm pastiprinātu tehnisko un operatīvo palīdzību, veicot kopīgas operācijas un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, nodrošināt pasākumu praktisku veikšanu gadījumos, kad pie ārējām robežām esošā situācija prasa steidzamu rīcību, sniegt tehnisko un operatīvo palīdzību, atbalstot tādu personu meklēšanas un glābšanas operācijas, kuras jūrā atrodas briesmās, un organizēt, koordinēt un veikt atgriešanas operācijas un atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

(12) Aģentūrai savi uzdevumi būtu jāveic, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās drošības nodrošināšanu.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 2007/2004 (2004. gada 26. oktobris), ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.).

(13) Aģentūrai savi uzdevumi būtu jāveic, neskarot dalībvalstu kompetenci attiecībā uz aizsardzību.

(14) Aģentūras paplašinātie uzdevumi un kompetences būtu jālīdzsvaro ar pastiprinātām pamattiesību garantijām un lielāku pārskatatbildību.

(15) Dalībvalstīm būtu jāspēj turpināt sadarbību operatīvā līmenī ar citām dalībvalstīm un/vai trešām valstīm pie ārējām robežām, tostarp militāras operācijas tiesībaizsardzības nolūkā, ciktāl minētā sadarbība ir saderīga ar Aģentūras darbībām.

(16) Lai spētu efektīvi pildīt savus uzdevumus, Aģentūra balstās uz sadarbību ar dalībvalstīm. Šajā ziņā ir svarīgi, lai Aģentūra un dalībvalstis darbotos godprātīgi un lai tās savlaicīgi apmainītos ar precīzu informāciju. Nevienai dalībvalstij nebūtu jāsniedz informācija, kuras izpaušanu tā uzskata par pretēju savas drošības būtiskām interesēm.

(17) Dalībvalstīm savās un citu dalībvalstu interesēs arī būtu jāievada dati Eiropas datubāzēs. Tāpat tām arī būtu jānodrošina, lai dati būtu precīzi, aktuāli un likumīgi iegūti un ievadīti.

(18) Aģentūrai būtu jāsagatavo vispārēja un īpašiem mērķiem paredzēta riska analīze, kas balstīta uz kopīgu integrētu riska analīzes modeli un ko piemēros gan pati Aģentūra, gan dalībvalstis. Aģentūrai, balstoties arī uz dalībvalstu sniegto informāciju, būtu jāsniedz pienācīga informācija, kas aptver visus ar Eiropas integrēto robežu pārvaldību saistītos aspektus, jo īpaši robežkontroli, atgriešanu, trešo valstu valstspiederīgo neatbilstīgu sekundāro kustību Savienībā, pārrobežu noziedzības, tostarp neatļautas robežšķērsošanas, sekmēšanu, cilvēku tirdzniecības, terorisma un hibrīddraudu novēršanu, kā arī situāciju trešās kaimiņvalstīs, lai dotu iespēju veikt atbilstošus pasākumus vai novērst identificētos apdraudējumus un riskus nolūkā uzlabot ārējo robežu integrēto pārvaldību.

(19) Ņemot vērā Aģentūras darbību pie ārējām robežām, tai būtu jāsekmē tādu smagu noziegumu ar pārrobežu dimensiju novēršana un atklāšana kā migrantu kontrabanda, cilvēku tirdzniecība un terorisms, ja tai ir pamats rīkoties un ja tā savā darbībā ir saņēmusi attiecīgu informāciju. Tai sava darbība būtu jāsaskaņo ar Eiropolu, kas ir aģentūra, kura ir atbildīga par atbalstu dalībvalstu rīcībai un to sadarbībai un par šīs rīcības un sadarbības stiprināšanu nolūkā novērst un apkarot smagus noziegumus, kuri skar divas vai vairākas dalībvalstis. Pārrobežu noziegumiem neizbēgami ir pārrobežu dimensija. Šādai pārrobežu dimensijai raksturīgi noziegumi, kas tieši saistīti ar neatļautu ārējās robežas šķērsošanu, tostarp cilvēku tirdzniecība vai migrantu kontrabanda. Neraugoties uz iepriekš minēto, Padomes Direktīvas 2002/90/EK ([1]) 1. panta 2. punktā dalībvalstīm ir atļauts nepiemērot sankcijas, ja šādu darbību mērķis ir humānās palīdzības sniegšana migrantiem.

(20) Kopīgas atbildības garā Aģentūras uzdevumam vajadzētu būt regulāri uzraudzīt ārējo robežu pārvaldību. Aģentūrai būtu jānodrošina pareiza un efektīva uzraudzība ne tikai ar riska analīzes, informācijas apmaiņas un Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas (*EUROSUR*) starpniecību, bet arī nodrošinot no sava personāla izraudzītu ekspertu klātbūtni dalībvalstīs. Tāpēc Aģentūrai būtu jāspēj uz noteiktu laikposmu izvietot dalībvalstīs sadarbības koordinatorus, kuri šajā laikposmā ziņo izpilddirektoram. Sadarbības koordinatoru ziņojumam būtu jāveido daļa no neaizsargātības novērtējuma.

(21) Aģentūrai, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, būtu jāsagatavo neaizsargātības novērtējums, lai novērtētu dalībvalstu spēju un gatavību risināt problēmas pie savām ārējām robežām. Tajā būtu jāiekļauj novērtējums attiecībā uz dalībvalstu aprīkojumu, infrastruktūru, personālu, budžetu un finanšu resursiem, kā arī to ārkārtas situācijas plāniem, lai risinātu iespējamas krīzes pie ārējām robežām. Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai novērstu jebkurus minētajā novērtējumā identificētus trūkumus. Izpilddirektoram būtu jāidentificē veicamie pasākumi un jāiesaka tie attiecīgajai dalībvalstij. Izpilddirektoram arī būtu jānosaka termiņš, kurā minētie pasākumi būtu jāveic. Ja nepieciešamie pasākumi netiek veikti noteiktajā termiņā, jautājums būtu jānodod valdei turpmāka lēmuma pieņemšanai.

(22) Ja Aģentūrai netiek ātri sniegta precīza informācija, kas nepieciešama, lai veiktu neaizsargātības novērtējumu, tai būtu jāspēj šo apstākli ņemt vērā, veicot neaizsargātības novērtējumu, ja vien netiek sniegti pienācīgi pamatoti iemesli datu nesniegšanai.

([1]) Padomes Direktīva 2002/90/EK (2002. gada 28. novembris), ar ko definē neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu (OV L 328, 5.12.2002., 17. lpp.).

(23) Aģentūrai būtu jāorganizē atbilstoša tehniskā un operatīvā palīdzība dalībvalstīm, lai pastiprinātu dalībvalstu spēju pildīt savus pienākumus attiecībā uz ārējo robežu kontroli un risināt tādas problēmas pie ārējās robežas, kuras izriet no nelegālas imigrācijas vai pārrobežu noziedzības. Šādai palīdzībai nebūtu jāskar dalībvalstu attiecīgo iestāžu kompetence uzsākt krimināllizmeklēšanu. Šajā ziņā Aģentūrai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas būtu jāorganizē un jākoordinē vienai vai vairākām dalībvalstīm kopīgas operācijas un jāizvieto Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības, kā arī vajadzīgais tehniskais aprīkojums. Tā var arī izvietot ekspertus, kas izraudzīti no tās personāla.

(24) Gadījumos, kad pie ārējām robežām ir konkrēta un nesamērīgi liela problēma, Aģentūrai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas būtu jāorganizē un jākoordinē ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumi un jāizvieto Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības no ātrās reaģēšanas rezerves, kā arī tehniskais aprīkojums. Ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem uz ierobežotu laikposmu būtu jāsniedz pastiprinājums situācijās, kad nepieciešama tūlītēja atbildes rīcība un kad šāda iesaistīšanās nodrošinātu efektīvu atbildes rīcību. Lai nodrošinātu efektīvu šāda pasākuma darbību, dalībvalstīm būtu jādara ātrās reaģēšanas papildrezervei pieejami robežsargi un cits attiecīgs personāls un jāpiešķir vajadzīgais tehniskais aprīkojums. Aģentūrai un attiecīgajai dalībvalstij būtu jāvienojas par operatīvo plānu.

(25) Ja kāda dalībvalsts konkrētās tās ārējo robežu zonās saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām migrācijas problēmām, kam raksturīgas lielas uz ieceļošanu vērstas jauktas migrācijas plūsmas, dalībvalstīm būtu jāspēj paļauties uz tehnisku un darbības pastiprinājumu. Tas būtu jāsniedz migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām karsto punktu zonās. Minētajās vienībās būtu jāietilpst ekspertiem, kurus no dalībvalstīm izvietojusi Aģentūra un *EASO*, un no Aģentūras, Eiropola vai citām attiecīgajām Savienības aģentūrām. Aģentūrai būtu jāpalīdz Komisijai koordinēt dažādu aģentūru darbs uz vietas.

(26) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai iestādēm, kas varētu saņemt starptautiskās aizsardzības pieteikumus, piemēram, policijai, robežsardzei, imigrācijas iestādēm un ieslodzījuma vietu darbiniekiem, būtu vajadzīgā informācija. Tām būtu arī jānodrošina, lai šādu iestāžu darbinieki saņemtu nepieciešamā līmeņa apmācību, kas ir atbilstīga viņu uzdevumiem un atbildībai, un norādījumus informēt pieteikumu iesniedzējus par to, kur un kādā veidā var iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumus.

(27) Karsto punktu zonās dažādām aģentūrām un dalībvalstīm būtu jādarbojas, ievērojot to attiecīgās pilnvaras un kompetenci. Komisijai sadarbībā ar citām iesaistītajām aģentūrām būtu jānodrošina, lai darbība karsto punktu zonās atbilstu attiecīgajam Savienības *acquis*, tostarp kopējai Eiropas patvēruma sistēmai un pamattiesībām.

(28) Gadījumos, kad ārējās robežas kontrole ir padarīta neefektīva tādā mērā, ka tiek radīts risks apdraudēt Šengenas zonas darbību, vai nu tāpēc, ka dalībvalsts nav veikusi nepieciešamos pasākumus saskaņā ar neaizsargātības novērtējumu, vai tāpēc, ka dalībvalsts, kas saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām pie ārējām robežām, nav pieprasījusi Aģentūrai pietiekamu atbalstu vai šo atbalstu neīsteno, būtu jāīsteno vienota, ātra un efektīva atbildes rīcība Savienības līmenī. Lai mazinātu minētos riskus un nodrošinātu labāku koordināciju Savienības līmenī, Komisijai būtu jāiesniedz Padomei priekšlikums lēmumam, kurā identificē pasākumus, kas jāīsteno Aģentūrai, un kurā pieprasa attiecīgajai dalībvalstij sadarboties ar Aģentūru minēto pasākumu īstenošanā. Tā kā pasākumiem, par kuriem jāpieņem lēmums un kuri, iespējams, varētu skart valstu izpildes un kontroles pilnvaras, var būt politiski sensitīvs raksturs, īstenošanas pilnvaras pieņemt šādu lēmumu būtu jāpiešķir Padomei. Aģentūrai tad būtu jānosaka rīcība, kas jāveic, lai praktiski izpildītu Padomes lēmumā noteiktos pasākumus. Tai pēc tam kopā ar attiecīgo dalībvalsti būtu jāizstrādā operatīvais plāns. Ja dalībvalsts neizpilda minēto Padomes lēmumu 30 dienu laikā un nesadarbojas ar Aģentūru minētajā lēmumā iekļauto pasākumu īstenošanā, Komisijai būtu jāspēj ierosināt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/399 ([1]) 29. pantā paredzētā īpašā procedūra, lai vērstos pret ārkārtējiem apstākļiem, kas rada risku visas "zonas bez iekšējām robežām" darbībai. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza arī Regula (ES) 2016/399.

(29) Aģentūras rīcībā vajadzētu būt nepieciešamajam aprīkojumam un personālam, ko izvietot kopīgās operācijās vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos. Tādēļ pēc dalībvalsts pieprasījuma vai situācijā, kurā ir nepieciešama steidzama rīcība, sākot ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, Aģentūrai būtu jāspēj izvietot dalībvalstīs Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības no ātrās reaģēšanas rezerves, kam vajadzētu būt pastāvīgam korpusam, kuru veido dalībvalstu robežsargi un cits attiecīgais personāls. Rezervē vajadzētu būt

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

vismaz 1 500 robežsargiem un citam attiecīgam personālam. Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību izvietošana no ātrās reaģēšanas rezerves nepieciešamības gadījumā būtu nekavējoties jāpapildina ar papildu Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām.

(30) Regulas I pielikumā ir izklāstīts dalībvalstu ieguldījums ātrās reaģēšanas rezervē, kura pamatā ir solījumi, kas izdarīti, ņemot vērā šīs regulas spēkā stāšanās brīdī esošos apstākļus. Ja minētie apstākļi būtiski un strukturāli mainās, tostarp, ja tiek pieņemts lēmums par kontroles atcelšanu uz dalībvalstu iekšējām robežām, ievērojot attiecīgo pievienošanās aktu noteikumus, Komisijai būtu jāierosina atbilstīgi minētā pielikuma grozījumi.

(31) Ņemot vērā to, cik ātri būtu jānotiek aprīkojuma un personāla izvietošanai jo īpaši tajās ārējo robežu zonās, kuras pēkšņi saskaras ar lielu migrācijas plūsmu ieplūdumu, Aģentūrai būtu jāspēj izvietot arī pašai savu tehnisko aprīkojumu, kas tai būtu jāiegādājas savā īpašumā vai kopīpašumā ar kādu dalībvalsti. Dalībvalstij, kurā aprīkojums ir reģistrēts, būtu minētais tehniskais aprīkojums pēc pieprasījuma jādara pieejams Aģentūrai. Aģentūrai būtu arī jāpārvalda tehniskā aprīkojuma rezerve, ko sniegušas dalībvalstis, balstoties uz Aģentūras identificētajām vajadzībām, un kas būtu jānokomplektē ar transportlīdzekļiem un darbības aprīkojumu, kuru dalībvalstis iegādājušās atbilstīgi Iekšējās drošības fonda konkrētajām darbībām.

(32) Eiropadome 2015. gada 15. oktobrī aicināja paplašināt *Frontex* pilnvaras atgriešanas jomā, lai iekļautu tiesības tai pēc savas iniciatīvas organizēt kopīgas atgriešanas operācijas un pastiprinātu tās lomu attiecībā uz ceļošanas dokumentu ieguvi atgriežamajām personām.

(33) Aģentūrai būtu jāpastiprina sava palīdzība dalībvalstīm trešo valstu valstspiederīgo atgriešanā, ievērojot Savienības politiku atgriešanas jomā un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/115/EK ([1]). Jo īpaši tai būtu jākoordinē un jāorganizē atgriešanas operācijas no vienas vai vairākām dalībvalstīm un jāorganizē un jāvada atgriešanas nodrošināšanas operācijas, lai stiprinātu to dalībvalstu atgriešanas sistēmu, kurām nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, pildot to saistības veikt trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu saskaņā ar minēto direktīvu.

(34) Aģentūrai, pilnībā ievērojot pamattiesības, būtu jāsniedz vajadzīgā palīdzība dalībvalstīm, organizējot atgriežamo personu atgriešanas operācijas un atgriešanas nodrošināšanas operācijas. Tai nebūtu jāizvērtē dalībvalstu izdotie atgriešanas lēmumi pēc būtības. Turklāt Aģentūrai sadarbībā ar attiecīgo trešo valstu iestādēm būtu jāpalīdz dalībvalstīm iegūt atgriešanai nepieciešamos ceļošanas dokumentus.

(35) Palīdzībai dalībvalstīm atgriešanas procedūru veikšanā būtu jāietver tādas praktiskas informācijas sniegšana par atgriešanas trešām valstīm, kas ir būtiska šīs regulas īstenošanai, piemēram, kontaktinformācija vai cita loģistikas informācija, kura nepieciešama sekmīgai atgriešanas operāciju veikšanai. Atgriešanas lēmumu pieņemšanas nolūkā Aģentūrai nebūtu jāiesaistās informācijas sniegšanā dalībvalstīm par atgriešanas trešām valstīm.

(36) Tas, ka kāda dalībvalsts, iespējams, ir panākusi vienošanos ar kādu trešo valsti, neatbrīvo nedz Aģentūru, nedz dalībvalstis no to saistībām, kas tām jāpilda saskaņā ar Savienības vai starptautiskajām tiesībām, jo īpaši saistībā ar neizraidīšanas principa ievērošanu.

(37) Aģentūrai būtu jāizveido tādu piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu, piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu un atgriešanas speciālistu rezerves, kurus dara pieejamus dalībvalstis un kuri būtu jāizvieto atgriešanas operācijās, un kuriem būtu jāietilpst īpaši veidotās Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienībās, ko izvieto atgriešanas nodrošināšanas operācijās. Rezervēs būtu jāiekļauj personāls ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā. Aģentūrai būtu jāsniedz viņiem vajadzīgā apmācība.

(38) Saskaņā ar starptautisko tiesību instrumentiem, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām, atbilstīgi šai regulai ikviena persona, kas ir jaunāka par 18 gadiem, uzskatāma par bērnu. Bērna interesēm ir jābūt galvenajam apsvērumam Aģentūras darbībā.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.).

(39) Būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz atgriešanas darbībās iesaistītiem darbiniekiem, lai precizētu viņu uzdevumus, pilnvaras un pienākumus. Būtu jāizdod arī īpaši norādījumi par to kapteiņu pilnvarām, kas atbild par gaisa kuģi, un gaisa kuģa reģistrācijas valsts krimināl̄s jurisdikcijas paplašināšanu saskaņā ar starptautiskajām aviācijas tiesībām, jo īpaši Tokijas Konvenciju par noziegumiem un dažām citām nelikumīgām darbībām, kas izdarītas gaisa kuģos.

(40) Aģentūrai būtu jāizstrādā specifiski apmācības rīki, tostarp īpaša apmācība bērnu aizsardzības jomā. Tai būtu jāsniedz apmācība Savienības līmenī valstu robežsargu instruktoriem. Tai būtu arī jāpiedāvā papildu apmācības kursi un semināri, tostarp kompetento valsts struktūru amatpersonām, saistībā ar integrētās robežu pārvaldības uzdevumiem. Tai būtu jāietver apmācība par attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām un par pamattiesībām. Būtu jāļauj Aģentūrai organizēt mācību pasākumus sadarbībā ar dalībvalstīm un trešām valstīm to teritorijā.

(41) Aģentūrai būtu jāuzrauga un jādod ieguldījums pētījumos, kas ir būtiski Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai. Tai būtu jānodod informācija par šādiem pētījumiem Eiropas Parlamentam, dalībvalstīm un Komisijai.

(42) Lai efektīvi īstenotu integrētu ārējo robežu pārvaldību, ir nepieciešama regulāra, ātra un uzticama informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm. Aģentūrai būtu jāizstrādā un jāpārvalda informācijas sistēmas, kas sekmē šādu apmaiņu saskaņā ar Savienības tiesību aktiem datu aizsardzības jomā. Ir svarīgi, lai dalībvalstis Aģentūrai ātri sniegtu pilnīgu un precīzu informāciju, kas tai nepieciešama, lai tā varētu pildīt savus uzdevumus.

(43) Aģentūra, lai sasniegtu savus mērķus un ciktāl tas nepieciešams tās uzdevumu izpildei, var sadarboties ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, kā arī ar starptautiskām organizācijām jautājumos, ko aptver šī regula, to darba vienošanos satvarā, kuras noslēgtas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un politikas nostādnēm. Komisijai būtu iepriekš jāapstiprina šādas darba vienošanās.

(44) Valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, atbild par plašu uzdevumu klāstu, kas var ietvert kuģošanas drošību, drošumu, meklēšanu un glābšanu, robežkontroli, zivsaimniecības kontroli, muitas kontroli, vispārējo tiesībaizsardzību un vides aizsardzību. Tāpēc Aģentūrai, Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūrai, kas izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 768/2005 ([1]), un Eiropas Jūras drošības aģentūrai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1406/2002 ([2]), būtu jāuzlabo sadarbība savā starpā un ar tām valstu iestādēm, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, lai palielinātu jūrlietu situācijas apzināšanos un atbalstītu saskaņotu un izmaksu ziņā efektīvu rīcību. Sinerģijām starp dažādiem ar jūras vidi saistītiem dalībniekiem būtu jāatbilst Eiropas integrētās robežu pārvaldības un jūras drošības stratēģijām.

(45) Šīs regulas īstenošana neietekmē nedz kompetences sadalījumu starp Savienību un dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem, nedz dalībvalstu saistības saskaņā ar starptautiskām konvencijām, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, Starptautisko konvenciju par meklēšanu un glābšanu jūrā, Starptautisko konvenciju par kuģu izraisīta piesārņojuma novēršanu, Starptautisko konvenciju par jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem un citiem attiecīgiem starptautisko jūras tiesību instrumentiem.

(46) Aģentūrai būtu jāsekmē un jāveicina tehniskā un operatīvā sadarbība dalībvalstu un trešo valstu starpā Savienības ārējo attiecību politikas satvarā. Šajā ziņā tai būtu jākoordinē dalībvalstu un trešo valstu operatīvā sadarbība ārējo robežu pārvaldības jomā, jāizvieto trešās valstīs sadarbības koordinatori un jāsadarbojas ar trešo valstu iestādēm atgriešanas jautājumos, tostarp attiecībā uz ceļošanas dokumentu ieguvi. Aģentūrai un dalībvalstīm, sadarbojoties ar trešām valstīm, būtu vienmēr jāievēro Savienības tiesības, tostarp pamattiesības un neizraidīšanas princips. Tām šādi būtu jārīkojas arī tad, ja sadarbība ar trešām valstīm notiek minēto valstu teritorijā. Lai palielinātu pārredzamību un pārskatatbildību, Aģentūrai gada ziņojumā būtu jāziņo par sadarbību ar trešām valstīm.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 768/2005 (2005. gada 26. aprīlis), ar ko izveido Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2002 (2002. gada 27. jūnijs) par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.).

(47) Eiropas Robežu un krasta apsardzei, kas ietver Aģentūru un dalībvalstu iestādes, kuras ir atbildīgas par robežu pārvaldību, tostarp krastu apsardzi, ciktāl tā pilda robežkontroles uzdevumus, būtu jāpilda savi uzdevumi, pilnībā ievērojot pamattiesības, jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("harta"), Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, attiecīgās starptautiskās tiesības, tostarp Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām, Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu, Konvenciju par bēgļu statusu un saistības attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieejamību, jo īpaši neizraidīšanas principu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras un Starptautisko konvenciju par meklēšanu un glābšanu uz jūras. Saskaņā ar Savienības tiesībām un minētajiem instrumentiem Aģentūrai būtu jāpalīdz dalībvalstīm veikt meklēšanas un glābšanas operācijas, lai aizsargātu un glābtu cilvēku dzīvības, kur un kad nepieciešams.

(48) Ņemot vērā to, ka Aģentūrai ir aizvien vairāk uzdevumu, tai būtu jāturpina izstrādāt un īstenot stratēģiju, lai uzraudzītu un nodrošinātu pamattiesību aizsardzību. Šādā nolūkā tai būtu jānodrošina tās pamattiesību amatpersonai pienācīgi resursi un personāls atbilstoši tās pilnvarām un darba apjomam. Pamattiesību amatpersonai vajadzētu būt pieejai visai informācijai, kas nepieciešama, lai pildītu tās uzdevumus. Aģentūrai būtu jāizmanto savas funkcijas, lai aktīvi veicinātu Savienības *acquis* piemērošanu attiecībā uz ārējo robežu pārvaldību, tostarp attiecībā uz pamattiesību un starptautiskās aizsardzības ievērošanu.

(49) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 6. pantā un atspoguļoti hartā. Jo īpaši šī regula cenšas nodrošināt, lai pilnībā tiktu ievērota cilvēka cieņa, tiesības uz dzīvību, tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības uz patvērumu, tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību, bērna tiesības, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegums un cilvēku tirdzniecības aizliegums. Tā arī tiecas veicināt nediskriminēšanas un neizraidīšanas principu piemērošanu.

(50) Ar šo regulu būtu jāizveido sūdzību mehānisms, lai Aģentūra sadarbībā ar pamattiesību amatpersonu aizsargātu pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās. Tam vajadzētu būt administratīvam mehānismam, ar kuru pamattiesību amatpersonai būtu jāatbild par Aģentūras saņemto sūdzību apstrādi saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību. Pamattiesību amatpersonai būtu jāizskata sūdzības pieņemamība, jāreģistrē pieņemamās sūdzības, jāpārsūta visas reģistrētās sūdzības izpilddirektoram, jāpārsūta sūdzības par vienību dalībniekiem viņu piederības dalībvalstij un jāreģistrē Aģentūras vai minētās dalībvalsts turpmākie pasākumi. Mehānismam vajadzētu būt efektīvam, nodrošinot, lai uz sūdzībām tiktu pienācīgi reaģēts. Sūdzību mehānismam nebūtu jāskar iespēja izmantot administratīvās un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, un tas nebūtu jāuzskata par prasību šādu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanai. Kriminālizmeklēšana būtu jāveic dalībvalstīm. Lai uzlabotu pārredzamību un pārskatatbildību, Aģentūrai gada ziņojumā būtu jāziņo par sūdzību mehānismu. Tajā būtu jo īpaši jānorāda saņemto sūdzību skaits, pamattiesību pārkāpumu veidi, attiecīgās operācijas un, ja iespējams, arī Aģentūras un dalībvalstu veiktie turpmākie pasākumi.

(51) Aģentūrai vajadzētu būt neatkarīgai attiecībā uz tehniskajiem un operatīvajiem jautājumiem un juridiski, administratīvi un finansiāli autonomai. Šāda nolūkā ir nepieciešams un lietderīgi, lai tā būtu Savienības struktūra, kurai ir juridiskas personas statuss un kura izmanto īstenošanas pilnvaras, ko tai piešķir ar šo regulu.

(52) Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu būt pārstāvētām valdē, lai īstenotu uzraudzību pār Aģentūru. Ja iespējams, valdei būtu jāsastāv no to valsts dienestu operatīvajiem vadītājiem, kas ir atbildīgi par robežsardzes vadību, vai to pārstāvjiem. Valdē pārstāvētajām pusēm būtu jācenšas ierobežot savu pārstāvju mainību, lai nodrošinātu valdes darba nepārtrauktību. Šai valdei būtu jāuztic nepieciešamās pilnvaras, lai izveidotu Aģentūras budžetu, pārbaudītu tā izpildi, pieņemtu atbilstīgus finanšu noteikumus, izveidotu pārredzamas darba procedūras Aģentūras lēmumu pieņemšanai un ieceltu izpilddirektoru un izpilddirektora vietnieku. Aģentūra būtu jāvada un tai būtu jādarbojas, ņemot vērā kopējās pieejas decentralizētajām Savienības aģentūrām principus, ko 2012. gada 19. jūlijā pieņēma Eiropas Parlaments, Padome un Komisija.

(53) Lai nodrošinātu Aģentūras autonomiju, tai būtu jāpiešķir autonoms budžets, kura ieņēmumus lielākoties veido Savienības iemaksa. Attiecībā uz Savienības iemaksu un visām citām subsīdijām, ko piešķir no Savienības vispārējā budžeta, būtu jāpiemēro Savienības budžeta procedūra. Finanšu pārskatu revīzija būtu jāveic Revīzijas palātai.

(54) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ([1]) būtu bez ierobežojumiem jāpiemēro Aģentūrai, kam būtu jāpievienojas Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienu Komisijas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, kuru veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) ([2]).

(55) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 ([3]) būtu jāpiemēro Aģentūrai. Aģentūrai būtu jānodrošina pēc iespējas lielāka pārredzamība attiecībā uz tās darbību, neapdraudot tās operāciju mērķa sasniegšanu. Tai būtu jāpublisko informācija par visām tās darbībām. Tai būtu arī jānodrošina, lai sabiedrībai un visām ieinteresētajām pusēm tiktu ātri sniegta informācija par tās darbu.

(56) Aģentūrai arī būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei pēc iespējas pilnīgs ziņojums par savu darbību.

(57) Jebkura personas datu apstrāde, ko veic Aģentūra saistībā ar šo regulu, būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ([4]).

(58) Jebkura personas datu apstrāde, ko veic dalībvalstis saistībā ar šo regulu, būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ([5]). Gadījumos, kad datu apstrāde galvenokārt ir nepieciešama, lai nodrošinātu augstu iekšējās drošības līmeni Savienībā, jo īpaši attiecībā uz darbībām, kuras saistītas ar migrācijas plūsmu uzraudzību un riska analīzi, to personas datu apstrādei, kas savākti kopīgo operāciju, pilotprojektu un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu laikā un ko savākušas migrācijas pārvaldības atbalsta vienības, vai kas savākti sadarbībā ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem, aģentūrām un starptautiskām organizācijām, piemēro Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI ([6]). Jebkurā personas datu apstrādē būtu jāievēro nepieciešamības un proporcionalitātes principi.

(59) Tā kā šīs regulas mērķus, proti, attīstīt un īstenot integrētas ārējo robežu pārvaldības sistēmu, lai nodrošinātu pareizu Šengenas zonas darbību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, tām rīkojoties nekoordinēti, bet iekšējo robežkontroļu neesamības dēļ un ņemot vērā ievērojamās migrācijas problēmas pie ārējām robežām un vajadzību efektīvi uzraudzīt minēto robežu šķērsošanu un veicināt augstu iekšējās drošības līmeni Savienībā, minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(60) Ārējās robežas, kas minētas šajā regulā, ir robežas, uz kurām attiecas Regulas (ES) 2016/399 II sadaļa un ietver Šengenas zonas dalībvalstu ārējās robežas saskaņā ar LES un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) pielikumā iekļautā Protokola Nr. 19 par Šengenas *acquis*, kas integrēts Eiropas Savienības sistēmā, 1. pantu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

([2]) OV L 136, 31.5.1999., 15. lpp.

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

([6]) Padomes Pamatlēmums 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās (OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.).

(61) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi, Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā ([1]), piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK ([2]) 1. panta A punktā. Vienošanās starp Eiropas Kopienu un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par aspektiem šo valstu dalībai Eiropas Aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ([3]) paredz noteikumus minēto valstu dalībai aģentūras darbā, tostarp noteikumus par finanšu iemaksām un personālu.

(62) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana ([4]), kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ([5]) 3. pantu.

(63) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana ([6]), kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ([7]) 3. pantu.

(64) Nolīgumā starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti, no otras puses, par aspektiem minēto valstu dalībai Eiropas aģentūrā operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ([8]) ir paredzēti noteikumi minēto valstu dalībai aģentūras darbā, tostarp noteikumi par finanšu iemaksām un personālu.

(65) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā to ieviesīs savos tiesību aktos.

(66) Šī regula ir to Šengenas *acquis* ir to noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK ([9]), tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

([1]) OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

([2]) Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

([3]) OV L 188, 20.7.2007., 19. lpp.

([4]) OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

([5]) Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

([6]) OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

([7]) Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

([8]) OV L 243, 16.9.2010., 4. lpp.

([9]) Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

(67) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ([1]), tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(68) Saskaņā ar noteikumiem, ko valde nosaka katrā atsevišķā gadījumā, Aģentūrai būtu jāveicina to konkrēto darbību organizēšana, kurās dalībvalstis var izmantot speciālās zināšanas un aprīkojumu, ko Īrija un Apvienotā Karaliste varētu būt gatavas piedāvāt. Tālab Īrijas un Apvienotās Karalistes pārstāvji var tikt uzaicināti piedalīties valdes sanāksmēs, lai viņi varētu pilnvērtīgi piedalīties šādu specifisku darbību sagatavošanā.

(69) Pastāv nesaskaņas starp Spānijas Karalisti un Apvienoto Karalisti par Gibraltāra robežu demarkāciju.

(70) Šīs regulas piemērošanas apturēšana attiecībā uz Gibraltāra robežām nenozīmē nekādas izmaiņas iesaistīto valstu attiecīgajās nostājās.

(71) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu, un tas sniedza atzinumu 2016. gada 18. martā ([2]).

(72) Šīs regulas mērķis ir grozīt un paplašināt Regulas (EK) Nr. 2007/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 863/2007 ([3]), kā arī Padomes Lēmuma 2005/267/EK ([4]) noteikumus. Tā kā veicamie grozījumi ir būtiski skaita un rakstura ziņā, minētie akti skaidrības labad būtu jāaizstāj un jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

Eiropas Robežu un krasta apsardze

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido Eiropas Robežu un krasta apsardzi, lai nodrošinātu Eiropas integrēto robežu pārvaldību pie ārējām robežām nolūkā efektīvi pārvaldīt ārējo robežu šķērsošanu. Tas ietver vēršanos pret migrācijas problēmām un nākotnē iespējamiem apdraudējumiem pie minētajām robežām, tādējādi sniedzot ieguldījumu smagu noziegumu ar pārrobežu dimensiju novēršanā, lai nodrošinātu augstu iekšējās drošības līmeni Savienībā, pilnībā ievērojot pamattiesības un vienlaikus nodrošinot personu brīvu pārvietošanos tajā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "ārējās robežas" ir ārējās robežas, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 2. punktā un uz kurām attiecas minētās regulas II sadaļa;

2) "robežkontrole" ir robežkontrole, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 10. punktā;

([1]) Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).
([2]) OV C 186, 25.5.2016., 10. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 863/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido mehānismu ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izveidei un ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 attiecībā uz šo mehānismu, kā arī reglamentē pieaicināto amatpersonu pienākumus un pilnvaras (OV L 199, 31.7.2007., 30. lpp.).
([4]) Padomes Lēmums 2005/267/EK (2005. gada 16. marts), ar ko izveido drošu tīmeklī izvietotu informācijas un koordinācijas tīklu dalībvalstu migrācijas pārvaldes dienestiem (OV L 83, 1.4.2005., 48. lpp.).

3) "robežsargs" ir robežsargs, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 2. panta 14. punktā;

4) "Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības" ir robežsargu un cita attiecīgā personāla vienības no iesaistītajām dalībvalstīm, tostarp robežsargi un cits attiecīgs personāls, kurus dalībvalstis norīkojušas uz Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru kā dalībvalstu ekspertus, kas jāizvieto kopīgo operāciju, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu laikā, kā arī saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām;

5) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā notiek vai kurā tiek sākta kopīga operācija vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākums, atgriešanas operācija vai atgriešanas nodrošināšanas operācija, vai kurā ir izvietota migrācijas pārvaldības atbalsta vienība;

6) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras robežsargs vai cits attiecīgs darbinieks ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību dalībnieks;

7) "iesaistītā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kura piedalās kopīgā operācijā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, atgriešanas operācijā, atgriešanas nodrošināšanas operācijā vai migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanā, sniedzot tehnisko aprīkojumu, robežsargus un citu attiecīgu personālu, kas izvietoti kā daļa no Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām, kā arī dalībvalsts, kas piedalās atgriešanas operācijās vai atgriešanas nodrošināšanas operācijās, sniedzot tehnisko aprīkojumu vai personālu, bet kura nav uzņēmēja dalībvalsts;

8) "vienību dalībnieks" ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību vai tāda personāla vienību dalībnieks, kas iesaistīts ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē un piedalās atgriešanas operācijās vai atgriešanas nodrošināšanas operācijās;

9) "migrācijas pārvaldības atbalsta vienība" ir ekspertu vienība, kura sniedz dalībvalstīm tehnisko un operatīvo atbalstu karsto punktu zonās un kuras sastāvā ietilpst eksperti, ko no dalībvalstīm izvietojusi Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra un Eiropas Patvēruma atbalsta birojs, kā arī Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras, Eiropola vai citu attiecīgu Savienības aģentūru eksperti;

10) "karsto punktu zona" ir zona, kurā uzņēmēja dalībvalsts, Komisija, attiecīgās Savienības aģentūras un iesaistītās dalībvalstis sadarbojas, lai pārvaldītu esošu vai iespējamu nesamērīgi lielu migrācijas problēmu, kam raksturīgs būtisks tādu migrantu skaita pieaugums, kuri ierodas pie ārējām robežām;

11) "atgriešana" ir atgriešana, kā definēts Direktīvas 2008/115/EK 3. panta 3. punktā;

12) "atgriešanas lēmums" ir administratīvs vai tiesas lēmums vai akts, kurā noteikts vai paziņots, ka trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās ir nelikumīga, un kurā noteikts vai uzdots pienākums atgriezties, ievērojot Direktīvu 2008/115/EK;

13) "atgriežamā persona" ir trešās valsts valstspiederīgais, kurš uzturas nelikumīgi un uz kuru attiecas dalībvalsts izdots atgriešanas lēmums;

14) "atgriešanas operācija" ir operācija, kuru koordinē Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra un kurā ir iesaistīts vienas vai vairāku dalībvalstu sniegts tehniskais un operatīvais atbalsts, un kuras laikā atgriežamās personas no vienas vai vairākām dalībvalstīm tiek atgrieztas piespiedu kārtā vai brīvprātīgi;

15) "atgriešanas nodrošināšanas operācija" ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras darbība, ar kuru dalībvalstīm tiek sniegta pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, kuru veido Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienību izvietošana dalībvalstīs un atgriešanas operāciju organizēšana;

16) "pārrobežu noziedzība" ir jebkādi smagi noziegumi ar pārrobežu dimensiju, kas izdarīti uz ārējām robežām vai to tuvumā vai kas ir saistīti ar ārējām robežām.

3. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardze

1. Eiropas Robežu un krasta apsardzi veido Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra ("Aģentūra") un dalībvalstu iestādes, kas atbild par robežu pārvaldību, tostarp robežsardze, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus.

2. Aģentūra ar valdes lēmumu, kura pamatā ir izpilddirektora priekšlikums, izveido tehnisko un operatīvo stratēģiju Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai. Aģentūra pamatotos gadījumos ņem vērā dalībvalstu īpašo situāciju, jo īpaši to ģeogrāfisko novietojumu. Šī stratēģija atbilst 4. pantam. Tā veicina un atbalsta Eiropas integrētās robežu pārvaldības īstenošanu visās dalībvalstīs.

3. Valstu iestādes, kas atbild par robežu pārvaldību, tostarp krasta apsardze, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, izveido savas valstu stratēģijas integrētai robežu pārvaldībai. Minētās valstu stratēģijas atbilst 4. pantam un šā panta 2. punktā minētajai stratēģijai.

4. pants

Eiropas integrētā robežu pārvaldība

Eiropas integrēto robežu pārvaldību veido šādas sastāvdaļas:

a) robežkontrole, tostarp pasākumi likumīgas robežšķērsošanas atvieglošanai un vajadzības gadījumā pasākumi, kas saistīti ar tādas pārrobežu noziedzības novēršanu un atklāšanu kā migrantu kontrabanda, cilvēku tirdzniecība un terorisms, un pasākumi tādu personu nosūtīšanai, kurām vajadzīga starptautiskā aizsardzība vai kuras vēlas iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu;

b) tādu personu meklēšanas un glābšanas operācijas, kuras jūrā atrodas briesmās, ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 656/2014 ([1]) un starptautiskajām tiesībām uzsāk un veic situācijās, kādas var rasties jūras robežu uzraudzības laikā;

c) iekšējās drošības risku analīze un to draudu analīze, kas var iespaidot ārējo robežu darbību vai drošību;

d) dalībvalstu sadarbība, ko atbalsta un koordinē Aģentūra;

e) starpaģentūru sadarbība starp tām valsts iestādēm katrā dalībvalstī, kas atbild par robežkontroli vai par citiem uzdevumiem, ko veic pie robežas, un attiecīgajām Savienības iestādēm, struktūrām un birojiem un aģentūrām, tostarp regulāra informācijas apmaiņa, izmantojot esošos informācijas apmaiņas rīkus, piemēram, Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*EUROSUR*), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1052/2013 ([2]);

f) sadarbība ar trešām valstīm jomās, uz kurām attiecas šī regula, jo īpaši koncentrējoties uz kaimiņvalstīm un uz tām trešām valstīm, kuras riska analīzē ir identificētas kā nelegālas imigrācijas izcelsmes un/vai tranzīta valstis;

g) tehniskie un operatīvie pasākumi Šengenas zonā, kas ir saistīti ar robežkontroli un ir paredzēti, lai labāk vērstos pret nelegālu imigrāciju un apkarotu pārrobežu noziedzību;

h) tādu trešās valsts valstspiederīgo atgriešana, uz kuriem attiecas dalībvalsts izdots atgriešanas lēmums;

i) progresīvas tehnoloģijas, tostarp liela mēroga informācijas sistēmu, izmantošana;

j) kvalitātes kontroles mehānisms, jo īpaši Šengenas izvērtēšanas mehānisms un iespējami valstu mehānismi, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu īstenošanu robežu pārvaldības jomā;

k) solidaritātes mehānismi, jo īpaši Savienības finansēšanas instrumenti.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 656/2014 (2014. gada 15. maijs), ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 189, 27.6.2014., 93. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1052/2013 (2013. gada 22. oktobris), ar ko izveido Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*Eurosur*) (OV L 295, 6.11.2013., 11. lpp.).

5. pants

Kopīga atbildība

1. Eiropas Robežu un krasta apsardze īsteno Eiropas integrēto robežu pārvaldību kā uzdevumu, par kuru atbildību kopīgi uzņemas Aģentūra un par robežu pārvaldību atbildīgās valstu iestādes, tostarp krasta apsardze, ciktāl tā veic jūras robežu uzraudzības operācijas un jebkādus citus robežkontroles uzdevumus. Dalībvalstis saglabā galveno atbildību par savu ārējo robežu posmu pārvaldību.

2. Dalībvalstis ciešā sadarbībā ar Aģentūru nodrošina savu ārējo robežu pārvaldību savās un visu dalībvalstu kopējās interesēs, pilnībā ievērojot Savienības tiesības un saskaņā ar 3. panta 2. punktā minēto tehnisko un operatīvo stratēģiju.

3. Aģentūra atbalsta tādu Savienības pasākumu piemērošanu, kas saistīti ar ārējo robežu pārvaldību, nostiprinot, novērtējot un koordinējot dalībvalstu rīcību minēto pasākumu īstenošanā un atgriešanas jomā.

II NODAĻA

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra

1. iedaļa

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras uzdevumi

6. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra

1. Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra ir Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004, jaunais nosaukums. Tās darbības ir balstītas uz šo regulu.

2. Lai nodrošinātu saskanīgu Eiropas integrēto robežu pārvaldību, Aģentūra sekmē un dara efektīvāku esošo un turpmāko Savienības pasākumu piemērošanu saistībā ar ārējo robežu pārvaldību, jo īpaši ar Regulu (ES) 2016/399 izveidotā Šengenas Robežu kodeksa piemērošanu.

3. Aģentūra sekmē Savienības tiesību, tostarp Savienības *acquis*, kas attiecas uz pamattiesībām, nepārtrauktu un vienveidīgu piemērošanu pie visām ārējām robežām. Tās ieguldījums ietver apmaiņu ar paraugpraksi.

7. pants

Pārskatatbildība

Aģentūra ir pārskatatbildīga Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar šo regulu.

8. pants

Uzdevumi

1. Lai veicinātu efektīvu, augstu un vienveidīgu robežkontroles un atgriešanas līmeni, Aģentūra veic šādus uzdevumus:

a) uzrauga migrācijas plūsmas un veic riska analīzi attiecībā uz visiem integrētas robežu pārvaldības aspektiem;

b) veic neaizsargātības novērtējumu, tostarp novērtējumu par dalībvalstu spējām un gatavību novērst apdraudējumu un risināt problēmas pie ārējām robežām;

c) nodrošina ārējo robežu pārvaldības uzraudzību, izmantojot Aģentūras sadarbības koordinatorus dalībvalstīs;

d) palīdz dalībvalstīm apstākļos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie ārējām robežām, koordinējot un organizējot kopīgas operācijas, ņemot vērā to, ka dažas situācijas var būt saistītas ar ārkārtas humanitāro situāciju un glābšanu jūrā saskaņā ar Savienības un starptautiskajām tiesībām;

e) palīdz dalībvalstīm apstākļos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie ārējām robežām, uzsākot ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus pie to dalībvalstu ārējām robežām, kuras saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām, ņemot vērā to, ka dažas situācijas var būt saistītas ar ārkārtas humanitāro situāciju un glābšanu jūrā saskaņā ar Savienības un starptautiskajām tiesībām;

f) saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014 un starptautiskajām tiesībām sniedz dalībvalstīm un trešām valstīm atbalstu tādās personu, kuras jūrā atrodas briesmās, meklēšanas un glābšanas operācijās, kādas var rasties jūras robežu uzraudzības operāciju laikā;

g) izveido un izvieto Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības, tostarp ātrās reaģēšanas rezervi, kuras ir jāizvieto kopīgo operāciju un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu laikā un saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām;

h) izveido tehniskā aprīkojuma rezervi, kas ir jāizvieto kopīgo operāciju, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu laikā un saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām, kā arī atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā;

i) saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām karsto punktu zonās:

   i) izvieto Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības un tehnisko aprīkojumu, lai sniegtu palīdzību personu pārbaudē, iztaujāšanā, identificēšanā un pirkstu nospiedumu noņemšanā,

   ii) sadarbībā ar Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (*EASO*) un dalībvalstu iestādēm izveido nosūtīšanas un sākotnējās informācijas sniegšanas procedūru personām, kurām ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība vai kuras vēlas iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu;

j) atbalsta tehnisko standartu izstrādi attiecībā uz aprīkojumu, jo īpaši taktiskā līmeņa komandām, kontrolei un saziņai, kā arī tehniskajai uzraudzībai, lai nodrošinātu sadarbspēju Savienības un valstu līmenī;

k) izvieto vajadzīgo aprīkojumu un robežsargus un citu attiecīgo personālu no ātrās reaģēšanas rezerves, lai praktiski īstenotu pasākumus, kas jāveic situācijā, kurā nepieciešama steidzama rīcība pie ārējām robežām;

l) palīdz dalībvalstīm apstākļos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, lai īstenotu pienākumu atgriezt atgriežamās personas, tostarp koordinējot vai organizējot atgriešanas operācijas;

m) atbilstīgi attiecīgo aģentūru konkrētajām pilnvarām sadarbojas ar Eiropolu un *Eurojust* un sniedz atbalstu dalībvalstīm apstākļos, kuros nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie ārējām robežām, cīnoties pret organizēto pārrobežu noziedzību un terorismu;

n) izveido piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu, piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu un atgriešanas speciālistu rezervi;

o) izveido un izvieto Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienības atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā;

p) palīdz dalībvalstīm apmācīt valstu robežsargus, citu attiecīgu personālu un ekspertus atgriešanas jomā, ieskaitot kopīgu apmācības standartu izveidi;

q) piedalās pētniecības un inovāciju darbību attīstībā un pārvaldībā, kas ir būtiskas ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai, ieskaitot progresīvu uzraudzības tehnoloģiju izmantošanu un pilotprojektu izstrādi attiecībā uz jautājumiem, kurus aptver šī regula;

r) saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Pamatlēmumu 2008/977/TI izstrādā un pārvalda informācijas sistēmas, kas dod iespēju veikt ātru un uzticamu informācijas apmaiņu saistībā ar jauniem riskiem ārējo robežu pārvaldībā, nelegālu imigrāciju un atgriešanu, ciešā sadarbībā ar Komisiju, Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, kā arī Eiropas Migrācijas tīklu, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2008/381/EK ([1]);

s) sniedz vajadzīgo palīdzību *EUROSUR* izstrādei un darbībai un – vajadzības gadījumos – vienotas informācijas apmaiņas vides izveidei, tostarp sistēmu sadarbspējas nodrošināšanai, jo īpaši izveidojot, uzturot un koordinējot *EUROSUR* sistēmu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1052/2013;

t) sadarbojas ar Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un Eiropas Jūras drošības aģentūru atbilstīgi to pilnvarām, lai, sniedzot pakalpojumus, informāciju, aprīkojumu un apmācību, kā arī koordinējot vairākmērķu pasākumus, atbalstītu valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, kā izklāstīts 53. pantā;

u) palīdz dalībvalstīm un trešām valstīm saistībā ar to tehnisko un operatīvo sadarbību jomās, uz kurām attiecas šī regula.

2. Dalībvalstis var turpināt sadarbību operatīvā līmenī ar citām dalībvalstīm un/vai trešām valstīm, ja šāda sadarbība ir saderīga ar Aģentūras uzdevumiem. Dalībvalstis atturas veikt darbības, kas varētu traucēt Aģentūras darbību vai tās mērķu sasniegšanu. Dalībvalstis ziņo Aģentūrai par šādu operatīvo sadarbību ar citām dalībvalstīm un/vai trešām valstīm pie ārējām robežām un atgriešanas jomā. Izpilddirektors regulāri un vismaz reizi gadā informē valdi par šiem jautājumiem.

3. Aģentūra pēc savas iniciatīvas veic komunikāciju par jautājumiem, kas ietilpst tās pilnvarās. Tā sniedz sabiedrībai precīzu un izsmeļošu informāciju par savām darbībām.

Komunikācijas darbības negatīvi neietekmē 1. punktā minētos uzdevumus, jo īpaši, izpaužot operatīvo informāciju, kuras publiskošana apdraudētu operāciju mērķa sasniegšanu. Komunikācijas darbības veic, neskarot 50. pantu, saskaņā ar attiecīgajiem komunikācijas un izplatīšanas plāniem, kurus ir pieņēmusi valde.

2. iedaļa

Uzraudzība un krīžu novēršana

9. pants

Godprātīgas sadarbības pienākums

Aģentūrai un valstu iestādēm, kas atbild par robežu pārvaldību un atgriešanu, tostarp krasta apsardzei, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, ir pienākums godprātīgi sadarboties un pienākums apmainīties ar informāciju.

([1]) Padomes Lēmums 2008/381/EK (2008. gada 14. maijs), ar ko izveido Eiropas migrācijas tīklu (OV L 131, 21.5.2008., 7. lpp.).

10. pants

Informācijas apmaiņas pienākums

Lai veiktu uzdevumus, kas šajā regulā ir noteikti turpmāk minētajām iestādēm, un jo īpaši lai Aģentūra varētu uzraudzīt migrācijas plūsmas Savienības virzienā un Savienībā, veikt riska analīzi un sagatavot neaizsargātības novērtējumu, par robežu pārvaldību un atgriešanu atbildīgās dalībvalstu iestādes, tostarp krasta apsardze, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, un Aģentūra saskaņā ar šo regulu un citām attiecīgām Savienības un dalībvalstu tiesībām attiecībā uz informācijas apmaiņu savlaicīgi un precīzi apmainās ar visu nepieciešamo informāciju.

11. pants

Migrācijas plūsmu uzraudzība un riska analīze

1. Aģentūra uzrauga migrācijas plūsmas Savienības virzienā un Savienībā, tendences un citas iespējamās problēmas, kādas rodas pie Savienības ārējām robežām. Šajā nolūkā Aģentūra ar valdes lēmumu, kura pamatā ir izpilddirektora priekšlikums, izveido kopīgu integrētu riska analīzes modeli, ko piemēro gan Aģentūra, gan dalībvalstis. Tā arī veic neaizsargātības novērtējumu saskaņā ar 13. pantu.

2. Aģentūra sagatavo gan vispārēju riska analīzi, ko iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai saskaņā ar 50. pantu, gan īpašiem mērķiem paredzētu riska analīzi, ko izmanto operatīvās darbībās.

3. Aģentūras sagatavotā riska analīze aptver visus Eiropas integrētai robežu pārvaldībai būtiskos aspektus nolūkā izstrādāt iepriekšējas brīdināšanas mehānismu.

4. Dalībvalstis sniedz Aģentūrai visu nepieciešamo informāciju par situāciju, tendencēm un iespējamiem apdraudējumiem pie ārējām robežām un atgriešanas jomā. Dalībvalstis regulāri vai pēc aģentūras pieprasījuma sniedz tai visu būtisko informāciju, piemēram, statistikas un operatīvos datus, kas apkopoti saistībā ar Šengenas *acquis* īstenošanu, kā arī informāciju no valsts situācijas attēla, kurš izveidots saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1052/2013, analīzes slāņa.

5. Riska analīzes rezultātus savlaicīgi un precīzi iesniedz valdei.

6. Dalībvalstis ņem vērā riska analīzes rezultātus, plānojot savus pasākumus un darbības pie ārējām robežām un savas darbības attiecībā uz atgriešanu.

7. Aģentūra iekļauj kopīgā integrētā riska analīzes modeļa rezultātus robežsargu un personāla, kas iesaistīts atgriešanas uzdevumu izpildē, kopējās apmācības pamatprogrammas izveidē.

12. pants

Sadarbības koordinatori dalībvalstīs

1. Aģentūra nodrošina visu dalībvalstu ārējo robežu pārvaldības regulāru uzraudzību ar Aģentūras sadarbības koordinatoru starpniecību.

Aģentūra var izlemt, ka viens sadarbības koordinators aptver līdz četrām dalībvalstīm, kas ģeogrāfiski atrodas tuvu viena otrai.

2. Izpilddirektors no Aģentūras personāla norīko ekspertus, kurus izvietos kā sadarbības koordinatorus. Izpilddirektors, balstoties uz riska analīzi un pēc apspriešanās ar attiecīgajām dalībvalstīm, izsaka priekšlikumu par izvietošanas raksturu un noteikumiem, dalībvalsti vai reģionu, kurā var izvietot sadarbības koordinatoru, un iespējamiem uzdevumiem, kas nav iekļauti 3. punktā. Izpilddirektora priekšlikumam nepieciešams valdes apstiprinājums. Izpilddirektors informē attiecīgo dalībvalsti par norīkošanu un kopā ar dalībvalsti nosaka izvietošanas atrašanās vietu.

3. Sadarbības koordinatori rīkojas Aģentūras vārdā, un viņu uzdevums ir veicināt sadarbību un dialogu starp Aģentūru un par robežu pārvaldību un atgriešanu atbildīgajām valstu iestādēm, tostarp krasta apsardzi, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus. Sadarbības koordinatori jo īpaši:

a) darbojas kā saskarne starp Aģentūru un par robežu pārvaldību un atgriešanu atbildīgajām valstu iestādēm, tostarp krasta apsardzi, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus;

b) atbalsta tādas informācijas vākšanu, ko Aģentūra pieprasījusi, lai veiktu 11. pantā minēto nelegālās imigrācijas uzraudzību un riska analīzi;

c) atbalsta tās 13. pantā minētās informācijas vākšanu, ko Aģentūra pieprasījusi, lai sagatavotu neaizsargātības novērtējumu;

d) uzrauga pasākumus, ko dalībvalstis veikušas pie robežas daļām, kurām ir piešķirts augsts ietekmes līmenis saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1052/2013;

e) sekmē Savienības *acquis* piemērošanu attiecībā uz ārējo robežu pārvaldību, tostarp attiecībā uz pamattiesību ievērošanu;

f) ja iespējams, palīdz dalībvalstīm sagatavot to ārkārtas situāciju plānus attiecībā uz robežu pārvaldību;

g) sekmē saziņu starp dalībvalsti un Aģentūru, nodod dalībvalstij attiecīgo Aģentūras informāciju, tostarp informāciju par nepabeigtām operācijām;

h) regulāri ziņo izpilddirektoram par situāciju pie ārējām robežām un par attiecīgās dalībvalsts spēju efektīvi risināt situāciju pie ārējām robežām; ziņo arī par atgriešanas operāciju uz attiecīgajām trešām valstīm izpildi;

i) uzrauga pasākumus, ko dalībvalstis veikušas attiecībā uz situāciju, kurā ir nepieciešama steidzama rīcība pie ārējām robežām, kā minēts 19. pantā.

Ja h) apakšpunktā minētajā sadarbības koordinatora ziņojumā ir izteiktas bažas par vienu vai vairākiem aspektiem, kas ir būtiski attiecīgai dalībvalstij, izpilddirektors šo dalībvalsti nekavējoties par to informē.

4. Piemērojot 3. punktu, sadarbības koordinators saskaņā ar valsts un Savienības drošības un datu aizsardzības noteikumiem:

a) saņem informāciju no valsts koordinācijas centra un valsts situācijas attēla, kas izveidots saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1052/2013;

b) uztur regulārus kontaktus ar valstu iestādēm, kuras atbild par robežu pārvaldību, tostarp krasta apsardzi, ciktāl tā veic robežkontroles uzdevumus, vienlaikus informējot attiecīgās dalībvalsts nozīmētu kontaktpunktu.

5. Sadarbības koordinatora ziņojums veido daļu no 13. pantā minētā neaizsargātības novērtējuma. Ziņojumu nosūta attiecīgajai dalībvalstij.

6. Veicot savus pienākumus, sadarbības koordinatori pieņem norādījumus tikai no Aģentūras.

13. pants

Neaizsargātības novērtējums

1. Aģentūra ar valdes lēmumu, kura pamatā ir izpilddirektora priekšlikums, izveido kopēju neaizsargātības novērtējuma veikšanas metodoloģiju. Tā ietver objektīvus kritērijus, ar kuru palīdzību Aģentūra veic neaizsargātības novērtējumu, šādu novērtējumu biežumu un to, kā veicami secīgi neaizsargātības novērtējumi.

2. Aģentūra uzrauga un novērtē, vai ir pieejams nepieciešamais tehniskais aprīkojums, sistēmas, spējas, resursi, infrastruktūra, atbilstīgi apmācīts dalībvalstu personāls ar robežkontrolei atbilstīgām prasmēm. Tā veic to kā preventīvu pasākumu, pamatojoties uz riska analīzi, kas sagatavota saskaņā ar 11. panta 3. punktu. Aģentūra veic šādu uzraudzību un novērtējumu vismaz reizi gadā, ja vien izpilddirektors nenolemj citādi, pamatojoties uz riska novērtējumiem vai iepriekšēju neaizsargātības novērtējumu.

3. Dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma sniedz informāciju par valsts līmenī pieejamo tehnisko aprīkojumu, personālu un cik iespējams – par finanšu resursiem robežkontroles veikšanai. Dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma arī sniedz informāciju par saviem ārkārtas situāciju plāniem saistībā ar robežu pārvaldību.

4. Neaizsargātības novērtējuma mērķis ir ļaut Aģentūrai novērtēt dalībvalstu spēju un gatavību risināt iespējamas problēmas, tostarp esošus un turpmāk iespējamus apdraudējumus un problēmas pie ārējām robežām, identificēt – jo īpaši attiecībā uz dalībvalstīm, kuras saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām, – iespējamas tūlītējas sekas pie ārējām robežām un turpmākas sekas attiecībā uz Šengenas zonas darbību un novērtēt to spēju dot ieguldījumu 20. panta 5. punktā minētajā ātrās reaģēšanas rezervē. Minētais novērtējums neskar Šengenas izvērtēšanas mehānismu.

Šajā novērtējumā Aģentūra ņem vērā dalībvalstu spēju veikt visus robežu pārvaldības uzdevumus, tostarp to spēju tikt galā ar iespējamu liela skaita personu ierašanos to teritorijā.

5. Neaizsargātības novērtējuma rezultātus iesniedz attiecīgajām dalībvalstīm. Attiecīgā dalībvalsts var sniegt komentārus par minēto novērtējumu.

6. Ja nepieciešams, izpilddirektors, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti, sniedz ieteikumu, kurā norādīti nepieciešamie pasākumi, kas attiecīgajai dalībvalstij jāveic, un termiņš, kurā šādi pasākumi jāīsteno. Izpilddirektors aicina attiecīgās dalībvalstis īstenot nepieciešamos pasākumus.

7. Izpilddirektors pasākumus, kurus iesaka attiecīgajām dalībvalstīm, pamato ar neaizsargātības novērtējuma rezultātiem, ņemot vērā Aģentūras riska analīzi, attiecīgās dalībvalsts komentārus un Šengenas izvērtēšanas mehānisma rezultātus.

Šiem pasākumiem vajadzētu būt vērstiem uz izvērtējumā konstatētās neaizsargātības novēršanu, lai ļautu dalībvalstīm palielināt to gatavību risināt turpmāk paredzamas problēmas, stiprinot vai uzlabojot to spējas, tehnisko aprīkojumu, sistēmas, resursus un ārkārtas situāciju plānus.

8. Ja dalībvalsts neīsteno ieteikumā norādītos nepieciešamos pasākumus šā panta 6. punktā minētajā termiņā, izpilddirektors nodod jautājumu valdei un paziņo Komisijai. Valde, balstoties uz izpilddirektora priekšlikumu, pieņem lēmumu, kurā izklāsta nepieciešamos pasākumus, kas jāveic attiecīgajai dalībvalstij, un termiņu, kurā šādi pasākumi jāīsteno. Valdes lēmums ir dalībvalstij saistošs. Ja dalībvalsts neīsteno pasākumus minētajā lēmumā paredzētajā termiņā, valde informē Padomi un Komisiju un saskaņā ar 19. pantu var tikt veikti turpmāki pasākumi.

9. Neaizsargātības novērtējuma rezultātus saskaņā ar 50. pantu regulāri un vismaz reizi gadā nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

3. iedaļa

Ārējo robežu pārvaldība

14. pants

Aģentūras rīcība pie ārējām robežām

1. Dalībvalsts var pieprasīt Aģentūrai palīdzību savu pienākumu īstenošanā attiecībā uz ārējo robežu kontroli. Aģentūra veic arī pasākumus saskaņā ar 19. pantu.

2. Aģentūra organizē atbilstošu tehnisko un operatīvo palīdzību uzņēmējai dalībvalstij, un tā saskaņā ar attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām, tostarp neizraidīšanas principu, var veikt vienu vai vairākus šādus pasākumus:

a) koordinēt kopīgas operācijas vienai vai vairākām dalībvalstīm un izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības;

b) organizēt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus un izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības no ātrās reaģēšanas rezerves un vajadzības gadījumā papildu Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības;

c) koordinēt vienas vai vairāku dalībvalstu un trešo valstu darbības pie ārējām robežām, tostarp kopīgas operācijas ar trešām kaimiņvalstīm;

d) izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības kā daļu no migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām karsto punktu zonās;

e) saistībā ar šā punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajām operācijām un saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014 un starptautiskajām tiesībām sniegt dalībvalstīm un trešām valstīm tehnisku un operatīvu palīdzību, atbalstot tādas personu, kuras jūrā atrodas briesmās, meklēšanas un glābšanas operācijas, kādas var rasties jūras robežu uzraudzības operāciju laikā;

f) izvietot savus ekspertus, kā arī dalībvalstu uz Aģentūru norīkotos vienību dalībniekus, lai attiecīgajā laikposmā atbalstītu iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes;

g) izvietot tehnisko aprīkojumu.

3. Aģentūra finansē vai līdzfinansē 2. punktā minētās darbības no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem.

4. Ja Aģentūras finansiālās vajadzības būtiski palielinās saistībā ar stāvokli pie ārējām robežām, tā nekavējoties par to informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.

15. pants

Kopīgo operāciju un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu uzsākšana pie ārējām robežām

1. Dalībvalsts var pieprasīt Aģentūrai uzsākt kopīgas operācijas, lai risinātu turpmāk iespējamas problēmas, tostarp nelegālu imigrāciju, esošus vai turpmāk iespējamus apdraudējumus pie tās ārējām robežām vai pārrobežu noziedzību, vai lai sniegtu pastiprinātu tehnisko un operatīvo palīdzību, īstenojot tās pienākumus attiecībā uz ārējo robežu kontroli.

2. Pēc tādas dalībvalsts pieprasījuma, kas saskaras ar īpašu un nesamērīgu problēmu, jo īpaši, ja noteiktās tās ārējo robežu vietās ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kuri neatļauti mēģina iekļūt minētās dalībvalsts teritorijā, Aģentūra uz ierobežotu laiku var izvietot ātrās reaģēšanas robežapsardzes operāciju minētās uzņēmējas dalībvalsts teritorijā.

3. Izpilddirektors izvērtē, apstiprina un koordinē dalībvalstu priekšlikumus kopīgu operāciju veikšanai. Pirms kopīgām operācijām un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem veic rūpīgu, uzticamu un atjauninātu riska analīzi, ar to dodot Aģentūrai iespēju izkārtot prioritārā secībā ierosinātās kopīgās operācijas un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, ņemot vērā ietekmes līmeni uz ārējo robežu daļām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1052/2013 un resursu pieejamību.

4. Izpilddirektors, balstoties uz neaizsargātības novērtējuma rezultātiem un ņemot vērā Aģentūras riska analīzi un Eiropas situācijas attēla, kas izveidots saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1052/2013, analīzes slāni, iesaka attiecīgajai dalībvalstij uzsākt un veikt kopīgas operācijas vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus. Aģentūra nodod savu tehnisko aprīkojumu uzņēmējas dalībvalsts vai iesaistīto dalībvalstu rīcībā.

5. Kopīgas operācijas vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma mērķus var sasniegt kā daļu no vairākmērķu operācijas. Šādas operācijas var ietvert krasta apsardzes funkcijas un pārrobežu noziedzības novēršanu, tostarp cīņu pret migrantu kontrabandu vai cilvēku tirdzniecību, kā arī migrācijas pārvaldību, tostarp identificēšanu, reģistrēšanu, iztaujāšanu un atgriešanu.

16. pants

Kopīgo operāciju operatīvais plāns

1. Sagatavojot kopīgu operāciju, izpilddirektors sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti sagatavo vajadzīgā tehniskā aprīkojuma un personāla sarakstu, ņemot vērā pieejamos uzņēmējas dalībvalsts resursus. Uz šo elementu pamata Aģentūra definē operatīvā un tehniskā atbalsta kopumu, kā arī spēju palielināšanas pasākumus, kas jāiekļauj operatīvajā plānā.

2. Izpilddirektors izstrādā operatīvo plānu kopīgajām operācijām pie ārējām robežām. Izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts, apspriežoties ar iesaistītajām dalībvalstīm, vienojas par operatīvo plānu, kurā ir sīki aprakstīti kopīgās operācijas organizatoriskie un procesuālie aspekti.

3. Operatīvais plāns ir Aģentūrai, uzņēmējai dalībvalstij un iesaistītajām dalībvalstīm saistošs. Tas aptver visus tos aspektus, ko uzskata par nepieciešamiem kopīgās operācijas īstenošanai, tostarp turpmāk minēto:

a) situācijas aprakstu ar modus operandi un izvietošanas mērķiem, tostarp operatīvo mērķi;

b) kopīgās operācijas paredzamo ilgumu;

c) ģeogrāfisko teritoriju, kurā notiks kopīgā operācija;

d) uzdevumu aprakstu, pienākumus, tostarp attiecībā uz pamattiesību ievērošanu, un īpašus norādījumus Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām, tostarp par pieļaujamo piekļuvi datubāzēm un par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu uzņēmējā dalībvalstī;

e) Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību sastāvu, kā arī cita attiecīga personāla izvietošanu;

f) pavēlniecības un kontroles noteikumus, tostarp vārdus, uzvārdus un dienesta pakāpes uzņēmējas dalībvalsts robežsargiem, kas ir atbildīgi par sadarbību ar vienību dalībniekiem un Aģentūru, jo īpaši vārdus, uzvārdus un dienesta pakāpes robežsargiem, kas ir atbildīgi par pavēlniecību izvietošanas laikā, un vienību dalībnieku vietu komandķēdē;

g) tehnisko aprīkojumu, ko izvietos kopīgās operācijas laikā, tostarp īpašas prasības, piemēram, izmantošanas nosacījumus, pieprasīto komandas sastāvu, transportu un citus loģistikas faktorus, un finanšu noteikumus;

h) detalizētus noteikumus par kārtību, kādā Aģentūra valdei un attiecīgajām valstu iestādēm nekavējoties ziņo par incidentiem;

i) ziņošanas un novērtējuma sistēmu, kurā norādīti etaloni novērtējuma ziņojumam, tostarp attiecībā uz pamattiesību aizsardzību, un galīgais datums, līdz kuram ir jāiesniedz galīgais novērtējuma ziņojums;

j) par operācijām jūrā norāda konkrētu informāciju attiecībā uz atbilstīgās jurisdikcijas un tiesību aktu piemērošanu ģeogrāfiskajā teritorijā, kurā notiek kopīgā operācija, tostarp atsauces uz valsts, starptautiskajām un Savienības tiesībām, kas attiecas uz pārtveršanu, glābšanu jūrā un izkāpšanu krastā. Šajā ziņā operatīvo plānu izveido saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 656/2014;

k) noteikumus sadarbībai ar trešām valstīm, citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām vai starptautiskām organizācijām;

l) procedūras, saskaņā ar kurām personas, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, cilvēku tirdzniecības upuri, nepilngadīgie bez pavadības un mazaizsargātas personas tiek novirzītas pie kompetentajām valstu iestādēm atbilstošas palīdzības saņemšanai;

m) procedūras, kurās noteikts mehānisms, lai saņemtu un nosūtītu Aģentūrai sūdzību par visām personām, kas piedalās kopīgā operācijā vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, tostarp par uzņēmējas dalībvalsts robežsargiem vai citu attiecīgu personālu un Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību dalībniekiem par iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem saistībā ar viņu dalību kopīgā operācijā vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā;

n) loģistikas pasākumus, tostarp informāciju par darba apstākļiem un vispārējiem apstākļiem teritorijās, kurās paredzēts veikt kopīgās operācijas.

4. Aģentūras izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts pēc apspriešanās ar iesaistītajām dalībvalstīm vienojas par visiem grozījumiem vai pielāgojumiem operatīvajā plānā. Grozītā vai pielāgotā operatīvā plāna kopiju aģentūra nekavējoties nosūta iesaistītajām dalībvalstīm.

17. pants

Ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma sākšanas procedūra

1. Dalībvalsts pieprasījumā sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu ietver situācijas, iespējamo mērķu un plānoto vajadzību aprakstu. Vajadzības gadījumā izpilddirektors var nekavējoties nosūtīt Aģentūras ekspertus situācijas novērtēšanai pie attiecīgās dalībvalsts ārējām robežām.

2. Izpilddirektors nekavējoties informē valdi par dalībvalsts pieprasījumu sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu.

3. Lemjot par dalībvalsts pieprasījumu, izpilddirektors ņem vērā Aģentūras veiktās riska analīzes konstatējumus un Eiropas situācijas attēla, kas izveidots saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1052/2013, analīzes slāni, kā arī 13. pantā minētā neaizsargātības novērtējuma rezultātus un jebkuru citu būtisku informāciju, ko sniegusi attiecīgā dalībvalsts vai kāda cita dalībvalsts.

4. Izpilddirektors pieņem lēmumu par pieprasījumu sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu divās darba dienās pēc pieprasījuma saņemšanas dienas. Izpilddirektors rakstveidā paziņo par lēmumu vienlaicīgi attiecīgajai dalībvalstij un valdei. Lēmumā norāda galvenos apsvērumus, kas ir tā pamatā.

5. Ja izpilddirektors nolemj sākt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, viņš izvieto Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības no ātrās reaģēšanas rezerves saskaņā ar 20. panta 5. punktu un ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervi saskaņā ar 39. panta 7. punktu, un vajadzības gadījumā viņš nolemj par tūlītēju pastiprināšanu ar vienu vai vairākām Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām saskaņā ar 20. panta 8. punktu.

6. Izpilddirektors kopā ar uzņēmēju dalībvalsti nekavējoties un katrā ziņā ne vēlāk kā trīs darba dienās pēc lēmuma pieņemšanas dienas izstrādā operatīvo plānu saskaņā ar 16. panta 3. punktu.

7. Tiklīdz ir panākta vienošanās par operatīvo plānu un tas ir iesniegts dalībvalstīm, izpilddirektors rakstveidā pieprasa dalībvalstīm nekavējoties izvietot robežsargus vai citu attiecīgu personālu, kas veido daļu no ātrās reaģēšanas rezerves. Izpilddirektors no robežsargiem vai cita attiecīga personāla, kas ir identificēti ātrās reaģēšanas rezervē, norāda no katras dalībvalsts pieprasīto robežsargu specializācijas un skaitu.

8. Paralēli 7. punktā minētajai izvietošanai un ja nepieciešams, lai nodrošinātu no ātrās reaģēšanas rezerves izvietoto Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību tūlītēju pastiprināšanu, izpilddirektors informē dalībvalstis par papildus izvietojamo robežsargu vai cita attiecīga personāla pieprasīto skaitu un specializācijām. Šo informāciju iesniedz rakstveidā valstu kontaktpunktiem, un tajā norāda datumu, kad jānotiek izvietošanai. Tiem iesniedz arī operatīvā plāna eksemplāru.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka ātrās reaģēšanas rezervē norīkotais skaits robežsargu vai cits attiecīgs personāls tiek nekavējoties darīts pieejams Aģentūrai, lai garantētu pilnīgu izvietošanu saskaņā ar 20. panta 5. un 7. punktu. Dalībvalstis arī dara pieejamus papildu robežsargus vai citu attiecīgu personālu no valstu rezervēm saskaņā ar 20. panta 8. punktu.

10. Ātrās reaģēšanas rezervi izvieto ne vēlāk kā piecās darba dienās pēc dienas, kad izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts vienojušies par operatīvo plānu. Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību papildu izvietošana vajadzības gadījumā notiek septiņās darba dienās pēc ātrās reaģēšanas rezerves izvietošanas.

11. Ja tiek izvietota ātrās reaģēšanas rezerve, izpilddirektors, apspriežoties ar valdi, nekavējoties izvērtē prioritātes attiecībā uz Aģentūras pašreizējām vai paredzētajām kopīgajām operācijām pie citām ārējām robežām, lai nodrošinātu resursu iespējamu pārdali uz tām ārējo robežu zonām, kur visvairāk nepieciešama pastiprināta izvietošana.

18. pants

Migrācijas pārvaldības atbalsta vienības

1. Ja dalībvalsts konkrētās tās ārējo robežu karsto punktu zonās saskaras ar nesamērīgām migrācijas problēmām, kam raksturīgs liels jauktu migrācijas plūsmu ieplūdums, minētā dalībvalsts var pieprasīt tehnisko un operatīvo pastiprinājumu no migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām. Minētā dalībvalsts iesniedz Aģentūrai un citām attiecīgajām Savienības aģentūrām, jo īpaši *EASO* un Eiropolam, pastiprinājuma pieprasījumu un savu vajadzību novērtējumu.

2. Izpilddirektors, koordinējot ar citām attiecīgajām Savienības aģentūrām, novērtē dalībvalsts pastiprinājuma pieprasījumu un tās vajadzību novērtējumu nolūkā noteikt visaptverošu pastiprinājuma paketi, ko veido dažādas darbības, kuras koordinē attiecīgās Savienības aģentūras un par ko jāvienojas ar attiecīgo dalībvalsti.

3. Komisija sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti un attiecīgajām aģentūrām izstrādā noteikumus sadarbībai karsto punktu zonā un ir atbildīga par migrācijas pārvaldības atbalsta vienību darbību koordināciju.

4. Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību, Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienību un Aģentūras personāla ekspertu tehniskais un operatīvais pastiprinājums, ko tie sniedz saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām, var ietvert:

a) pilnībā ievērojot pamattiesības – palīdzības sniegšanu attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kuri ierodas pie ārējām robežām, pārbaudi, tostarp šo trešo valstu valstspiederīgo identificēšanu, reģistrēšanu un iztaujāšanu, un, ja dalībvalsts to pieprasa, trešo valstu valstspiederīgo pirkstu nospiedumu noņemšanu, un informācijas sniegšanu par minēto procedūru mērķi;

b) sākotnējās informācijas sniegšanu personām, kuras vēlas pieteikties uz starptautisku aizsardzību, un to nosūtīšanu pie attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai *EASO;*

c) tehnisko un operatīvo palīdzību atgriešanu jomā, tostarp atgriešanas operāciju sagatavošanu un organizēšanu.

5. Migrācijas pārvaldības atbalsta grupās vajadzības gadījumā iekļauj personālu ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības, cilvēku tirdzniecības, aizsardzības pret vajāšanu dzimuma dēļ un/vai pamattiesību jomā.

19. pants

Situācija pie ārējām robežām, kas prasa steidzamu rīcību

1. Ja ārējās robežas kontrole padarīta neefektīva tādā mērā, ka tiek radīts risks Šengenas zonas darbībai, jo:

a) dalībvalsts neveic nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 13. panta 8. punktā minēto valdes lēmumu; vai

b) dalībvalsts, kas saskaras ar konkrētām un nesamērīgi lielām problēmām pie ārējām robežām, vai nu nav pieprasījusi Aģentūrai pietiekamu atbalstu atbilstīgi 15., 17. vai 18. pantam, vai neveic pasākumus, lai īstenotu darbības atbilstīgi minētajiem pantiem,

Padome, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, var ar īstenošanas aktu nekavējoties pieņemt lēmumu, kurā identificēti Aģentūras īstenojamie pasākumi minēto risku mazināšanai un kurā attiecīgajai dalībvalstij prasa sadarboties ar Aģentūru minēto pasākumu īstenošanā. Komisija pirms priekšlikuma iesniegšanas apspriežas ar Aģentūru.

2. Ja rodas situācija, kas prasa steidzamu rīcību, par minēto situāciju nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un to arī informē par visiem turpmākajiem pasākumiem un lēmumiem, kuri pieņemti, veicot atbildes pasākumus.

3. Lai mazinātu risku, ka var tikt apdraudēta Šengenas zona, 1. punktā minētajā Padomes lēmumā nosaka vienu vai vairākus šādus pasākumus, kas Aģentūrai jāveic:

a) organizēt un koordinēt ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus un izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības no ātrās reaģēšanas rezerves un pēc vajadzības papildu Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības;

b) izvietot Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām karsto punktu zonās;

c) koordinēt vienas vai vairāku dalībvalstu un trešo valstu darbības pie ārējām robežām, tostarp kopīgas operācijas ar trešām kaimiņvalstīm;

d) izvietot tehnisko aprīkojumu;

e) organizēt atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

4. Izpilddirektors divu darba dienu laikā pēc 1. punktā minētā Padomes lēmuma pieņemšanas:

a) nosaka darbības, kas jāveic minētajā lēmumā identificēto pasākumu praktiskai izpildei, tostarp tehnisko aprīkojumu un to robežsargu un cita attiecīga personāla skaitu un specializācijas, kas vajadzīgi minētā lēmuma mērķu sasniegšanai;

b) izstrādā operatīvo plānu un iesniedz to attiecīgajām dalībvalstīm.

5. Izpilddirektors un attiecīgā dalībvalsts vienojas par operatīvo plānu trijās darba dienās pēc tā iesniegšanas dienas.

6. Aģentūra nekavējoties un katrā ziņā piecās darba dienās pēc operatīvā plāna izveides izvieto nepieciešamo personālu no 20. panta 5. punktā minētās ātrās reaģēšanas rezerves, lai praktiski izpildītu šā panta 1. punktā minētajā Padomes lēmumā identificētos pasākumus. Papildu Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības izvieto pēc vajadzības otrajā posmā un katrā ziņā septiņās darba dienās pēc ātrās reaģēšanas rezerves izvietošanas.

7. Aģentūra nekavējoties un katrā ziņā desmit darba dienās no operatīvā plāna izveides izvieto tehnisko aprīkojumu, kas nepieciešams 1. punktā minētajā Padomes lēmumā identificēto pasākumu praktiskai izpildei.

Papildu tehnisko aprīkojumu izvieto pēc vajadzības otrajā posmā saskaņā ar 39. pantu.

8. Attiecīgā dalībvalsts ievēro 1. punktā minēto Padomes lēmumu. Minētajā nolūkā tā nekavējoties sadarbojas ar Aģentūru un veic nepieciešamās darbības, lai sekmētu minētā lēmuma īstenošanu un minētajā lēmumā un operatīvajā plānā, par kuru ir vienošanās ar izpilddirektoru, noteikto pasākumu praktisku izpildi.

9. Dalībvalstis dara pieejamus robežsargus un citu attiecīgo personālu vai personālu, kas iesaistīts ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē, kurus noteicis izpilddirektors saskaņā ar šā panta 4. punktu. Dalībvalstis nevar atsaukties uz 20. panta 3. un 8. punktā minēto situāciju.

10. Ja attiecīgā dalībvalsts neievēro 1. punktā minēto Padomes lēmumu 30 dienās un nesadarbojas ar Aģentūru, kā noteikts šā panta 8. punktā, Komisija var iniciēt Regulas (ES) 2016/399 29. pantā noteikto procedūru.

20. pants

Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību sastāvs un izvietošana

1. Aģentūra izvieto robežsargus un citu attiecīgo personālu kā Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību dalībniekus kopīgās operācijās, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos un saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām. Aģentūra var arī izvietot ekspertus no sava personāla.

2. Pēc izpilddirektora priekšlikuma valde ar tās balsstiesīgo locekļu absolūto balsu vairākumu lemj par to robežsargu un cita attiecīgā personāla specializācijām un kopējo skaitu, kāds jādara pieejams Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādām turpmākām izmaiņām attiecībā uz specializācijām un kopējo skaitu. Dalībvalstis dod ieguldījumu Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību komplektēšanā no valsts rezerves, balstoties uz dažādām noteiktajām specializācijām, un izvirza robežsargus un citu attiecīgo personālu, kas atbilst nepieciešamajām specializācijām.

3. Dalībvalstu robežsargu ieguldījumu konkrētās kopīgās operācijās nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma dara robežsargus pieejamus izvietošanai, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu iesniedz vismaz 21 darba dienu pirms paredzētās izvietošanas. Ja dalībvalsts atsaucas uz šādu ārkārtas situāciju, tā Aģentūrai rakstveidā sniedz vispusīgu informāciju par iemesliem un situāciju, un tās, proti, informācijas, saturu iekļauj 12. punktā minētajā ziņojumā.

4. Attiecībā uz ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem pēc izpilddirektora priekšlikuma valde ar trīs ceturtdaļu balsu vairākumu lemj par robežsargu vai cita attiecīga personāla specializācijām un minimālo skaitu, kāds jādara pieejams Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību ātrās reaģēšanas rezervei. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādām turpmākām izmaiņām attiecībā uz ātrās reaģēšanas rezerves robežsargu vai cita attiecīga personāla specializācijām un kopējo skaitu. Dalībvalstis dod ieguldījumu ātrās reaģēšanas rezerves komplektēšanā no valsts ekspertu rezerves, balstoties uz dažādām noteiktām specializācijām, un izvirza robežsargus vai citu attiecīgo personālu, kas atbilst nepieciešamajām specializācijām.

5. Ātrās reaģēšanas rezerve ir pastāvīgs korpuss, kas nodots tūlītējā Aģentūras rīcībā un kas var tikt izvietots no katras dalībvalsts piecās darba dienās no dienas, kad izpilddirektors un uzņēmēja dalībvalsts ir vienojušies par operatīvo plānu. Šajā nolūkā katra dalībvalsts ik gadu dara pieejamu Aģentūrai zināmu skaitu robežsargu vai cita attiecīgā personāla. To specializācijas nosaka ar valdes lēmumu. Kopīgais personāla skaits, kādu dalībvalstis dara pieejamu, sasniedz vismaz 1 500 robežsargu vai cita attiecīgā personāla. Aģentūra var pārbaudīt, vai dalībvalstu piedāvātie robežsargi atbilst noteiktajām specializācijām. Aģentūra var pieprasīt, lai dalībvalsts izslēdz robežsargu no rezerves neatbilstošas uzvedības vai noteikumu pārkāpuma gadījumā.

6. Katra dalībvalsts ir atbildīga par savu ieguldījumu robežsargu vai cita attiecīgā personāla skaita nodrošināšanā, kā minēts 5. punktā, saskaņā ar I pielikumu.

7. Dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma dara robežsargus un/vai citu attiecīgo personālu no ātrās reaģēšanas rezerves pieejamus izvietošanai. Ja riska analīze un jebkurš pieejams neaizsargātības novērtējums liecina, ka kāda dalībvalsts saskaras ar situāciju, kas būtiski ietekmētu valsts uzdevumu izpildi, tās ieguldījums ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma izvietošanai ir puse no tās ieguldījuma, kas noteikts I pielikumā. Uzņēmēja dalībvalsts, kurā notiek ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākums, neizvieto personālu, kas veido daļu no tai noteiktā ieguldījuma ātrās reaģēšanas rezervē. Ja pietrūkst personāla izvietošanai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, valde, pamatojoties uz izpilddirektora priekšlikumu, pieņem lēmumu par to, kā minēto trūkumu aizpildīt.

8. Ja nepieciešams, Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību izvietošanu no ātrās reaģēšanas rezerves nekavējoties papildina ar papildu Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām. Minētajā nolūkā dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma nekavējoties paziņo to savas valsts rezerves robežsargu un cita attiecīgā personāla skaitu, uzvārdus un specializācijas, kurus tās var darīt pieejamus septiņās darba dienās pēc ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma sākšanas. Dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma dara robežsargus un citu attiecīgo personālu pieejamus izvietošanai, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Ja dalībvalsts atsaucas uz šādu ārkārtas situāciju, tā Aģentūrai rakstveidā sniedz vispusīgu informāciju par iemesliem un situāciju, un tās, proti, informācijas, saturu iekļauj 12. punktā minētajā ziņojumā.

9. Ja rodas situācija, kurā vajag vairāk robežsargu, nekā noteikts saskaņā ar 5. un 8. punktu, izpilddirektors nekavējoties informē Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju. Viņš aicina Padomi censties panākt, lai dalībvalstis apņemas aizpildīt trūkumu.

10. Dalībvalstis nodrošina, lai robežsargi un cits attiecīgais personāls, kas ir to ieguldījums, atbilstu valdes nolemtajām specializācijām un skaitam. Izvietošanas ilgumu nosaka piederības dalībvalsts, bet katrā ziņā tas nav mazāks par 30 dienām, izņemot gadījumu, kad operācija, kuras daļa ir izvietošana, ir īsāka par 30 dienām.

11. Aģentūra nodrošina Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības ar kompetentiem robežsargiem vai citu attiecīgo personālu, ko dalībvalstis norīkojušas uz Aģentūru kā valstu ekspertus. Dalībvalstu ieguldījumu robežsargu vai cita attiecīgā personāla norīkošanā uz Aģentūru nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Dalībvalstis dara robežsargus vai citu attiecīgo personālu pieejamus norīkošanai saskaņā ar minētajiem nolīgumiem, ja vien tas būtiski neietekmētu valsts uzdevumu izpildi. Šādās situācijās dalībvalstis var atsaukt savus norīkotos robežsargus vai citu attiecīgo personālu.

Šādi norīkojumi var būt uz 12 mēnešiem vai ilgāk, bet katrā ziņā ne mazāk par trīs mēnešiem. Norīkotos robežsargus un citu attiecīgo personālu uzskata par vienību dalībniekiem, un viņiem ir savu vienību dalībnieku uzdevumi un pilnvaras. Dalībvalsti, kura norīkojusi minētos robežsargus vai citu attiecīgo personālu, uzskata par viņu piederības dalībvalsti.

Citu personālu, ko Aģentūra nodarbina kā pagaidu darbiniekus un kam nav robežkontroles pienākumu veikšanai vajadzīgās kvalifikācijas, izvieto kopīgajās operācijās tikai koordinācijas un citu tādu uzdevumu veikšanai, kuriem nav vajadzīga pilnīga robežsargu apmācība. Tie neveido daļu no Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām.

12. Aģentūra reizi gadā informē Eiropas Parlamentu par to robežsargu skaitu, kurus katra dalībvalsts saskaņā ar šo pantu ir apņēmusies nosūtīt dalībai Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībās, un faktiski izvietoto robežsargu skaitu. Šajā ziņojumā uzskaita dalībvalstis, kas iepriekšējā gadā atsaukušās uz 3. un 8. punktā minēto ārkārtas situāciju. Tajā ietver arī attiecīgās dalībvalsts norādītos iemeslus un informāciju.

21. pants

Norādījumi Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām

1. Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību izvietošanas laikā uzņēmēja dalībvalsts dod norādījumus vienībām saskaņā ar operatīvo plānu.

2. Aģentūra ar koordinatora starpniecību var paziņot uzņēmējai dalībvalstij savu viedokli par norādījumiem, kas sniegti Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām. Tādā gadījumā uzņēmēja dalībvalsts šo viedokli ņem vērā un pēc iespējas to ievēro.

3. Gadījumos, kad Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām sniegtie norādījumi neatbilst operatīvajam plānam, koordinators nekavējoties ziņo izpilddirektoram, kurš attiecīgā gadījumā var rīkoties saskaņā ar 25. panta 3. punktu.

4. Veicot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, vienību dalībnieki pilnībā ievēro pamattiesības, tostarp patvēruma procedūru pieejamību un cilvēka cieņu. Visiem pasākumiem, ko darbinieki veic, pildot pienākumus un īstenojot pilnvaras, jābūt samērīgiem ar šo pasākumu mērķiem. Pildot uzdevumus un īstenojot pilnvaras, viņi nediskriminē personas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.

5. Uz vienību dalībniekiem turpina attiekties viņu piederības dalībvalsts disciplinārie pasākumi. Piederības dalībvalsts saskaņā ar savām tiesībām saistībā ar pamattiesību pārkāpumiem vai starptautiskas aizsardzības pienākumu nepildīšanu, kas tiek konstatēti kopīgās operācijas vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma laikā, paredz atbilstīgus disciplinārus vai citus pasākumus.

22. pants

Koordinators

1. Aģentūra nodrošina kopīgo operāciju, pilotprojektu vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu visu organizatorisko aspektu operatīvo īstenošanu, tostarp Aģentūras darbinieku klātbūtni.

2. Izpilddirektors norīko vienu vai vairākus ekspertus no Aģentūras darbiniekiem, kurus izvietot kā koordinatorus katrai kopīgajai operācijai vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumam. Par koordinatora norīkošanu izpilddirektors paziņo uzņēmējai dalībvalstij.

3. Koordinators rīkojas Aģentūras vārdā visos Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību izvietošanas aspektos. Koordinatora uzdevums ir veicināt uzņēmēju dalībvalstu un iesaistīto dalībvalstu sadarbību un koordināciju. Koordinators jo īpaši:

a) īsteno saskarnes funkcijas starp Aģentūru, uzņēmēju dalībvalsti un Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību dalībniekiem, Aģentūras vārdā sniedzot palīdzību visos jautājumos, kas saistīti ar nosacījumiem dalībnieku izvietošanai vienībās;

b) uzrauga operatīvā plāna pareizu īstenošanu, tostarp attiecībā uz pamattiesību aizsardzību, un par to ziņo Aģentūrai;

c) rīkojas Aģentūras vārdā visos Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību izvietošanas aspektos un ziņo Aģentūrai par visiem šiem aspektiem;

d) ziņo izpilddirektoram par gadījumiem, kad norādījumi, ko uzņēmēja dalībvalsts sniegusi Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībām, neatbilst operatīvajam plānam.

4. Saistībā ar kopīgajām operācijām vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem izpilddirektors var atļaut koordinatoram palīdzēt risināt jebkādas domstarpības par operatīvā plāna izpildi un vienību izvietošanu.

23. pants

Valsts kontaktpunkts

Dalībvalstis izraugās valsts kontaktpunktu saziņai ar Aģentūru par visiem jautājumiem, kas attiecas uz Aģentūras darbību. Valsts kontaktpunkts ir pieejams jebkurā laikā.

24. pants

Izmaksas

1. Aģentūra pilnībā sedz šādas izmaksas, kas dalībvalstīm rodas, darot pieejamus savus robežsargus un citu attiecīgo personālu izvietošanai Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībās, tostarp ātrās reaģēšanas rezervē:

a) ceļa izdevumi no piederības dalībvalsts līdz uzņēmējai dalībvalstij un no uzņēmējas dalībvalsts līdz piederības dalībvalstij;

b) ar vakcināciju saistītas izmaksas;

c) ar īpašām apdrošināšanas vajadzībām saistītas izmaksas;

d) ar veselības aprūpi saistītas izmaksas;

e) dienas naudas, tostarp uzturēšanās izdevumi;

f) izmaksas saistībā ar Aģentūras tehnisko aprīkojumu.

2. Detalizētus noteikumus par Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību dalībnieku dienas naudas samaksu nosaka un pēc vajadzības atjaunina valde.

25. pants

Darbību apturēšana vai izbeigšana

1. Izpilddirektors izbeidz Aģentūras darbības, ja vairs netiek izpildīti nosacījumi šo darbību veikšanai. Izpilddirektors pirms šādas izbeigšanas informē attiecīgo dalībvalsti.

2. Dalībvalstis, kas piedalās kopīgā operācijā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā vai migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanā, var pieprasīt, lai izpilddirektors izbeidz minēto kopīgo operāciju, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu vai migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanu.

3. Izpilddirektors pēc tam, kad ir informējis par to attiecīgo dalībvalsti, var atsaukt darbības finansējumu vai arī to apturēt vai izbeigt, ja uzņēmēja dalībvalsts neievēro operatīvo plānu.

4. Izpilddirektors pēc apspriešanās ar pamattiesību amatpersonu un pēc tam, kad ir informējis par to attiecīgo dalībvalsti, atsauc kopīgās operācijas, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma, pilotprojekta, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanas, atgriešanas operācijas, atgriešanas nodrošināšanas operācijas vai darba vienošanās finansējumu vai arī pilnībā vai daļēji aptur vai izbeidz šādas darbības, ja viņš uzskata, ka notikuši pamattiesību vai starptautiskās aizsardzības pienākumu pārkāpumi, kas ir būtiski vai, visticamāk, būs ilgstoši. Izpilddirektors par šādu lēmumu informē valdi.

5. Ja izpilddirektors izlemj apturēt vai izbeigt Aģentūras veikto migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanu, viņš par minēto lēmumu informē pārējās attiecīgās aģentūras, kuras darbojas minētajā karstā punkta zonā.

26. pants

Darbību izvērtēšana

Izpilddirektors izvērtē kopīgo operāciju, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, pilotprojektu, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanu un operatīvās sadarbības ar trešām valstīm rezultātus. Viņš nosūta valdei detalizētus novērtējuma ziņojumus līdz ar pamattiesību amatpersonas novērojumiem 60 dienās pēc minēto darbību pabeigšanas. Izpilddirektors veic minēto rezultātu vispusīgu salīdzinošo analīzi, lai uzlabotu turpmāko darbību kvalitāti, saskanību un efektivitāti, un iekļauj minēto analīzi Aģentūras gada darbības pārskatā.

4. iedaļa

Atgriešana

27. pants

Atgriešana

1. Attiecībā uz atgriešanu Aģentūra, ievērojot pamattiesības un saskaņā ar Savienības tiesību, kā arī starptautisko tiesību vispārējiem principiem, tostarp bēgļu aizsardzības un bērna tiesību jomā, jo īpaši:

a) tehniskā un operatīvā līmenī koordinē dalībvalstu darbības saistībā ar atgriešanu, tostarp brīvprātīgu izceļošanu, lai panāktu integrētu atgriešanas pārvaldības sistēmu dalībvalstu kompetento iestāžu starpā, piedaloties attiecīgajām trešo valstu iestādēm un citām attiecīgām ieinteresētajām personām;

b) sniedz tehnisko un operatīvo palīdzību dalībvalstīm, kuras pieredz īpašas problēmas saistībā ar savām atgriešanas sistēmām;

c) koordinē attiecīgo IT sistēmu izmantošanu un sniedz atbalstu dalībvalstīm konsulārās sadarbības jautājumos trešo valstu valstspiederīgo identificēšanai un ceļošanas dokumentu ieguvei, neizpaužot informāciju par to, ka ir iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums; organizē un koordinē atgriešanas operācijas un sadarbībā ar dalībvalstīm sniedz atbalstu brīvprātīgai izceļošanai;

d) organizē, veicina un koordinē darbības, kas ļauj dalībvalstu starpā veikt informācijas apmaiņu un apzināt un apkopot paraugpraksi atgriešanas jautājumos;

e) no sava budžeta finansē vai līdzfinansē šajā nodaļā minētās operācijas, pasākumus un darbības saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā tehniskā un operatīvā palīdzība aptver darbības, lai palīdzētu dalībvalstu kompetentajām iestādēm veikt atgriešanas procedūras, jo īpaši sniedzot:

a) mutiskās tulkošanas pakalpojumus;

b) praktisku informāciju par atgriešanas trešām valstīm, uz kurām attiecas šīs regulas īstenošana, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām, tostarp *EASO;*

c) padomu par atgriešanas procedūru īstenošanu un pārvaldību saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK;

d) padomu un palīdzību saistībā ar pasākumiem, kas nepieciešami, lai nodrošinātu atgriežamo personu pieejamību atgriešanas nolūkiem un novērstu atgriežamo personu slapstīšanos, saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK un starptautiskajām tiesībām.

3. Aģentūras mērķis ir izveidot sinerģijas un savienot Savienības finansētus tīklus un programmas atgriešanas jomā, cieši sadarbojoties ar Komisiju un ar attiecīgo ieinteresēto personu, tostarp Eiropas migrācijas tīkla, atbalstu.

4. Aģentūra var izmantot Savienības finanšu līdzekļus, kas ir pieejami atgriešanas darbībām. Aģentūra nodrošina, ka visos tās dotāciju nolīgumos ar dalībvalstīm nosacījums finanšu atbalsta piešķiršanai ir hartas pilnīga ievērošana.

28. pants

Atgriešanas operācijas

1. Neiedziļinoties atgriešanas lēmumu būtībā un saskaņā ar Direktīvu 2008/115/EK Aģentūra sniedz vajadzīgo palīdzību un pēc vienas vai vairāku iesaistīto dalībvalstu pieprasījuma nodrošina atgriešanas operācijas koordinēšanu vai organizēšanu, tostarp fraktējot gaisa kuģus šādu operāciju mērķim. Aģentūra var pēc savas iniciatīvas ierosināt dalībvalstīm pati koordinēt vai organizēt atgriešanas operācijas.

2. Dalībvalstis reizi mēnesī informē Aģentūru par to indikatīvo plānoto atgriežamo personu skaitu un trešām atgriešanas valstīm gan attiecībā uz attiecīgās valsts atgriešanas operācijām, gan to vajadzībām pēc Aģentūras palīdzības vai tās veiktas koordinēšanas. Aģentūra izstrādā izvērstu operatīvo plānu, lai nodrošinātu pieprasītājām dalībvalstīm vajadzīgo operatīvo pastiprinājumu, tostarp sniedzot tehnisko aprīkojumu. Aģentūra var pēc savas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma iekļaut izvērstajā operatīvajā plānā to atgriešanas operāciju datumus un galamērķus, kuras tā uzskata par nepieciešamām, balstoties uz vajadzību novērtējumu. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma lemj par izvērstā operatīvā plāna modus operandi.

3. Aģentūra var sniegt vajadzīgo palīdzību un vai nu pēc iesaistīto dalībvalstu pieprasījuma, vai pēc pašas ierosinājuma nodrošināt koordinēšanu vai organizēšanu tādām atgriešanas operācijām, kurām transportlīdzekļus un piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus ("savākšanas atgriešanas operācijas") dara pieejamus trešā atgriešanas valsts. Iesaistītās dalībvalstis un Aģentūra nodrošina, lai visas atgriešanas operācijas laikā tiktu garantēta pamattiesību ievērošana, neizraidīšanas princips un piespiešanas līdzekļu samērīga izmantošana. Vismaz viens dalībvalsts pārstāvis un viens piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālists no rezerves, kas izveidota saskaņā ar 29. pantu, vai no iesaistītās dalībvalsts uzraudzības sistēmas ir klāt visu atgriešanas operācijas laiku līdz ierašanās brīdim trešā atgriešanas valstī.

4. Izpilddirektors nekavējoties izstrādā atgriešanas plānu savākšanas atgriešanas operācijām. Izpilddirektors un jebkura iesaistītā dalībvalsts vienojas par plānu, kurā ir detalizēti aprakstīti savākšanas atgriešanas operācijas organizatoriskie un procesuālie aspekti, ņemot vērā ietekmi uz pamattiesībām un šādu operāciju riskus. Jebkuram grozījumam vai pielāgojumam šajā plānā nepieciešama 3. punktā un šajā punktā minēto pušu piekrišana.

5. Savākšanas atgriešanas operāciju atgriešanas plāns ir saistošs gan Aģentūrai, gan jebkurai iesaistītajai dalībvalstij. Tas aptver visus savākšanas atgriešanas operācijas veikšanai nepieciešamos pasākumus.

6. Katru atgriešanas operāciju uzrauga saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktu. Piespiedu atgriešanas operāciju uzraudzību veic piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālists, pamatojoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, visu atgriešanas operācijas laiku – no laikposma pirms aizbraukšanas līdz atgriežamo personu nodošanai atgriešanas trešai valstij. Piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālists iesniedz izpilddirektoram, pamattiesību amatpersonai un visu konkrētajā operācijā iesaistīto dalībvalstu kompetentajām iestādēm ziņojumu par katru piespiedu atgriešanas operāciju. Vajadzības gadījumā attiecīgi izpilddirektors un valstu kompetentās iestādes nodrošina atbilstīgus turpmākos pasākumus.

7. Ja Aģentūrai ir bažas saistībā ar pamattiesību ievērošanu attiecībā uz atgriešanas operāciju, tā par savām bažām paziņo iesaistītajām dalībvalstīm un Komisijai.

8. Izpilddirektors izvērtē atgriešanas operāciju rezultātus. Viņš reizi sešos mēnešos nosūta valdei detalizētu novērtējuma ziņojumu par visām iepriekšējā pusgadā veiktajām atgriešanas operācijām līdz ar pamattiesību amatpersonas novērojumiem. Izpilddirektors veic minēto rezultātu vispusīgu salīdzinošo analīzi, lai uzlabotu atgriešanas operāciju kvalitāti, saskanību un efektivitāti. Izpilddirektors iekļauj minēto analīzi Aģentūras gada darbības pārskatā.

9. Aģentūra finansē vai līdzfinansē atgriešanas operācijas no sava budžeta saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem, piešķirot prioritāti tām operācijām, ko īsteno vairāk nekā viena dalībvalsts vai ko īsteno no karsto punktu zonām.

29. pants

Piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu rezerve

1. Aģentūra pēc apspriešanās ar pamattiesību amatpersonu no kompetentajām struktūrām izveido to piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu rezervi, kuri veic piespiedu atgriešanas uzraudzību saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktu un kuri ir apmācīti saskaņā ar šīs regulas 36. pantu.

2. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma nosaka to piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu specializāciju un skaitu, kas jādara pieejami minētajai rezervei. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādām turpmākām izmaiņām specializācijā un kopējā skaitā. Dalībvalstis ir atbildīgas par rezerves papildināšanu, ieceļot noteiktajai specializācijai atbilstošus piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus. Rezervē iekļauj piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā.

3. Dalībvalstu ieguldījumu piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistu nosūtīšanai atgriešanas operācijās un pasākumos nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis dara pieejamus piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus izvietošanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu iesniedz vismaz 21 darba dienu pirms plānotās izvietošanas vai piecas darba dienas pirms ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

4. Aģentūra pēc pieprasījuma dara piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus pieejamus iesaistītajām dalībvalstīm, lai tie dalībvalstu vārdā visā atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā uzraudzītu, vai tās tiek pareizi īstenotas. Tā dara pieejamus piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā visām atgriešanas operācijām, kurās ir iesaistīti bērni.

5. Uz piespiedu atgriešanas uzraudzības speciālistiem atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā aizvien attiecas viņu piederības dalībvalsts disciplinārie pasākumi.

30. pants

Piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu rezerve

1. Aģentūra no valsts kompetentajām struktūrām izveido piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu rezervi, kuri veic atgriešanas operācijas saskaņā ar Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 4. un 5. punktā minētajām prasībām un kuri ir apmācīti saskaņā ar šīs regulas 36. pantu.

2. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma nosaka to piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu specializāciju un skaitu, kas jādara pieejami minētajai rezervei. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādām turpmākām izmaiņām specializācijā un kopējā skaitā. Dalībvalstis savu ieguldījumu rezervē sniedz, ieceļot noteiktajai specializācijai atbilstošus piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus. Rezervē iekļauj piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā.

3. Dalībvalstu ieguldījumu piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistu nosūtīšanai atgriešanas operācijās un pasākumos nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis dara piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus pieejamus izvietošanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu iesniedz vismaz 21 darba dienu pirms plānotās izvietošanas vai piecas darba dienas pirms ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

4. Aģentūra pēc pieprasījuma dara piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus pieejamus iesaistītajām dalībvalstīm, lai viņi pavadītu atgriežamās personas to vārdā un piedalītos atgriešanas operācijās un atgriešanas nodrošināšanas operācijās. Tā dara pieejamus piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā visām atgriešanas operācijām, kurās iesaistīti bērni.

5. Uz piespiedu atgriešanas pavadīšanas speciālistiem atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā aizvien attiecas viņu piederības dalībvalsts disciplinārie pasākumi.

31. pants

Personu atgriešanas speciālistu rezerve

1. Aģentūra no valstu kompetentajām struktūrām un no Aģentūras personāla izveido personu atgriešanas speciālistu rezervi, kuriem ir ar atgriešanu saistīto darbību veikšanai vajadzīgās prasmes un kompetence un kuri ir apmācīti saskaņā ar 36. pantu. Minētos speciālistus dara pieejamus specifisku uzdevumu veikšanai, piemēram, īpašu trešo valstu valstspiederīgo grupu apzināšana, ceļošanas dokumentu ieguve no trešām valstīm un konsulārās sadarbības sekmēšana.

2. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma nosaka to atgriešanas speciālistu specializāciju un skaitu, kas jādara pieejami minētajai rezervei. Tādu pašu procedūru piemēro jebkādām turpmākām izmaiņām specializācijā un kopējā skaitā. Dalībvalstis savu ieguldījumu rezervē sniedz, ieceļot noteiktajai specializācijai atbilstošos speciālistus. Rezervē iekļauj speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā.

3. Dalībvalstu ieguldījumu atgriešanas speciālistu nosūtīšanai dalībai atgriešanas operācijās un atgriešanas nodrošināšanas operācijās nākamajam gadam plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem dalībvalstis dara atgriešanas speciālistus pieejamus izvietošanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Šādu pieprasījumu iesniedz vismaz 21 darba dienu pirms plānotās izvietošanas vai piecas darba dienas pirms ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

4. Aģentūra pēc pieprasījuma dara atgriešanas speciālistus pieejamus dalībvalstīm, kuras piedalās atgriešanas operācijās, un līdzdalībai atgriešanas nodrošināšanas operācijās. Aģentūra dara pieejamus atgriešanas speciālistus ar specializētām zināšanām bērnu aizsardzības jomā visām atgriešanas operācijām, kurās iesaistīti bērni.

5. Uz personu atgriešanas speciālistiem atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā aizvien attiecas viņu piederības dalībvalsts disciplinārie pasākumi.

32. pants

Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienības

1. Aģentūra no 29., 30. un 31. pantā noteiktajām rezervēm veido īpašas Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienības, ko izvietot atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā.

2. Šīs regulas 21., 22. un 24. pantu piemēro Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienībām *mutatis mutandis*.

33. pants

Atgriešanas nodrošināšanas operācijas

1. Apstākļos, kad uz dalībvalsti gulstas slogs, īstenojot pienākumu atgriezt trešo valstu valstspiederīgos, uz kuriem attiecas dalībvalsts izdots atgriešanas lēmums, Aģentūra pēc minētās dalībvalsts pieprasījuma sniedz atbilstīgu tehnisko un operatīvo palīdzību personu atgriešanas nodrošināšanas operācijas veidā. Šādu nodrošināšanas operāciju var veidot Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienību izvietošana uzņēmējā dalībvalstī un atgriešanas operāciju no uzņēmējas dalībvalsts organizēšana.

2. Apstākļos, kad dalībvalsts saskaras ar īpašām un nesamērīgām problēmām, īstenojot pienākumu atgriezt trešo valstu valstspiederīgos, uz kuriem attiecas dalībvalsts izdots atgriešanas lēmums, Aģentūra pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma sniedz atbilstīgu tehnisko un operatīvo palīdzību ātrās reaģēšanas personu atgriešanas nodrošināšanas operāciju veidā. Aģentūra pēc savas iniciatīvas var piedāvāt sniegt minētajai dalībvalstij šādu tehnisko un operatīvo palīdzību. Ātrās reaģēšanas atgriešanas nodrošināšanas operāciju var veidot Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienību ātra izvietošana uzņēmējā dalībvalstī un atgriešanas operāciju no uzņēmējas dalībvalsts organizēšana.

3. Atgriešanas nodrošināšanas operācijās izpilddirektors nekavējoties izstrādā operatīvo plānu, vienojoties ar uzņēmēju dalībvalsti un dalībvalstīm, kuras piedalās. Piemēro attiecīgos 16. panta noteikumus.

4. Izpilddirektors pieņem lēmumu par operatīvo plānu pēc iespējas drīzāk un – 2. punktā minētajā gadījumā – piecās darba dienās. Lēmumu rakstveidā nekavējoties paziņo attiecīgajām dalībvalstīm un valdei.

5. Aģentūra finansē vai līdzfinansē atgriešanas nodrošināšanas operācijas no sava budžeta saskaņā ar aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem.

III NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

34. pants

Pamattiesību aizsardzība un pamattiesību stratēģija

1. Eiropas Robežu un krasta apsardze, veicot savus uzdevumus atbilstīgi šai regulai, garantē pamattiesību aizsardzību saskaņā ar attiecīgajām Savienības tiesībām, jo īpaši hartu, attiecīgajām starptautiskajām tiesībām, tostarp 1951. gada Konvenciju par bēgļu statusu, tās 1967. gada protokolu, un pienākumiem saistībā ar piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai, jo īpaši neizraidīšanas principu.

Šajā nolūkā Aģentūra izstrādā un turpmāk pilnveido un īsteno pamattiesību stratēģiju, tostarp efektīvu mehānismu, kā uzraudzīt pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās.

2. Veicot savus uzdevumus, Eiropas Robežu un krasta apsardze nodrošina, ka nevienu personu neizsēdina no transportlīdzekļa, nepiespiež iekāpt transportlīdzeklī, nepavada vai citā veidā nenodod vai neatgriež valsts iestādēm, ja tādējādi tiek pārkāpts neizraidīšanas princips vai ja pastāv risks, ka attiecīgo personu izraidīs vai liks tai atgriezties citā valstī, pārkāpjot minēto principu.

3. Veicot savus uzdevumus, Eiropas Robežu un krasta apsardze ņem vērā bērnu, nepavadītu nepilngadīgo, cilvēku ar invaliditāti, cilvēku tirdzniecības upuru, personu, kam vajag medicīnisko palīdzību, personu, kam vajag starptautisko aizsardzību, personu, kas jūrā atrodas briesmās, un citu īpaši mazaizsargātu personu, īpašās vajadzības.

Eiropas Robežu un krasta apsardze visās darbībās pievērš īpašu uzmanību bērnu tiesībām un nodrošina, ka tiek ievērotas bērna intereses.

4. Veicot savus uzdevumus, attiecībās ar dalībvalstīm un sadarbībā ar trešām valstīm Aģentūra ņem vērā 70. pantā minētā konsultatīvā foruma ("konsultatīvais forums") un pamattiesību amatpersonas ziņojumus.

35. pants

Rīcības kodeksi

1. Aģentūra sadarbībā ar konsultatīvo forumu izstrādā un turpmāk pilnveido rīcības kodeksu, kas piemērojams visiem Aģentūras koordinētajiem robežkontroles pasākumiem un visām personām, kuras piedalās Aģentūras darbībās. Rīcības kodeksā nosaka procedūras, kuru mērķis ir garantēt tiesiskuma principus un pamattiesību ievērošanu, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātām personām, tostarp bērniem, nepilngadīgajiem bez pavadības un citām mazaizsargātām personām, kā arī personām, kas meklē starptautisko aizsardzību.

2. Aģentūra sadarbībā ar konsultatīvo forumu izstrādā un turpmāk pilnveido rīcības kodeksu atgriežamo personu atgriešanai, ko piemēro visām Aģentūras koordinētām vai organizētām atgriešanas operācijām un atgriešanas nodrošināšanas operācijām. Rīcības kodeksā apraksta kopīgās standartizētās procedūras, lai vienkāršotu atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju organizēšanu, un tas nodrošina atgriešanu humānā veidā un pilnībā ievērojot pamattiesības, jo īpaši principus, kuri attiecas uz cilvēka cieņu, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegumu, tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību un nediskriminēšanu.

3. Rīcības kodeksā atgriešanas jomā īpašu uzmanību pievērš dalībvalstu pienākumam paredzēt efektīvu piespiedu atgriešanas uzraudzības sistēmu, kā noteikts Direktīvas 2008/115/EK 8. panta 6. punktā, un pamattiesību stratēģijai.

36. pants

Apmācība

1. Aģentūra sadarbībā ar atbilstošajām dalībvalstu apmācību struktūrām un attiecīgā gadījumā *EASO* un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru izstrādā specifiskus mācību rīkus, tostarp īpašas mācības par bērnu un citu mazaizsargātu personu aizsardzību. Tā sniedz robežsargiem un citam attiecīgam personālam, kuri ir Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību dalībnieki, viņu uzdevumu veikšanai un pilnvaru īstenošanai būtisku progresīvu apmācību. Aģentūras personāla eksperti veic regulārus treniņus ar šiem robežsargiem saskaņā ar progresīvo apmācības un treniņu grafiku, kas minēts Aģentūras gada darba programmā.

2. Aģentūra īsteno nepieciešamās iniciatīvas, ar kurām nodrošina, ka visi robežsargi un cits dalībvalstu attiecīgais personāls, kas piedalās Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībās, kā arī Aģentūras personāls pirms dalības Aģentūras organizētajās operatīvajās darbībās ir piedalījušies mācībās par attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām, tostarp par pamattiesībām, piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai un vajadzības gadījumā par meklēšanu un glābšanu.

3. Aģentūra 100 % apmērā finansē nepieciešamās apmācības robežsargiem, kas tiks iekļauti 20. panta 5. punktā minētajā ātrās reaģēšanas rezervē, lai viņi varētu piedalīties minētajā rezervē.

4. Aģentūra veic vajadzīgās iniciatīvas, lai nodrošinātu apmācību personālam, kurš ir iesaistīts ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē un kas ir nozīmēts 29., 30. un 31. pantā minētajās rezervēs. Aģentūra nodrošina, ka visi darbinieki, kuri piedalās atgriešanas operācijās un atgriešanas nodrošināšanas operācijās, kā arī Aģentūras darbinieki pirms dalības Aģentūras organizētajās operatīvajās darbībās ir piedalījušies mācībās par attiecīgajām Savienības un starptautiskajām tiesībām, tostarp par pamattiesībām un piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai.

5. Aģentūra izveido un turpmāk pilnveido robežsargu kopējo apmācības pamatprogrammu un Eiropas līmenī apmāca dalībvalstu robežsargu instruktorus, tostarp par pamattiesībām, piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai un attiecīgajām jūras tiesībām. Kopējās programmas galvenais mērķis ir veicināt augstākos standartus un paraugpraksi, īstenojot Savienības tiesību aktus robežu pārvaldības jomā. Aģentūra izstrādā kopējo apmācību pamatprogrammu pēc apspriešanās ar konsultatīvo forumu un pamattiesību amatpersonu. Dalībvalstis integrē kopējo pamatprogrammu apmācībā, ko tās sniedz saviem robežsargiem un personālam, kas iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē.

6. Aģentūra arī piedāvā papildu apmācību kursus un seminārus par jautājumiem, kas saistīti ar ārējo robežu kontroli un trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, dalībvalstu un vajadzības gadījumā trešo valstu kompetento valsts dienestu amatpersonām.

7. Aģentūra var organizēt apmācību pasākumus sadarbībā ar dalībvalstīm un trešām valstīm to teritorijā.

8. Aģentūra izveido apmaiņas programmu, kas ļauj Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībās iesaistītajiem robežsargiem un personālam, kurš piedalās Eiropas atgriešanas nodrošināšanas vienībās, apgūt zināšanas vai specifisku zinātību no ārvalstu pieredzes un paraugprakses, strādājot kopā ar robežsargiem un personālu, kas iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē, dalībvalstī, kas nav to piederības dalībvalsts.

37. pants

Pētniecība un inovācija

1. Aģentūra proaktīvi uzrauga un dod ieguldījumu pētniecības un inovācijas darbībās, kas ir būtiskas integrētajai robežu pārvaldībai, tostarp attiecībā uz progresīvu uzraudzības tehnoloģiju izmantošanu. Aģentūra izplata minēto pētījumu rezultātus Eiropas Parlamentam, dalībvalstīm un Komisijai saskaņā ar 50. pantu. Tā pēc vajadzības var izmantot minētos rezultātus kopīgajās operācijās, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos, atgriešanas operācijās un atgriešanas nodrošināšanas operācijās.

2. Aģentūra palīdz dalībvalstīm un Komisijai identificēt galvenās pētījumu tēmas. Aģentūra palīdz dalībvalstīm un Komisijai izstrādāt un īstenot attiecīgās Savienības pamatprogrammas attiecībā uz pētniecības un inovācijas darbībām.

3. Aģentūra īsteno tās Pētniecības un inovāciju pamatprogrammas daļas, kas attiecas uz robežu drošību. Šajā nolūkā un ja Komisija tai deleģējusi attiecīgas pilnvaras, Aģentūrai ir šādi uzdevumi:

a) atsevišķu programmas īstenošanas posmu un konkrētu projektu dažu posmu pārvaldība, pamatojoties uz attiecīgajām Komisijas pieņemtajām darba programmām;

b) budžeta izpildes dokumentu pieņemšana attiecībā uz ieņēmumiem un izdevumiem, kā arī visu to darbību veikšana, kas vajadzīgas attiecīgās programmas pārvaldībai;

c) atbalsta nodrošināšana attiecībā uz programmas īstenošanu.

4. Aģentūra var plānot un īstenot pilotprojektus jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula.

38. pants

Tehniskā aprīkojuma iegāde vai noma

1. Aģentūra saskaņā ar Aģentūrai piemērojamiem finanšu noteikumiem var pati vai kopīpašumā ar kādu dalībvalsti iegādāties vai nomāt tehnisko aprīkojumu, kas jāizvieto, veicot kopīgās operācijas, pilotprojektus, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus, atgriešanas operācijas, atgriešanas nodrošināšanas operācijas, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanu vai tehniskās palīdzības projektus.

2. Aģentūra var iegādāties tehnisko aprīkojumu ar izpilddirektora lēmumu, tam apspriežoties ar valdi. Pirms jebkuras aprīkojuma iegādes vai nomas, kas saistīta ar ievērojamām izmaksām Aģentūrai, veic vajadzību, kā arī izmaksu un ieguvumu rūpīgu analīzi. Jebkādus šādus izdevumus paredz Aģentūras budžetā, ko pieņem valde.

3. Ja Aģentūra iegādājas vai nomā liela apjoma tehnisko aprīkojumu, piemēro šādus nosacījumus:

a) ja Aģentūra veic aprīkojuma iegādi vai tā iegādi kopīpašumā, tā vienojas ar kādu no dalībvalstīm, ka šī dalībvalsts nodrošinās aprīkojuma reģistrāciju saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem;

b) nomāšanas gadījumā aprīkojumu reģistrē kādā no dalībvalstīm.

4. Pamatojoties uz vienošanās paraugu, ko izstrādājusi Aģentūra un apstiprinājusi valde, reģistrācijas dalībvalsts un Aģentūra vienojas par noteikumiem, ar kādiem tiks nodrošināta aprīkojuma sadarbspēja un kuri reglamentē aprīkojuma izmantošanu, tostarp ātru izvietošanu ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos. Ja aktīvi ir iegādāti kopīpašumā, noteikumi arī nosaka laikposmus, kuros aktīvi ir pilnībā pieejami Aģentūrai. Tehnisko aprīkojumu, kas ir Aģentūras īpašums, dara Aģentūrai pieejamu pēc tās pieprasījuma, un reģistrācijas dalībvalsts nevar atsaukties uz 39. panta 8. punktā minēto ārkārtas situāciju.

5. Reģistrācijas dalībvalsts vai tehniskā aprīkojuma piegādātājs nodrošina vajadzīgos ekspertus un tehnisko komandu, lai tehnisko aprīkojumu varētu ekspluatēt juridiski pareizā un drošā veidā.

39. pants

Tehniskā aprīkojuma rezerve

1. Aģentūra izveido un uztur centralizētu tā tehniskā aprīkojuma rezervē esošā tehniskā aprīkojuma reģistru, ko veido vai nu dalībvalstīm, vai Aģentūrai piederošs aprīkojums vai dalībvalstīm un Aģentūrai kopīpašumā piederošs aprīkojums tās operatīvajām darbībām.

2. Vienīgi Aģentūrai piederošais aprīkojums ir pilnībā pieejams izvietošanai jebkurā laikā, kā minēts 38. panta 4. punktā.

3. Kopīpašumā esošais aprīkojums, no kura vairāk nekā 50 % pieder Aģentūrai, arī ir pieejams izvietošanai saskaņā ar 38. panta 4. punktā minēto nolīgumu starp dalībvalsti un Aģentūru.

4. Aģentūra nodrošina tehniskā aprīkojuma rezervē uzskaitītā aprīkojuma saderību un sadarbspēju.

Šajā nolūkā tā nosaka tehniskos standartus, kuriem ir jāatbilst aprīkojumam, ko nepieciešamības gadījumā paredzēts izvietot Aģentūras darbībām. Aprīkojums, ko Aģentūra gatavojas iegādāties savā īpašuma vai kopīpašumā ar dalībvalstīm un kas uzskaitīts tehniskā aprīkojuma rezervē, atbilst šiem standartiem.

5. Izpilddirektors identificē minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, kāds nepieciešams, lai nodrošinātu Aģentūras vajadzības, jo īpaši attiecībā uz kopīgo operāciju, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju veikšanu saskaņā ar tās darba programmu attiecīgajam gadam.

Ja ar minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu nepietiek, lai īstenotu operatīvo plānu, par kādu ir vienošanās šādām darbībām, Aģentūra minēto plānu pārskata, balstoties uz pamatotām vajadzībām un vienošanos ar dalībvalstīm.

6. Tehniskā aprīkojuma rezerve ietver minimālo aprīkojuma vienību skaitu, kas identificēts kā Aģentūrai nepieciešams katram tehniskā aprīkojuma veidam. Tehniskā aprīkojuma rezervē ierakstīto aprīkojumu izvieto kopīgo operāciju, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanas, pilotprojektu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā.

7. Tehniskā aprīkojuma rezerve ietver ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervi, kurā ietilpst ierobežots skaits aprīkojuma vienību, kāds vajadzīgs iespējamos ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumos. Dalībvalstu ieguldījumu ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezervē plāno saskaņā ar ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem, kas minēti 8. punktā. Attiecībā uz šajā sarakstā iekļautajām aprīkojuma vienībām dalībvalstis nevar atsaukties uz 8. punktā minēto ārkārtas situāciju.

Sarakstā iekļauto aprīkojumu nosūta uz galamērķi izvietošanai cik drīz vien iespējams un katrā ziņā ne vēlāk kā 10 dienās pēc dienas, kad panākta vienošanās par operatīvo plānu.

Aģentūra dod ieguldījumu šajā rezervē, piešķirot Aģentūras rīcībā esošo aprīkojumu, kā minēts 38. panta 1. punktā.

8. Dalībvalstis dod ieguldījumu tehniskā aprīkojuma rezervē. Dalībvalstu ieguldījumu rezervē un tehniskā aprīkojuma izvietošanu konkrētās operācijās plāno, pamatojoties uz ikgadējām divpusējām sarunām un nolīgumiem starp Aģentūru un dalībvalstīm. Saskaņā ar minētajiem nolīgumiem un tādā mērā, kā tas veido tehniskā aprīkojuma vienību minimālo skaitu konkrētam gadam, dalībvalstis savu tehnisko aprīkojumu dara pieejamu izvietošanai pēc Aģentūras pieprasījuma, ja vien tās nesaskaras ar ārkārtas situāciju, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Ja dalībvalsts atsaucas uz šādu ārkārtas situāciju, tā Aģentūrai rakstveidā sniedz vispusīgu informāciju par iemesliem un situāciju, un tās, proti, informācijas, saturu iekļauj 13. punktā minētajā ziņojumā. Aģentūra iesniedz pieprasījumu vismaz 45 dienas pirms liela apjoma aprīkojuma paredzētās izvietošanas un 30 dienas pirms cita aprīkojuma paredzētās izvietošanas. Ieguldījumu tehniskā aprīkojuma rezervē pārskata katru gadu.

9. Par noteikumiem attiecībā uz tehnisko aprīkojumu, tostarp par vajadzīgo minimālo vienību skaitu katram tehniskā aprīkojuma veidam, izvietošanu un izmaksu atlīdzināšanu, kā arī par ierobežotu skaitu tehniskā aprīkojuma vienību ātrās reaģēšanas rezervei, reizi gadā pēc izpilddirektora priekšlikuma lemj valde. Budžeta apsvērumu dēļ valdei šis lēmums būtu jāpieņem līdz katra gada 30. jūnijam.

10. Ja tiek veikts ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākums, attiecīgi piemēro 17. panta 11. punktu.

11. Ja rodas neparedzēta vajadzība pēc tehniskā aprīkojuma kopīgai operācijai vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumam pēc tam, kad ir noteikts minimālais tehniskā aprīkojuma vienību skaits, un šo vajadzību nevar apmierināt no tehniskā aprīkojuma rezerves vai ātrās reaģēšanas aprīkojuma rezerves, dalībvalstis, ja ir iespējams, Aģentūrai pēc tās pieprasījuma *ad hoc* dara pieejamu nepieciešamo tehnisko aprīkojumu.

12. Izpilddirektors regulāri ziņo valdei par tehniskā aprīkojuma rezervē ietvertā aprīkojuma sastāvu un izvietošanu. Ja minimālais rezervē nepieciešamais tehniskā aprīkojuma vienību skaits nav sasniegts, izpilddirektors par to tūlīt informē valdi. Valde steidzami pieņem lēmumu par tehniskā aprīkojuma izvietošanas prioritātēm un veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu iztrūkumu. Valde informē Komisiju par iztrūkumu un par pasākumiem, ko tā veikusi. Komisija pēc tam par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi, darot zināmu arī savu vērtējumu.

13. Aģentūra katru gadu iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam par tā tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, ko katra dalībvalsts ir apņēmusies nodot tehniskā aprīkojuma rezervē saskaņā ar šo pantu. Šajā ziņojumā uzskaitīta dalībvalstis, kas iepriekšējā gadā ir atsaukušās uz 8. punktā minēto ārkārtas situāciju, un ietver attiecīgo dalībvalstu norādītos iemeslus un sniegto informāciju.

14. Dalībvalstis reģistrē tehniskā aprīkojuma rezervē visus transportlīdzekļus un darbības aprīkojumu, kas iegādāts atbilstīgi Iekšējās drošības fonda konkrētajām darbībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 515/2014 ([1]) 7. panta 1. punktu vai attiecīgā gadījumā jebkuru citu speciālo Savienības finansējumu, kas dalībvalstīm darīts pieejams, lai palielinātu Aģentūras operatīvās spējas. Minētais tehniskais aprīkojums ir daļa no minimālā tehniskā aprīkojuma vienību skaita konkrētā gadā.

Dalībvalstis pēc Aģentūras pieprasījuma dara tai pieejamu izvietošanai minēto tehnisko aprīkojumu. Ja tiek veikta operācija, kas minēta šīs regulas 17. vai 19. pantā, tās nevar atsaukties uz šā panta 8. punktā minēto ārkārtas situāciju.

15. Aģentūra savā reģistrā iekļauj šādas ziņas par tehniskā aprīkojuma rezervi:

a) klasifikācija pēc aprīkojuma veida un operācijas veida;

b) klasifikācija pēc īpašnieka (dalībvalsts, aģentūra, citi);

c) pieprasītā aprīkojuma vienību kopējais skaits;

d) vajadzīgā komanda, ja piemērojams;

e) cita informācija, piemēram, ziņas par reģistrāciju, transporta un apkopes prasības, valstī piemērojamie eksporta noteikumi, tehniskās instrukcijas vai cita informācija, kas ir būtiska aprīkojuma pareizai izmantošanai.

16. Aģentūra 100 % apmērā finansē tā tehniskā aprīkojuma izvietošanu, kas veido tā tehniskā aprīkojuma vienību minimālo skaitu, ko konkrēta dalībvalsts ir nodrošinājusi attiecīgajā gadā. Tā tehniskā aprīkojuma izvietošanu, kas neveido minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, Aģentūra līdzfinansē līdz pat 100 % apmērā no attiecināmajiem izdevumiem, ņemot vērā to dalībvalstu konkrētos apstākļus, kuras šādu tehnisko aprīkojumu izvieto.

40. pants

Vienību dalībnieku uzdevumi un pilnvaras

1. Vienību dalībniekiem ir spēja veikt visus uzdevumus un īstenot visas pilnvaras robežu kontrolei un atgriešanai, kā arī tās, kas nepieciešamas Regulā (ES) 2016/399 un Direktīvā 2008/115/EK noteikto mērķu īstenošanai.

2. Veicot savus uzdevumus un īstenojot savas pilnvaras, vienību dalībnieki ievēro Savienības un starptautiskās tiesības, kā arī ievēro pamattiesības un uzņēmējas dalībvalsts tiesības.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 515/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko kā daļu no Iekšējās drošības fonda izveido finansiāla atbalsta instrumentu ārējām robežām un vīzām un atceļ Lēmumu Nr. 574/2007/EK (OV L 150, 20.5.2014., 143. lpp.).

3. Vienību dalībnieki var veikt uzdevumus un īstenot pilnvaras tikai saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts robežsargu vai ar atgriešanu saistītos uzdevumos iesaistītā personāla norādījumiem un parasti tikai viņu klātbūtnē. Uzņēmēja dalībvalsts var vienību dalībniekus pilnvarot rīkoties tās vārdā.

4. Vienību dalībnieki attiecīgā gadījumā uzdevumus pilda un pilnvaras īsteno ģērbti savos formastērpos. Viņi pie formastērpa nēsā arī redzamu personas identifikāciju un zilu rokas apsēju ar Savienības un Aģentūras atšķirības zīmēm, kas viņus identificē kā personas, kuras piedalās kopīgā operācijā, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanā, pilotprojektā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, atgriešanas operācijā vai operācijā personu atgriešanas nodrošināšanai. Identificēšanas nolūkos attiecībā pret uzņēmējas dalībvalsts valsts iestādēm vienību dalībnieki vienmēr nēsā līdzi akreditācijas dokumentu, ko uzrāda pēc pieprasījuma.

5. Veicot uzdevumus un īstenojot pilnvaras, vienību dalībnieki var nēsāt dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu, kā tas ir atļauts saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesībām. Tomēr uzņēmēja dalībvalsts var aizliegt nēsāt noteiktus dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu, ar noteikumu, ka tās tiesību aktos tas pats aizliegums tiek piemērots pašas robežsargiem vai personālam, kas iesaistīti ar atgriešanu saistītu uzdevumu izpildē. Uzņēmēja dalībvalsts pirms vienību dalībnieku izvietošanas informē Aģentūru par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu, kā arī par to izmantošanas nosacījumiem. Aģentūra minēto informāciju dara pieejamu dalībvalstīm.

6. Veicot uzdevumus un īstenojot pilnvaras, vienību dalībniekiem ar piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu, uzņēmējas dalībvalsts robežsargu klātbūtnē un saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesībām ir atļauts pielietot spēku, tostarp dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu. Uzņēmēja dalībvalsts ar piederības dalībvalsts piekrišanu var atļaut vienību dalībniekiem pielietot spēku, ja uzņēmējas dalībvalsts robežsargu nav klāt.

7. Dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu var izmantot likumīgai pašaizsardzībai un likumīgai vienību dalībnieku vai citu personu aizsardzībai saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

8. Šīs regulas nolūkā uzņēmēja dalībvalsts atļauj vienību dalībniekiem piekļūt Eiropas datubāzēm, kuru izmantošana ir vajadzīga, lai sasniegtu operatīvos mērķus, kas noteikti operatīvajā plānā par robežu pārbaudēm, robežu uzraudzību un atgriešanu. Uzņēmēja dalībvalsts var viņiem ļaut arī piekļūt valstu datubāzēm, ja tas nepieciešams tādiem pašiem mērķiem. Dalībvalstis nodrošina, ka tās sniedz šādu piekļuvi datubāzēm efektīvā un iedarbīgā veidā. Vienību dalībnieki izmanto piekļuvi tikai tādiem datiem, kas ir vajadzīgi to uzdevumu veikšanai un pilnvaru īstenošanai. Uzņēmēja dalībvalsts pirms vienību dalībnieku izvietošanas informē Aģentūru par valsts un Eiropas datubāzēm, kurām var piekļūt. Aģentūra minēto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm, kas piedalās izvietošanā.

Šādu piekļuvi veic saskaņā ar Savienības datu aizsardzības tiesību aktiem un uzņēmējas dalībvalsts datu aizsardzības tiesību aktiem.

9. Lēmumus atteikt ieceļošanu saskaņā ar Regulas (ES) 2016/399 14. pantu pieņem tikai uzņēmējas dalībvalsts robežsargi vai vienību dalībnieki, ja uzņēmēja dalībvalsts ir viņus pilnvarojusi rīkoties tās vārdā.

41. pants

Akreditācijas dokuments

1. Aģentūra sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti vienību dalībniekiem izsniedz dokumentu uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā un vēl vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām, lai identificētu viņus un apliecinātu šāda dokumenta turētāja tiesības pildīt pienākumus un īstenot pilnvaras, kā minēts 40. pantā. Dokumentā ir iekļauti šādi dati par katru vienības dalībnieku:

a) vārds, uzvārds un valstspiederība;

b) dienesta pakāpe vai amata nosaukums;

c) nesen uzņemta fotogrāfija digitālā formātā; un

d) uzdevumi, kurus viņš ir pilnvarots veikt izvietošanas laikā.

2. Kopīgās operācijas, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanas, pilotprojekta, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma, atgriešanas operācijas vai atgriešanas nodrošināšanas operācijas beigās dokumentu nodod Aģentūrai.

42. pants

Civiltiesiskā atbildība

1. Ja vienību dalībnieki darbojas uzņēmējā dalībvalstī, šī dalībvalsts saskaņā ar tās tiesībām ir atbildīga par visiem kaitējumiem, ko šie dalībnieki nodarījuši, īstenojot pasākumus.

2. Ja šāds kaitējums nodarīts rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā, uzņēmēja dalībvalsts var vērsties pie piederības dalībvalsts, lai piederības dalībvalsts atlīdzina summas, ko uzņēmēja dalībvalsts ir izmaksājusi cietušajiem vai viņu likumīgajiem pārstāvjiem.

3. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, katra dalībvalsts atsakās no visām prasībām pret uzņēmēju dalībvalsti vai jebkuru citu dalībvalsti par radīto kaitējumu, izņemot kaitējumu, kas nodarīts rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā.

4. Par jebkurām domstarpībām starp dalībvalstīm saistībā ar šā panta 2. un 3. punkta piemērošanu, kuras nevar atrisināt savstarpēju sarunu ceļā, dalībvalstis iesniedz pieteikumu Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar LESD 273. pantu.

5. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, izmaksas, kuras radušās izvietojuma laikā sabojāta aģentūras aprīkojuma dēļ, sedz Aģentūra, izņemot tos gadījumus, kad tas noticis rupjas nolaidības vai tīša pārkāpuma rezultātā.

43. pants

Krimināatbildība

Saistībā ar jebkuriem noziedzīgiem nodarījumiem, ko varētu izdarīt attiecībā pret vienību dalībniekiem vai ko varētu izdarīt viņi paši kopīgas operācijas, migrācijas pārvaldības atbalsta vienības izvietošanas, pilotprojekta, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākuma, atgriešanas operācijas vai operācijas personu atgriešanas nodrošināšanai izvietošanas laikā, attieksme pret viņiem ir tāda pati kā pret uzņēmējas dalībvalsts amatpersonām.

2. iedaļa

Informācijas apmaiņa un datu aizsardzība

44. pants

Informācijas apmaiņas sistēmas

1. Aģentūra var veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu tās informācijas, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, apmaiņu ar Komisiju un dalībvalstīm, un attiecīgā gadījumā ar attiecīgajām Savienības aģentūrām. Tā izstrādā un izmanto informācijas sistēmu, kas ar minētajiem dalībniekiem nodrošina apmaiņu ar klasificētu informāciju, kā arī apmaiņu ar personas datiem, kas minēti šīs regulas 45., 47., 48. un 49. pantā, saskaņā ar Padomes Lēmumu 2013/488/ES ([1]) un Komisijas Lēmumu (ES, Euratom) 2015/444 ([2]).

([1]) Padomes Lēmums 2013/488/ES (2013. gada 23. septembris) par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībā (OV L 274, 15.10.2013., 1. lpp.).

([2]) Komisijas Lēmums (ES, Euratom) 2015/444 (2015. gada 13. marts) par drošības noteikumiem ES klasificētas informācijas aizsardzībai (OV L 72, 17.3.2015., 53. lpp.).

2. Aģentūra var veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu tādas informācijas apmaiņu ar Īriju un Apvienoto Karalisti, kura attiecas uz Aģentūras uzdevumiem, ja šī informācija saistīta ar pasākumiem, kuros tās piedalās saskaņā ar 51. pantu un 62. panta 5. punktu.

45. pants

Datu aizsardzība

1. Apstrādājot personas datus, Aģentūra piemēro Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Valde pieņem pasākumus par to, kā Aģentūrai jāpiemēro Regula (EK) Nr. 45/2001, tostarp attiecībā uz Aģentūras datu aizsardzības inspektoru. Minētos pasākumus izstrādā pēc apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju.

3. Neskarot 47., 48. un 49. pantu, Aģentūra var apstrādāt personas datus administratīviem nolūkiem.

4. Neskarot 48. pantu, Aģentūras apstrādāto personas datu nosūtīšana un dalībvalstu iestāžu veikta saistībā ar šo regulu apstrādātu personas datu tālāka pārsūtīšana trešām valstīm vai trešām personām, tostarp starptautiskām organizācijām, ir aizliegta.

46. pants

Personas datu apstrādes mērķi

1. Aģentūra var apstrādāt personas datus tikai šādiem mērķiem:

a) savu uzdevumu veikšanai saistībā ar kopīgu operāciju, pilotprojektu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu organizēšanu un koordinēšanu un saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām saskaņā ar 47. pantu;

b) savu uzdevumu, proti, atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju organizēšanas un koordinēšanas, veikšanai saskaņā ar 48. pantu;

c) informācijas apmaiņas ar dalībvalstīm, *EASO*, Eiropolu vai *Eurojust* sekmēšanai saskaņā ar 47. pantu;

d) Aģentūras veiktai riska analīzei saskaņā ar 11. pantu;

e) kuģu identificēšanai un izsekošanai *EUROSUR* satvarā saskaņā ar 49. pantu.

f) administratīvu uzdevumu veikšanai.

2. Šā panta 1. punktā minētajā personas datu apstrādē ievēro proporcionalitātes principu, un apstrāde ir stingri ierobežota ar tiem personas datiem, kas vajadzīgi minētajā punktā minētajiem mērķiem.

3. Dalībvalsts vai cita Savienības aģentūra, kas sniedz personas datus Aģentūrai, nosaka to apstrādes mērķi vai mērķus, kā minēts 1. punktā. Aģentūra var apstrādāt šādus personas datus citam nolūkam, uz ko arī attiecas 1. punkts, tikai tad, ja to atļauj informācijas datu sniedzējs.

4. Dalībvalstis un citas Savienības aģentūras personas datu nosūtīšanas brīdī var vispārīgos vai konkrētos vārdos norādīt jebkuru ierobežojumu piekļuvei šiem datiem vai to izmantošanai, tostarp attiecībā uz nosūtīšanu, dzēšanu vai iznīcināšanu. Ja vajadzība pēc šādiem ierobežojumiem kļūst acīmredzama pēc personas datu nosūtīšanas, tad tās attiecīgi informē Aģentūru. Aģentūra ievēro šādus ierobežojumus.

47. pants

Kopīgo operāciju, pilotprojektu un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu laikā savākto, kā arī migrācijas pārvaldības atbalsta vienību savākto personas datu apstrāde

1. Aģentūra apstrādā tikai šādu turpmāk minētu kategoriju personas datus, ko savākušas un tai nosūtījušas dalībvalstis vai savācis Aģentūras personāls saistībā ar kopīgām operācijām, pilotprojektiem un ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem un ko savākušas migrācijas pārvaldības atbalsta vienības:

a) tādu personu datus, kuras dalībvalstu kompetentās iestādes uz saprātīga pamata tur aizdomās par iesaistīšanos pārrobežu noziedzībā, piemēram, par migrantu kontrabandu, cilvēku tirdzniecību vai terorismu;

b) tādu personu datus, kuras neatļauti šķērso ārējās robežas un kuru datus ir savākušas Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienības, tostarp rīkojoties saistībā ar migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām;

c) automobiļu valsts reģistrācijas numura zīmes, transportlīdzekļu identifikācijas numurus, tālruņa numurus vai kuģu identifikācijas numurus, kas ir saistīti ar a) un b) apakšpunktā minētajām personām un ir nepieciešami, lai izmeklētu un analizētu nelikumīgai imigrācijai un pārrobežu noziedzībā izmantotos maršrutus un metodes.

2. Šā panta 1. punktā minētos personas datus aģentūra var apstrādāt šādos gadījumos:

a) ja nosūtīšana *EASO*, Eiropolam vai *Eurojust* ir nepieciešama izmantošanai saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām un saskaņā ar 52. pantu;

b) ja nosūtīšana attiecīgo dalībvalstu iestādēm, kas atbild par robežkontroli, migrāciju, patvērumu vai tiesībaizsardzību, ir nepieciešama izmantošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem un Savienības un valsts datu aizsardzības noteikumiem;

c) ja tas nepieciešams riska analīzes sagatavošanai.

Personas datus par 1. punkta b) apakšpunktā minētajām personām var pārsūtīt tiesībaizsardzības iestādēm tikai konkrētos gadījumos un tad, kad tas ir noteikti nepieciešams, lai novērstu, atklātu un izmeklētu smagus noziegumus vai sauktu pie atbildības par tiem.

3. Personas datus dzēš, tiklīdz tie ir nosūtīti *EASO*, Eiropolam vai *Eurojust*, vai dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai tiklīdz tie ir izmantoti riska analīzes sagatavošanai. Glabāšanas ilgums nekādā gadījumā nepārsniedz 90 dienas pēc šādu datu savākšanas dienas. Riska analīzes rezultātos dati tiek anonimizēti.

48. pants

Personas datu apstrāde saistībā ar atgriešanas operācijām un atgriešanas nodrošināšanas operācijām

1. Veicot savus uzdevumus saistībā ar atgriešanas organizēšanu un koordinēšanu un vadot atgriešanas nodrošināšanas operācijas, Aģentūra var apstrādāt atgriežamo personu personas datus.

2. Aģentūra apstrādā tikai un vienīgi tos personas datus, kuri ir nepieciešami atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju mērķiem.

3. Personas datus dzēš, tiklīdz ir sasniegts mērķis, kādam tie savākti, un ne vēlāk kā 30 dienas pēc tam, kad beigusies atgriešanas operācija vai atgriešanas nodrošināšanas operācija.

4. Ja dalībvalsts nav pārsūtījusi pārvadātājam atgriežamo personu datus, šos datus var pārsūtīt Aģentūra.

49. pants

Personas datu apstrāde saistībā ar *EUROSUR*

Aģentūra var apstrādāt personas datus, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1052/2013 13. panta 2. punktā.

50. pants

Drošības noteikumi klasificētas informācijas un neklasificētas sensitīvas informācijas aizsardzībai

1. Aģentūra piemēro Komisijas drošības noteikumus, kā noteikts Lēmumā (ES, Euratom) 2015/444. Minētos noteikumus piemēro, *inter alia*, klasificētas informācijas apmaiņai, apstrādei un glabāšanai.

2. Aģentūra piemēro drošības principus, kuri attiecas uz neklasificētas sensitīvas informācijas apstrādi, kā izklāstīts Lēmumā (ES, Euratom) 2015/444 un kā tos īsteno Komisija. Valde izstrādā pasākumus šo drošības principu piemērošanai.

3. Klasifikācija neaizliedz informāciju darīt pieejamu Eiropas Parlamentam. Veicot tādas informācijas un dokumentu nodošanu un apstrādi, ko atbilstīgi šai regulai nosūta Eiropas Parlamentam, ievēro noteikumus par klasificētas informācijas nosūtīšanu un apstrādi, kas piemērojami attiecībās starp Eiropas Parlamentu un Komisiju.

3. daļa

Aģentūras sadarbība

51. pants

Sadarbība ar Īriju un Apvienoto Karalisti

1. Aģentūra veicina dalībvalstu operatīvo sadarbību ar Īriju un Apvienoto Karalisti konkrētās darbībās.

2. Palīdzība, ko sniedz Aģentūra saskaņā ar 8. panta 1. punkta l), n) un o) apakšpunktu, attiecas uz dalībvalstu īstenotajām atgriešanas operācijām, kurās piedalās arī Īrija vai Apvienotā Karaliste, vai abas valstis.

3. Šīs regulas piemērošana Gibraltāra robežām tiek apturēta līdz laikam, kad būs panākta vienošanās par pasākumu piemērošanas jomu attiecībā uz personu pārvietošanos pāri dalībvalstu ārējām robežām.

52. pants

Sadarbība ar Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem, aģentūrām un starptautiskajām organizācijām

1. Aģentūra sadarbojas ar Komisiju, citām Savienības iestādēm, Eiropas Ārējās darbības dienestu, *EASO*, Eiropolu, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, *Eurojust*, Eiropas Savienības Satelītu centru, Eiropas Jūras drošības aģentūru un Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru, kā arī citām Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām jautājumos, uz ko attiecas šī regula, un jo īpaši ar mērķiem labāk risināt migrācijas problēmas un novērst un atklāt pārrobežu noziedzību, piemēram, migrantu kontrabandu, cilvēku tirdzniecību un terorismu.

Šajā nolūkā Aģentūra var sadarboties ar starptautiskajām organizācijām, kuras ir kompetentas jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula.

2. Šā panta 1. punktā minētā sadarbība notiek ar 1. punktā minētajām vienībām noslēgto darba vienošanos satvarā. Komisija šādas vienošanās iepriekš apstiprina. Aģentūra par ikvienu šādu vienošanos informē Eiropas Parlamentu.

3. Aģentūra sadarbojas ar Komisiju un attiecīgā gadījumā ar dalībvalstīm darbībās saistībā ar šo regulu, un, lai gan tas ir ārpus šīs regulas darbības jomas, tā iesaistās šādā sadarbībā arī saistībā ar muitas jomu, tostarp riska pārvaldību, ja šīs darbības viena otru varētu atbalstīt. Šī sadarbība neskar Komisijas un dalībvalstu esošās kompetences.

4. Šā panta 1. punktā minētās Savienības iestādes, struktūras, biroji, aģentūras un starptautiskās organizācijas izmanto no Aģentūras saņemto informāciju tikai savu pilnvaru ietvaros un tiktāl, ciktāl tās ievēro pamattiesības, tostarp datu aizsardzības prasības. Aģentūras apstrādāto personas datu tālāku nosūtīšanu vai cita veida paziņošanu citām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām reglamentē īpašas darba vienošanās attiecībā uz personas datu apmaiņu, un to iepriekš apstiprina Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs. Aģentūra jebkādus personas datus pārsūta saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem, kas izklāstīti 45. līdz 49. pantā. Attiecībā uz klasificētas informācijas apstrādi minētās vienošanās paredz, ka attiecīgā Savienības iestāde, struktūra, birojs, aģentūra vai starptautiskā organizācija ievēro drošības noteikumus un standartus, kas ir līdzvērtīgi tiem, ko piemēro Aģentūra.

5. Aģentūra ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu var uzaicināt Savienības iestāžu, struktūru, biroju, aģentūru vai starptautisko organizāciju novērotājus piedalīties tās darbībās, jo īpaši kopīgajos pasākumos un pilotprojektos, riska analīzē un apmācībā, tiktāl, ciktāl viņu klātbūtne atbilst minēto darbību mērķiem, var sekmēt sadarbības uzlabošanu un paraugprakses apmaiņu un neskar minēto darbību vispārējo drošumu un drošību. Minētie novērotāji var piedalīties riska analīzē un apmācībās tikai ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu. Lai novērotāji varētu piedalīties kopīgajos pasākumos un pilotprojektos, ir jāsaņem uzņēmējas dalībvalsts piekrišana. Sīki izstrādātus noteikumus par novērotāju dalību iekļauj darbības plānā. Šie novērotāji pirms dalības minētajās operācijās saņem atbilstīgu apmācību, ko organizē Aģentūra.

53. pants

Eiropas sadarbība krasta apsardzes funkciju jomā

1. Aģentūra sadarbībā ar Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un Eiropas Jūras drošības aģentūru atbalsta valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas valstu un Savienības līmenī un vajadzības gadījumā starptautiskā līmenī:

a) koplietojot, apkopojot un analizējot informāciju, kas ir pieejama kuģu ziņošanas sistēmās un citās minēto aģentūru mitinātās vai minētajām aģentūrām pieejamās informācijas sistēmās, saskaņā ar to attiecīgajiem juridiskajiem pamatiem un neskarot datu atrašanos dalībvalstu īpašumā;

b) sniedzot uzraudzības un komunikācijas pakalpojumus uz progresīvu tehnoloģiju bāzes, tostarp izmantojot kosmosā bāzētu un zemes infrastruktūru un uz jebkura veida platformas uzmontētus sensorus;

c) spēju veidošanas ceļā, izstrādājot pamatnostādnes un ieteikumus un izveidojot paraugpraksi, kā arī nodrošinot personāla apmācību un apmaiņu;

d) veicinot informācijas apmaiņu un sadarbību krasta apsardzes funkciju jomā, tostarp analizējot darbības problēmas un apdraudējumus, kas rodas jūrniecības jomā;

e) spēju koplietošanas ceļā, plānojot un īstenojot vairākmērķu operācijas un koplietojot līdzekļus un citas spējas, ciktāl šīs darbības koordinē minētās aģentūras un par tām ir saņemta attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu piekrišana.

2. Konkrētus veidus sadarbībai krasta apsardzes funkciju jomā starp Aģentūru, Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un Eiropas Jūras drošības aģentūru nosaka ar darba vienošanos saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām un finanšu noteikumiem, ko piemēro minētajām aģentūrām. Šādu vienošanos apstiprina Aģentūras valde un Eiropas Jūras drošības aģentūras Administratīvā padome un Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūras valde.

3. Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, Aģentūru, Eiropas Jūras drošības aģentūru un Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru, dara pieejamu praktisku rokasgrāmatu par Eiropas sadarbību krasta apsardzes funkciju jomā. Minētā rokasgrāmata ietver pamatnostādnes, ieteikumus un paraugpraksi informācijas apmaiņai. Komisija rokasgrāmatu pieņem ieteikuma veidā.

54. pants

Sadarbība ar trešām valstīm

1. Jautājumos, uz kuriem attiecas Aģentūras darbības, un ciktāl tas vajadzīgs, lai pildītu tās uzdevumus, Aģentūra veicina un sekmē dalībvalstu un trešo valstu tehnisko un operatīvo sadarbību, ievērojot Savienības ārējo attiecību politiku, tostarp attiecībā uz pamattiesību aizsardzību un neizraidīšanas principu. Aģentūra un dalībvalstis ievēro Savienības tiesības, tostarp normas un standartus, kas ir Savienības *acquis* daļa, ja sadarbība ar trešām valstīm notiek šo valstu teritorijā. Sadarbības izveidei ar trešām valstīm ir jākalpo tam, lai veicinātu Eiropas Robežu pārvaldības un atgriešanas standartus.

2. Aģentūra var sadarboties ar trešo valstu iestādēm, kas ir kompetentas jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, ar Savienības delegāciju atbalstu un koordinējot ar tām. To darot, Aģentūra rīkojas saskaņā ar Savienības ārējo attiecību politiku, tostarp attiecībā uz pamattiesību aizsardzību un neizraidīšanas principu. Tā arī rīkojas, ievērojot darba vienošanās, ko noslēdz ar šīm iestādēm saskaņā ar Savienības tiesībām un politiku. Šīs darba vienošanās paredz precīzi noteiktu sadarbības jomu, veidu un mērķi un attiecas uz operatīvās sadarbības vadību. Komisija šādu vienošanos projektu iepriekš apstiprina. Aģentūra pirms darba vienošanās noslēgšanas informē Eiropas Parlamentu. Aģentūra ievēro Savienības tiesības, tostarp normas un standartus, kas ir Savienības *acquis* daļa.

3. Apstākļos, kad ir vajadzīga pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība, Aģentūra var koordinēt operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm un trešām valstīm ārējo robežu pārvaldības jomā. Aģentūrai ir iespēja veikt pasākumus pie ārējām robežām, iesaistot vienu vai vairākas dalībvalstis un kādu trešo valsti, kas ir kaimiņvalsts vismaz vienai no minētajām dalībvalstīm, pēc vienošanās ar minēto trešo kaimiņvalsti, tostarp minētās trešās valsts teritorijā. Operācijas veic, balstoties uz operatīvo plānu, kuram piekritusi dalībvalsts vai dalībvalstis, kurām ir robežas ar operācijas norises vietu. Dalībvalstu iesaistīšanās kopīgās operācijās trešo valstu teritorijā ir brīvprātīga. Komisiju informē par šādām darbībām.

4. Gadījumos, kad ir paredzēts, ka vienības tiks izvietotas trešā valstī darbībās, kurās vienību dalībniekiem būs īstenošanas pilnvaras, Savienība ar attiecīgo trešo valsti noslēdz statusa nolīgumu. Statusa nolīgums ietver visus aspektus, kas vajadzīgi, lai veiktu minētās darbības. Tajā jo īpaši nosaka operācijas apmēru un vienību dalībnieku civiltiesisko atbildību un krimināatbildību, uzdevumus un pilnvaras. Ar statusa nolīgumu nodrošina, ka šo operāciju laikā tiek pilnībā ievērotas pamattiesības.

5. Darbību veikšanai trešo valstu teritorijā Komisija izstrādā statusa nolīguma paraugu.

6. Aģentūra sadarbojas ar kompetentajām trešo valstu iestādēm atgriešanas jautājumos, tostarp saistībā ar ceļošanas dokumentu ieguvi.

7. Aģentūra ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu var uzaicināt novērotājus no trešām valstīm piedalīties tās operācijās pie ārējām robežām, kā minēts 14. pantā, atgriešanas operācijās, kas minētas 28. pantā, atgriešanas nodrošināšanas operācijās, kas minētas 33. pantā, un apmācībā, kas minēta 36. pantā, ja viņu klātbūtne atbilst minēto

operāciju mērķiem, var sekmēt sadarbības uzlabošanu un paraugprakses apmaiņu un neskar minēto operāciju vispārējo drošību. Minētie novērotāji var piedalīties tikai ar attiecīgo dalībvalstu piekrišanu attiecībā uz 14., 19., 28. un 36. pantā minētajām darbībām un tikai ar uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu attiecībā uz 14. un 33. pantā minētajām darbībām. Operatīvajā plānā iekļauj detalizētus noteikumus par novērotāju dalību. Šie novērotāji pirms dalības minētajās operācijās saņem atbilstīgu apmācību, ko organizē Aģentūra. Piedaloties Aģentūras īstenotajās darbībās, tiem jāievēro Aģentūras rīcības kodeksi.

8. Aģentūra piedalās starptautisko vienošanos, ko Savienība noslēgusi ar trešām valstīm, īstenošanā Savienības ārējo attiecību politikas satvarā un jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula.

9. Aģentūra var izmantot Savienības finansējumu saskaņā ar to instrumentu noteikumiem, ar kuriem atbalsta Savienības ārējo attiecību politiku. Jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, tā var uzsākt un finansēt tehniskās palīdzības projektus trešās valstīs.

10. Noslēdzot divpusējas vienošanās ar trešām valstīm, dalībvalstis pēc vienošanās ar Aģentūru var tajās ietvert noteikumus par Aģentūras lomu un pilnvarām saskaņā ar šo regulu, jo īpaši attiecībā uz izpildpilnvaru īstenošanu, ko veic Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību dalībnieki, kurus Aģentūra izvietojusi kopīgo pasākumu, pilotprojektu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, atgriešanas operāciju vai atgriešanas nodrošināšanas operāciju laikā. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādiem šādiem noteikumiem.

11. Aģentūra informē Eiropas Parlamentu par darbībām, kas tiek veiktas, ievērojot šo pantu. Tā izvērtējumu par sadarbību ar trešām valstīm iekļauj gada ziņojumos.

55. pants

Sadarbības koordinatori trešās valstīs

1. Aģentūra var izvietot trešās valstīs ekspertus no sava personāla kā sadarbības koordinatorus, kuriem jāparedz augstākā iespējamā aizsardzība viņu pienākumu veikšanas laikā. Tie veido daļu no vietējiem vai reģionālajiem Savienības un dalībvalstu imigrācijas sadarbības koordinatoru un drošības ekspertu sadarbības tīkliem, tostarp no tīkla, kas izveidots atbilstīgi Padomes Regulai (EK) Nr. 377/2004 ([1]). Sadarbības koordinatorus izvieto vienīgi tādās trešās valstīs, kurās robežu pārvaldības praksē tiek ievērots cilvēktiesību standartu minimums.

2. Savienības ārējo attiecību politikā prioritāti attiecībā uz sadarbības koordinatoru izvietošanu piešķir tām trešām valstīm, kuras, pamatojoties uz riska analīzi, uzskatāmas par nelikumīgas imigrācijas izcelsmes vai tranzīta valstīm. Aģentūra uz savstarpējības pamata var uzņemt sadarbības koordinatorus, ko nosūtījušas minētās trešās valstis. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma katru gadu pieņem prioritāšu sarakstu. Sadarbības koordinatoru izvietošanu apstiprina valde.

3. Aģentūras sadarbības koordinatoru uzdevumi, ievērojot Savienības tiesības un pamattiesības, ietver kontaktu izveidošanu un uzturēšanu ar kompetentajām iestādēm trešās valstīs, uz kurām tie ir nosūtīti, nolūkā dot ieguldījumu nelikumīgas imigrācijas novēršanā, tās apkarošanā un atgriežamo personu atgriešanā. Minētie sadarbības koordinatori veido ciešu koordināciju ar Savienības delegācijām.

4. Lēmumam izvietot sadarbības koordinatorus trešās valstīs ir vajadzīgs Komisijas iepriekšējs atzinums, un par minētajām darbībām nekavējoties pilnībā informē Eiropas Parlamentu.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 377/2004 (2004. gada 19. februāris) par imigrācijas sadarbības koordinatoru tīkla izveidi (OV L 64, 2.3.2004., 1. lpp.).

4. iedaļa

Aģentūras vispārējā struktūra un organizācija

56. pants

Juridiskais statuss un atrašanās vieta

1. Aģentūra ir Savienības struktūra. Tā ir juridiska persona.

2. Aģentūrai dalībvalstīs ir visplašākā tiesībspēja un rīcībspēja, kāda piemīt juridiskām personām atbilstīgi šo valstu tiesībām. Jo īpaši tā var iegūt vai atsavināt kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī būt par pusi tiesas procesos.

3. Aģentūra ir neatkarīga savu tehnisko un operatīvo pilnvaru īstenošanā.

4. Aģentūru pārstāv tās izpilddirektors.

5. Aģentūras mītne ir Varšavā, Polijā, ievērojot 57. panta īstenošanu.

57. pants

Mītnes nolīgums

1. Nepieciešamo kārtību attiecībā uz Aģentūrai paredzēto atrašanās vietu dalībvalstī un telpām, kuru pieejamību nodrošina šī dalībvalsts, kā arī specifiskos noteikumus, kas šajā dalībvalstī piemērojami izpilddirektoram, izpilddirektora vietniekam, valdes locekļiem, Aģentūras darbiniekiem un viņu ģimenes locekļiem, nosaka mītnes nolīgumā starp Aģentūru un dalībvalsti, kurā atrodas Aģentūras mītne.

2. Mītnes nolīgumu noslēdz pēc valdes apstiprinājuma saņemšanas un ne vēlāk kā 2017. gada 7. aprīlī.

3. Dalībvalsts, kurā atrodas Aģentūras mītne, nodrošina iespējami vislabākos apstākļus, lai nodrošinātu Aģentūras pienācīgu darbību, tostarp daudzvalodu eiropeiskas ievirzes izglītību un piemērotus transporta savienojumus.

58. pants

Personāls

1. Aģentūras darbiniekiem piemēro Eiropas Savienības Civildienesta noteikumus ("Civildienesta noteikumi") un Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību ("nodarbināšanas kārtība"), kas noteikti Padomes Regulā (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 ([1]), un noteikumus, kas pieņemti, vienojoties Savienības iestādēm, lai būtu spēkā minētie Civildienesta noteikumi un nodarbināšanas kārtība.

([1]) OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

2. Nolūkā īstenot 12., 22. pantu un 32. panta 2. punktu koordinatora vai sadarbības koordinatora statusā var norīkot vienīgi Aģentūras darbinieku, uz kuru attiecas Civildienesta noteikumi vai nodarbināšanas kārtības II sadaļa. Piemērojot 20. panta 11. punktu, Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībās var norīkot vienīgi norīkotus robežsargus vai citu attiecīgo personālu. Aģentūra ieceļ tos valstu ekspertus, kas saskaņā ar minēto pantu norīkoti Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībās.

3. Vienojoties ar Komisiju, valde pieņem vajadzīgos īstenošanas pasākumus saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu.

4. Valde var pieņemt noteikumus, kas ļauj norīkot robežsargus vai citu attiecīgo personālu no dalībvalstīm uz Aģentūru. Šajos noteikumos ņem vērā 20. panta 11. punktā noteiktās prasības un īpaši to, ka norīkotie robežsargi vai cits attiecīgais personāls tiek uzskatīti par vienību dalībniekiem un ka viņiem ir 40. pantā paredzētie uzdevumi un pilnvaras. Tajos paredz noteikumus par izvietošanas nosacījumiem.

59. pants

Privilēģijas un imunitāte

Uz Aģentūru un tās personālu attiecas Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā.

60. pants

Atbildība

1. Aģentūras līgumsaistības reglamentē attiecīgajam līgumam piemērojamās tiesības.

2. Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir pieņemt nolēmumus, ievērojot jebkuru šķīrējtiesas klauzulu, kas ietverta Aģentūras noslēgtā līgumā.

3. Ja pastāv ārpuslīgumiskas saistības, Aģentūra saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas ir kopīgi dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko ir radījušas Aģentūras struktūrvienības vai tās personāls, pildot pienākumus.

4. Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir domstarpības, kas saistītas ar 3. punktā minētā kaitējuma atlīdzināšanu.

5. Aģentūras darbinieku atbildību pret Aģentūru reglamentē noteikumi, kas noteikti piemērojamajos Civildienesta noteikumos un nodarbināšanas kārtībā.

61. pants

Aģentūras administratīvā un pārvaldības struktūra

Aģentūras administratīvā un pārvaldības struktūra ietver:

a) valdi;

b) izpilddirektoru;

c) konsultatīvo forumu; un

d) pamattiesību amatpersonu.

62. pants

Valdes funkcijas

1. Valde ir atbildīga par Aģentūras stratēģisko lēmumu pieņemšanu saskaņā ar šo regulu.

2. Valde:

a) pēc Komisijas priekšlikuma ieceļ izpilddirektoru saskaņā ar 69. pantu;

b) pēc izpilddirektora priekšlikuma ieceļ izpilddirektora vietnieku saskaņā ar 69. pantu;

c) pieņem lēmumus par neaizsargātības novērtējuma veikšanu saskaņā ar 13. panta 1. un 8. punktu – lēmumus, kuros noteikti pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar 13. panta 8. punktu, pieņem ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu;

d) pieņem lēmumus par vienota integrēta riska analīzes modeļa izveidi saskaņā ar 11. panta 1. punktu;

e) pieņem lēmumus par sadarbības koordinatoru izvietošanas dalībvalstīs būtību un noteikumiem saskaņā ar 12. panta 2. punktu;

f) pieņem tehnisko un operatīvo stratēģiju Eiropas integrētajai robežu pārvaldībai saskaņā ar 3. panta 2. punktu;

g) pieņem lēmumu par to robežsargu vai cita attiecīgā personāla specializācijām un kopējo skaitu, kuri ir jādara pieejami Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienībās saskaņā ar 20. panta 2. punktu;

h) ar balsstiesīgo locekļu trīs ceturtdaļu balsu vairākumu pieņem lēmumu par to robežsargu vai cita attiecīgā personāla specializācijām un minimālo skaitu, kuri atbilst šīm specializācijām, kas ir jādara pieejami Eiropas Robežu un krasta apsardzes vienību ātrās reaģēšanas rezervei saskaņā ar 20. panta 4. punktu;

i) pieņem Aģentūras gada darbības pārskatu par iepriekšējo gadu un vēlākais līdz 1. jūlijam nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai;

j) līdz katra gada 30. novembrim un ņemot vērā Komisijas viedokli, ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu pieņem vienotu plānošanas dokumentu, kurā ir ietverts Aģentūras daudzgadu plāns un tās darba programma nākamajam gadam, un nosūta to Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai;

k) nosaka kārtību, kādā izpilddirektors pieņem lēmumus, kas saistīti ar Aģentūras tehniskajiem un operatīvajiem uzdevumiem;

l) ar balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu pieņem Aģentūras gada budžetu un veic citas funkcijas attiecībā uz Aģentūras budžetu atbilstīgi šīs nodaļas 5. iedaļai;

m) izmanto disciplinārās pilnvaras attiecībā uz izpilddirektoru un, vienojoties ar izpilddirektoru, attiecībā uz izpilddirektora vietnieku;

n) izstrādā savu reglamentu;

o) nosaka Aģentūras organizatorisko struktūru un pieņem Aģentūras personāla politiku.

p) pieņem krāpšanas apkarošanas stratēģiju, kas ir samērīga ar krāpšanas riskiem, ņemot vērā īstenojamo pasākumu izmaksas un ieguvumus;

q) pieņem attiecībā uz saviem locekļiem iekšējos noteikumus interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai;

r) attiecībā uz Aģentūras personālu saskaņā ar 8. punktu īsteno pilnvaras, kas ar Civildienesta noteikumiem piešķirtas iecēlējiestādei un kas ar nodarbināšanas kārtību piešķirtas iestādei, kura pilnvarota slēgt darba līgumus ("iecēlējiestādes pilnvaras");

s) pieņem atbilstošus īstenošanas noteikumus, lai būtu spēkā Civildienesta noteikumi un nodarbināšanas kārtība saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu;

t) nodrošina atbilstīgus turpmākos pasākumus saistībā ar konstatējumiem un ieteikumiem iekšējos vai ārējos revīzijas ziņojumos un novērtējumos, kā arī saistībā ar *OLAF* izmeklēšanām;

u) pieņem un regulāri atjaunina 8. panta 3. punkta otrajā daļā minētos komunikācijas un izplatīšanas plānus;

v) ievērojot Civildienesta noteikumus un nodarbināšanas kārtību, ieceļ grāmatvedi, kurš savu pienākumu izpildē ir pilnīgi neatkarīgs;

w) lemj par kopēju neaizsargātības novērtējuma veikšanas metodoloģiju, tostarp objektīviem kritērijiem, ar kuru palīdzību Aģentūra veic neaizsargātības novērtējumu, šādu novērtējumu biežumu un to, kā veicami secīgi neaizsargātības novērtējumi;.

x) lemj par 13. panta 2. punktā minēto padziļināto dalībvalsts novērtējumu un uzraudzību;

y) ieceļ pamattiesību amatpersonu saskaņā ar 71. panta 1. punktu;

z) apstiprina darba vienošanās ar trešām valstīm.

Gada darbības pārskatu, kas minēts i) apakšpunktā, publisko.

3. Lai pieņemtu priekšlikumus valdes lēmumiem, kā minēts 2. punktā, par specifiskām Aģentūras darbībām, ko paredzēts veikt pie kādas dalībvalsts ārējām robežām vai to tiešā tuvumā, vajadzīgs tā valdes locekļa labvēlīgs balsojums, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

4. Valde var sniegt padomus izpilddirektoram par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar ārējo robežu operatīvās pārvaldības attīstību un atgriešanu, tostarp ar pētniecību saistītām darbībām.

5. Valde pieņem lēmumus par Īrijas un/vai Apvienotās Karalistes lūgumiem piedalīties konkrētās Aģentūras darbībās.

Valde pieņem lēmumu, vērtējot katru gadījumu atsevišķi, ar tās balsstiesīgo locekļu absolūto balsu vairākumu. Savā lēmumā valde apsver, vai Īrijas un/vai Apvienotās Karalistes dalība veicina attiecīgās darbības īstenošanu. Lēmumā norāda Īrijas un/vai Apvienotās Karalistes finansiālo ieguldījumu darbībā, par kuru pieprasīta līdzdalība.

6. Katru gadu valde iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ("budžeta lēmējinstitūcija") visas ziņas, kas ir būtiskas saistībā ar Aģentūras veikto izvērtēšanas procedūru rezultātiem.

7. Valde var izveidot neliela izmēra izpildvaldi, lai palīdzētu tai un izpilddirektoram sagatavot lēmumus, programmas un darbības, kas valdei jāpieņem, un, ja nepieciešams, lai valdes vārdā pieņemtu dažus steidzamus pagaidu lēmumus. Izpildvalde nepieņem lēmumus, kuru pieņemšanai valdē vajadzīgs divu trešdaļu vai trīs ceturtdaļu balsu vairākums. Valde var deleģēt izpildvaldei dažus skaidri definētus uzdevumus, jo īpaši tad, ja tas uzlabo Aģentūras efektivitāti. Tā nevar deleģēt izpildvaldei uzdevumus, kas saistīti ar lēmumiem, kuru pieņemšanai valdē ir vajadzīgs divu trešdaļu vai trīs ceturtdaļu balsu vairākums.

8. Valde saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu pieņem lēmumu, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 2. panta 1. punktu un nodarbināšanas kārtības 6. pantu, ar kuru tā izpilddirektoram deleģē attiecīgās iecēlējiestādes pilnvaras un paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem šo pilnvaru deleģējumu var apturēt. Izpilddirektors ir pilnvarots minētās pilnvaras deleģēt citai personai.

Īpašu izņēmuma apstākļu dēļ valde var ar lēmumu uz laiku apturēt iecēlējiestādes pilnvaru deleģējumu izpilddirektoram un izpilddirektora citai personai deleģētās pilnvaras. Tā var pēc tam tās izpildīt pati vai deleģēt tās kādam no saviem locekļiem vai personāla loceklim, kas nav izpilddirektors.

63. pants

Valdes sastāvs

1. Neskarot 3. punktu, valdē ir pa vienam pārstāvim no katras dalībvalsts un divi Komisijas pārstāvji, visi balsstiesīgi. Šim nolūkam katra dalībvalsts ieceļ valdes locekli, kā arī viņa aizstājēju, kas pārstāvēs valdes locekli viņa prombūtnes laikā. Komisija ieceļ divus locekļus un viņu aizstājējus. Pilnvaru laiks ir četri gadi. Šo pilnvaru laiku var pagarināt.

2. Valdes locekļus ieceļ, pamatojoties uz viņu attiecīgo augsta līmeņa pieredzi un kompetenci operatīvajā sadarbībā robežu pārvaldības un atgriešanas jomā un viņu attiecīgās pārvaldības, administratīvās un budžeta veidošanas prasmes. Dalībvalstis un Komisija tiecas panākt dzimumu līdzsvarotu pārstāvību valdē.

3. Valstis, kas iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, piedalās Aģentūras darbā. Valdē tām katrai ir viens pārstāvis un viens aizstājējs. Piemēro vienošanās, kas izstrādātas saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem to asociācijas nolīgumos un ar kurām nosaka veidu, apjomu un sīki izstrādātus noteikumus minēto valstu līdzdalībai Aģentūras darbā, tostarp noteikumus par finanšu iemaksām un personālu.

64. pants

Daudzgadu plāns un gada darba programmas

1. Valde katru gadu līdz 30. novembrim pieņem plānošanas dokumentu, kurā ietverts Aģentūras daudzgadu plāns un gada plāns nākamajam gadam, kas pamatojas uz izpilddirektora iesniegtu projektu, un kurā ņem vērā Komisijas atzinumu, un attiecībā uz daudzgadu plānu tas notiek pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu. Valde nosūta minēto dokumentu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai.

2. Šā panta 1. punktā minētais dokuments kļūst galīgs pēc vispārējā budžeta galīgās pieņemšanas, un vajadzības gadījumā to atbilstīgi koriģē.

3. Daudzgadu plānā ietver vispārējo stratēģisko vidējā termiņa un ilgtermiņa plānu, tostarp mērķus, paredzamos rezultātus un snieguma rādītājus, kā arī resursu plānošanu, tostarp daudzgadu budžetu un personālu. Daudzgadu plānā ietver reaģēšanas operāciju stratēģiskās jomas un paskaidro, kas ir jādara mērķu sasniegšanai. Tas ietver stratēģiju attiecībām ar trešām valstīm un starptautiskajām organizācijām, kā arī ar minēto stratēģiju saistīto rīcību.

4. Daudzgadu plānu īsteno ar gada darba programmām un attiecīgā gadījumā atjaunina, ņemot vērā saskaņā ar 81. pantu veiktās izvērtēšanas rezultātus. Vajadzības gadījumā minēto izvērtējumu secinājumus atspoguļo arī nākamā gada darba programmā.

5. Gada darba programmā ietver to darbību aprakstu, kas tiks finansētas, tostarp sīki aprakstītus mērķus un paredzamos rezultātus, tostarp snieguma rādītājus. Tajā ietver norādi arī uz katrai darbībai piešķirtajiem finanšu resursiem un cilvēkresursiem saskaņā ar principiem, kuri raksturīgi uz darbībām balstīta budžeta veidošanai un pārvaldībai. Gada darba programma ir saskanīga ar daudzgadu plānu. Tajā skaidri norāda uzdevumus, kuri ir pievienoti, mainīti vai svītroti salīdzinājumā ar iepriekšējo finanšu gadu.

6. Gada darba programmu pieņem atbilstīgi Savienības leģislatīvajai programmai attiecīgajās ārējo robežu pārvaldības un atgriešanu jomās.

7. Ja pēc gada darba programmas pieņemšanas aģentūrai tiek uzticēts jauns uzdevums, valde groza gada darba programmu.

8. Visus būtiskos grozījumus gada darba programmā pieņem saskaņā ar to pašu procedūru, kāda piemērojama sākotnējās gada darba programmas pieņemšanai. Valde var deleģēt izpilddirektoram pilnvaras izdarīt nebūtiskus grozījumus gada darba programmā.

65. pants

Valdes priekšsēdētājs

1. Valde ievēl priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku no tās balsstiesīgo locekļu vidus. Priekšsēdētāju un priekšsēdētāja vietnieku ievēl ar valdes balsstiesīgo locekļu divu trešdaļu balsu vairākumu. Priekšsēdētāja vietnieks *ex officio* aizstāj priekšsēdētāju gadījumā, ja viņš nevar pildīt savus pienākumus.

2. Priekšsēdētāja un viņa vietnieka pilnvaru termiņš beidzas, kad viņi attiecīgi vairs nav valdes locekļi. Ievērojot šo noteikumu, priekšsēdētāja vai priekšsēdētāja vietnieka pilnvaru termiņš ir četri gadi. Pilnvaru termiņu var pagarināt vienu reizi.

66. pants

Sanāksmes

1. Valdes sanāksmes sasauc tās priekšsēdētājs.

2. Izpilddirektors piedalās apspriedē bez balsstiesībām.

3. Valde regulārajās sanāksmēs pulcējas vismaz divreiz gadā. Turklāt tā sanāk arī pēc priekšsēdētāja iniciatīvas, Komisijas pieprasījuma vai vismaz trešās daļas locekļu pieprasījuma.

4. Īriju un Apvienoto Karalisti aicina piedalīties valdes sanāksmēs.

5. Valde var uzaicināt pārstāvi no attiecīgām Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām.

6. Valde saskaņā ar savu reglamentu uz savām sanāksmēm novērotāja statusā var uzaicināt jebkuru citu personu, kuras viedoklis varētu to interesēt.

7. Valdes locekļiem saskaņā ar reglamenta noteikumiem var palīdzēt padomdevēji vai eksperti.

8. Aģentūra nodrošina valdes sekretariātu.

67. pants

Balsošana

1. Neskarot 20. panta 4. punktu, 62. panta 2. punkta c), j) un l) apakšpunktu, 65. panta 1. punktu un 69. panta 2. un 4. punktu, valde pieņem lēmumus ar visu tās balsstiesīgo locekļu absolūto balsu vairākumu.

2. Katram loceklim ir viena balss. Ja kāda valdes locekļa nav klāt, viņa aizstājējam ir tiesības balsot viņa vietā. Izpilddirektors nebalso.

3. Reglamentā par balsošanu ietver sīkāk izstrādātus noteikumus. Minētie noteikumi jo īpaši paredz nosacījumus, kā loceklis var balsot cita locekļa vārdā, kā arī prasības saistībā ar kvorumu.

4. Asociēto valstu, kas iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, pārstāvjiem ir ierobežotas balsstiesības saskaņā ar to attiecīgo vienošanos. Lai ļautu asociētajām valstīm īstenot savas balsstiesības, Aģentūra sīki apraksta darba kārtību, norādot punktus, par kuriem tiek piešķirtas ierobežotas balsstiesības.

68. pants

Izpilddirektora funkcijas un pilnvaras

1. Aģentūru vada izpilddirektors, kas, pildot savus pienākumus, ir pilnīgi neatkarīgs. Neskarot attiecīgās Savienības iestāžu un valdes kompetences, izpilddirektors nelūdz un nepieņem nevienas valdības vai citas struktūras norādījumus.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var aicināt izpilddirektoru ziņot par savu uzdevumu izpildi. Tas ietver ziņošanu par pamattiesību stratēģijas īstenošanu un uzraudzību, Aģentūras gada darbības pārskatu par iepriekšējo gadu, nākamā gada darba programmu un Aģentūras daudzgadu plānu vai jebkuru citu jautājumu saistībā ar Aģentūras darbību. Izpilddirektors arī sniedz paziņojumu Eiropas Parlamentam, ja viņam to pieprasa, un tam regulāri ziņo.

3. Izpilddirektors ir atbildīgs par valdes pieņemto stratēģisko lēmumu sagatavošanu un īstenošanu, kā arī par lēmumu pieņemšanu, kas saistīti ar Aģentūras operatīvo darbību saskaņā ar šo regulu. Izpilddirektoram ir šādas funkcijas un pilnvaras:

a) ierosināt, sagatavot un īstenot stratēģiskus lēmumus, programmas un darbības, ko apstiprina valde, saskaņā ar ierobežojumiem, ko nosaka ar šo regulu, tās īstenošanas noteikumiem un jebkuriem piemērojamiem tiesību aktiem;

b) veikt visus vajadzīgos pasākumus, tostarp pieņemt iekšējus administratīvus norādījumus un publicēt paziņojumus, lai nodrošinātu Aģentūras ikdienas administrāciju un darbību saskaņā ar šīs regulas noteikumiem;

c) katru gadu sagatavot plānošanas dokumentu un pēc apspriešanās ar Komisiju iesniegt to valdei;

d) katru gadu sagatavot gada darbības pārskatu par Aģentūras darbību un iesniegt to valdei;

e) sastādīt Aģentūras ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu, ievērojot 75. pantu, un izpildīt budžetu, ievērojot 76. pantu;

f) deleģēt savas pilnvaras citiem Aģentūras personāla locekļiem, ievērojot noteikumus, kas jāpieņem saskaņā ar 62. panta 2. punkta n) apakšpunktā minēto kārtību;

g) pieņemt ieteikumu par pasākumiem saskaņā ar 13. panta 6. punktu, tostarp lēmumus, ar kuriem ierosina dalībvalstīm sākt un veikt kopīgas operācijas, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus vai citu rīcību, kas minēta 14. panta 2. punktā;

h) izvērtēt, apstiprināt un koordinēt dalībvalstu priekšlikumus par kopīgajām operācijām vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumiem saskaņā ar 15. panta 3. punktu;

i) izvērtēt, apstiprināt un koordinēt dalībvalstu pieprasījumus par kopīgajām atgriešanas operācijām un atgriešanas nodrošināšanas operācijām saskaņā ar 28. un 33. pantu;

j) nodrošināt 16., 17. pantā un 33. panta 4. punktā minēto darbības plānu īstenošanu;

k) novērtēt dalībvalsts palīdzības pieprasījumu migrācijas pārvaldības atbalsta vienībām un tās vajadzību novērtējumu, koordinējot ar attiecīgajām Savienības aģentūrām saskaņā ar 18. panta 2. punktu;

l) nodrošināt 19. panta 1. punktā minētā Padomes lēmuma īstenošanu;

m) atsaukt darbību finansējumu saskaņā ar 25. pantu;

n) izvērtēt darbību rezultātus saskaņā ar 26. pantu;

o) identificēt minimālo tehniskā aprīkojuma vienību skaitu, kāds nepieciešams, lai apmierinātu Aģentūras vajadzības, jo īpaši attiecībā uz kopīgo operāciju, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanu, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu, atgriešanas operāciju un atgriešanas nodrošināšanas operāciju veikšanu saskaņā ar 39. panta 5. punktu;

p) sagatavot rīcības plānu, balstoties uz iekšējas vai ārējas revīzijas ziņojumos un novērtējumos, un izmeklēšanā, ko veic OLAF, norādītajiem secinājumiem, un par panākto ziņot divreiz gadā Komisijai un regulāri – valdei;

q) aizsargāt Savienības finanšu intereses, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādām citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvus un finansiālus sodus;

r) sagatavot Aģentūras krāpšanas apkarošanas stratēģiju un iesniegt to valdei apstiprināšanai.

4. Izpilddirektors par savu darbību atskaitās valdei.

5. Izpilddirektors ir Aģentūras likumīgais pārstāvis.

69. pants

Izpilddirektora un izpilddirektora vietnieka iecelšana

1. Komisija izvirza vismaz trīs kandidātus izpilddirektora amatam, balstoties uz sarakstu, ko izveido pēc amata vietas publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un attiecīgā gadījumā citos preses izdevumos vai tīmekļa vietnēs.

2. Izpilddirektoru ieceļ valde, ņemot vērā nopelnus un ar dokumentiem apliecinātu augsta līmeņa administratīvā un pārvaldības darba prasmi, tostarp attiecīgo profesionālo pieredzi vadošā amatā ārējo robežu pārvaldības un atgriešanas jomā. Pirms iecelšanas amatā Eiropas Parlamenta kompetentā(-ās) komiteja(-as) uzaicina Komisijas ierosinātos kandidātus nākt klajā ar paziņojumu un atbildēt uz komitejas(-u) locekļu jautājumiem.

Pēc šāda paziņojuma sniegšanas Eiropas Parlaments pieņem atzinumu, kurā izklāstīts tā viedoklis, un var norādīt kandidātu, kuram tas dod priekšroku.

Valde ieceļ izpilddirektoru, ņemot vērā šo viedokli. Valde pieņem lēmumu ar divu trešdaļu visu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu.

Ja valde pieņem lēmumu iecelt citu kandidātu, nevis to, attiecībā uz kuru Eiropas Parlaments norādījis, ka dod tam priekšroku, valde rakstveidā informē Eiropas Parlamentu un Padomi par to, kādā veidā Eiropas Parlamenta atzinums tika ņemts vērā.

Valdei ir tiesības izpilddirektoru atlaist, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

3. Izpilddirektoram palīdz izpilddirektora vietnieks. Izpilddirektora prombūtnes vai aizņemtības laikā viņa pienākumus veic izpilddirektora vietnieks.

4. Izpilddirektora vietnieku ieceļ valde pēc izpilddirektora priekšlikuma. Ieceļot izpilddirektora vietnieku, ņem vērā nopelnus un ar dokumentiem apliecinātu atbilstošu administratīvā un pārvaldības darba prasmi, tostarp attiecīgu profesionālo pieredzi ārējo robežu pārvaldības un atgriešanas jomā. Izpilddirektors izvirza vismaz trīs kandidātus izpilddirektora vietnieka amatam. Valde pieņem lēmumu ar divu trešdaļu visu balsstiesīgo locekļu balsu vairākumu.

Valdei ir tiesības atlaist izpilddirektora vietnieku saskaņā ar pirmajā daļā izklāstīto procedūru.

5. Izpilddirektora amata pilnvaru laiks ir pieci gadi. Līdz šā termiņa beigām Komisija veic novērtējumu, kurā ņem vērā izpilddirektora darbības izvērtējumu un Aģentūras turpmākos uzdevumus un risināmos jautājumus.

6. Valde, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, kurā ņemts vērā 5. punktā minētais novērtējums, var pagarināt izpilddirektora amata pilnvaru laiku vienu reizi uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus.

7. Izpilddirektora vietnieka amata pilnvaru laiks ir pieci gadi. Valde to var pagarināt vienu reizi uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus.

70. pants

Konsultatīvais forums

1. Aģentūra izveido konsultatīvo forumu, kurš ar neatkarīgu padomu palīdz izpilddirektoram un valdei ar pamattiesībām saistītos jautājumos.

2. Aģentūra aicina piedalīties konsultatīvajā forumā *EASO*, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, Apvienoto Nāciju Organizācijas Augsto komisāru bēgļu jautājumos un citas atbilstīgas organizācijas. Valde pēc izpilddirektora priekšlikuma lemj par konsultatīvā foruma sastāvu un par kārtību, kādā konsultatīvajam forumam nodod informāciju. Konsultatīvais forums pēc apspriešanās ar valdi un izpilddirektoru nosaka savas darbības metodes un izstrādā darba programmu.

3. Ar konsultatīvo forumu apspriežas par pamattiesību stratēģijas turpmāku pilnveidošanu un īstenošanu, sūdzību izskatīšanas mehānisma izveidi, ētikas kodeksiem un kopēju apmācības programmu.

4. Konsultatīvais forums sagatavo gada ziņojumu par savām darbībām. Minēto ziņojumu publisko.

5. Neskarot pamattiesību amatpersonas uzdevumus, konsultatīvajam forumam ir efektīva piekļuve visai informācijai par pamattiesību ievērošanu, tostarp apmeklējot uz vietas kopīgās operācijas vai ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumus ar iepriekšēju uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu, un karsto punktu zonas, atgriešanas operācijas un atgriešanas nodrošināšanas operācijas.

71. pants

Pamattiesību amatpersona

1. Valde ieceļ pamattiesību amatpersonu. Viņa uzdevums ir sekmēt Aģentūras pamattiesību stratēģiju, uzraudzīt tās atbilstību pamattiesībām un sekmēt to, ka Aģentūra ievēro pamattiesības. Pamattiesību amatpersonai ir atbilstīga kvalifikācija un pieredze pamattiesību jomā.

2. Pamattiesību amatpersona savu pienākumu izpildē ir neatkarīga. Viņš tieši atskaitās valdei un sadarbojas ar konsultatīvo forumu. Pamattiesību amatpersona šādi ziņo regulāri un šādā veidā piedalās pamattiesību uzraudzības mehānismā.

3. Ar pamattiesību amatpersonu apspriežas par operatīvajiem plāniem, kas izstrādāti saskaņā ar 16., 17. un 28. pantu un 33. panta 4. punktu. Viņam ir piekļuve visai informācijai attiecībā uz pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās.

72. pants

Sūdzību mehānisms

1. Aģentūra sadarbībā ar pamattiesību amatpersonu veic nepieciešamos pasākumus, lai izveidotu sūdzību mehānismu saskaņā ar šo pantu, lai uzraudzītu un nodrošinātu pamattiesību ievērošanu visās Aģentūras darbībās.

2. Ikviena persona, kuru tieši skar kopīgajā operācijā, pilotprojektā, ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumā, migrācijas pārvaldības atbalsta vienību izvietošanā, atgriešanas operācijā vai atgriešanas nodrošināšanas operācijā iesaistīta personāla darbības un kura uzskata, ka šo darbību veikšanas laikā nav ievērotas viņas pamattiesības, vai ikviena puse, kas pārstāv šādu personu, var iesniegt rakstveida sūdzību Aģentūrai.

3. Pieņemamas ir tikai motivētas sūdzības par konkrētiem pamattiesību pārkāpumiem.

4. Pamattiesību amatpersona atbild par Aģentūras saņemto sūdzību apstrādi saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību. Šajā nolūkā pamattiesību amatpersona izskata sūdzības pieņemamību, reģistrē pieņemamās sūdzības, pārsūta visas reģistrētās sūdzības izpilddirektoram, pārsūta sūdzības par vienību dalībniekiem viņu piederības dalībvalstij, informē attiecīgo iestādi vai struktūru, kuras kompetencē dalībvalstī ir pamattiesības, un reģistrē un nodrošina Aģentūras vai attiecīgās dalībvalsts turpmākos pasākumus.

5. Saskaņā ar tiesībām uz labu pārvaldību, ja sūdzība ir pieņemama, tad sūdzības iesniedzējus informē, ka sūdzība ir reģistrēta, ka ir sākts novērtējums un ka atbildi var gaidīt, tiklīdz tā būs pieejama. Ja sūdzība ir nosūtīta valsts iestādēm vai struktūrām, sūdzības iesniedzējam sniedz to kontaktinformāciju. Ja sūdzība nav pieņemama, sūdzības iesniedzējus informē par iemesliem un, ja iespējams, – turpmākām iespējām risināt viņu problēmas.

Visus lēmumus noformē rakstiski un motivē.

6. Ja ir reģistrēta sūdzība par kādu Aģentūras darbinieku, tad izpilddirektors, apspriežoties ar pamattiesību amatpersonu, nodrošina pienācīgus turpmākos pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā disciplinārus pasākumus. Izpilddirektors noteiktā laikposmā ziņo pamattiesību amatpersonai par konstatējumiem un turpmākajiem pasākumiem, ko Aģentūra veikusi saistībā ar sūdzību, tostarp, ja nepieciešams, par disciplināriem pasākumiem.

Ja sūdzība ir saistīta ar datu aizsardzības jautājumiem, izpilddirektors iesaista Aģentūras datu aizsardzības inspektoru. Pamattiesību amatpersona un datu aizsardzības inspektors rakstiskā saprašanās memorandā nosaka savu uzdevumu savstarpējo sadalījumu un sadarbību attiecībā uz saņemtajām sūdzībām.

7. Ja tiek reģistrēta sūdzība, kura attiecas uz uzņēmējas dalībvalsts robežsargu vai vienību dalībnieku, tostarp par norīkotajiem vienību dalībniekiem vai norīkotajiem valstu ekspertiem, piederības dalībvalsts nodrošina pienācīgus turpmākos pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā disciplinārus pasākumus vai citus pasākumus saskaņā ar valsts tiesībām. Attiecīgā dalībvalsts noteiktā laikposmā un vajadzības gadījumā arī turpmāk regulāri ziņo pamattiesību amatpersonai par konstatējumiem un turpmākajiem pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz sūdzību. Ja no attiecīgās dalībvalsts nekāds ziņojums netiek saņemts, Aģentūra turpina izskatīt šo sūdzību.

8. Ja ir konstatēts, ka robežsargs vai norīkots valsts eksperts ir pārkāpis pamattiesības vai starptautiskās aizsardzības pienākumus, Aģentūra pieprasa dalībvalstij šo robežsargu vai norīkoto valsts ekspertu nekavējoties atsaukt no Aģentūras veiktās darbības vai ātrās reaģēšanas rezerves.

9. Pamattiesību amatpersona ziņo izpilddirektoram un valdei par Aģentūras un dalībvalstu konstatējumiem un turpmākajiem pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz sūdzību. Aģentūra savā gada ziņojumā sniedz informāciju par sūdzību mehānismu.

10. Pamattiesību amatpersona saskaņā ar 1. līdz 9. punktā izklāstītajiem noteikumiem un pēc apspriešanās ar konsultatīvo forumu izstrādā standartizētu sūdzības veidlapu, kurā tiek prasīta sīka un specifiska informācija par pamattiesību iespējamo pārkāpumu. Pamattiesību amatpersona vajadzības gadījumā izstrādā arī citus detalizētus noteikumus. Pamattiesību amatpersona iesniedz minēto veidlapu un citus šādus detalizētus noteikumus izpilddirektoram un valdei.

Aģentūra nodrošina, lai informācija par iespēju iesniegt sūdzību un sūdzību iesniegšanas procedūru būtu viegli pieejama, tostarp arī neaizsargātām personām. Standartizēto sūdzības veidlapu dara pieejamu Aģentūras tīmekļa vietnē un papīra formātā visu Aģentūras darbību laikā valodās, kuras trešo valstu valstspiederīgie saprot vai par kurām būtu pamatoti pieņemt, ka viņi tās saprot. Pamattiesību amatpersona izskata sūdzības, pat ja tās nav iesniegtas uz standartizētas sūdzības veidlapas.

11. Visus sūdzībā ietvertos personas datus Aģentūra, tostarp pamattiesību amatpersona, apstrādā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001, un dalībvalstis – saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK un Pamatlēmumu 2008/977/TI.

Kad sūdzības iesniedzējs iesniedz sūdzību, tiek uzskatīts, ka minētās sūdzības iesniedzējs sniedz piekrišanu tādai savu personas datu apstrādei Regulas (EK) Nr. 45/2001 5. panta d) punkta nozīmē, ko veiks Aģentūra un pamattiesību amatpersona.

Lai aizsargātu sūdzības iesniedzēju intereses, pamattiesību amatpersona saskaņā ar valsts un Savienības tiesībām sūdzību apstrādē ievēro pienācīgu konfidencialitāti, ja vien sūdzības iesniedzējs skaidri neatsakās no savām tiesībām uz konfidencialitāti. Sūdzības iesniedzējam atsakoties no savām tiesībām uz konfidencialitāti, tiek uzskatīts, ka viņš piekrīt tam, ka pamattiesību amatpersona vai Aģentūra vajadzības gadījumā atklās kompetentām iestādēm vai struktūrām viņa identitāti saistībā ar jautājumu, par kuru iesniegta sūdzība.

73. pants

Valodu lietošana

1. Uz Aģentūru attiecas Regulas Nr. 1 noteikumi ([1]).

2. Neskarot lēmumus, ko pieņem uz LESD 342. panta pamata, 62. panta 2. punkta i) un j) apakšpunktā minēto gada darbības pārskatu un darba programmu izstrādā visās Savienības oficiālajās valodās.

3. Aģentūras darbībai vajadzīgos tulkošanas pakalpojumus nodrošina Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs.

74. pants

Pārredzamība un komunikācija

1. Izskatot pieteikumus attiecībā uz piekļūšanu dokumentiem, kuru turētājs ir Aģentūra, piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001.

2. Aģentūra pēc savas iniciatīvas veic komunikāciju par jautājumiem, kas ietilpst tās darbības jomā. Tā publisko būtisku informāciju, tostarp 62. panta 2. punkta i) apakšpunktā minēto gada darbības pārskatu, un, neskarot 50. pantu, jo īpaši nodrošina, lai sabiedrībai un jebkurai ieinteresētajai personai tiktu ātri sniegta objektīva, visaptveroša, uzticama un viegli saprotama informācija par tās darbu. Tā to dara, neatklājot operatīvo informāciju, kuras publiskošana varētu kaitēt operāciju mērķu sasniegšanai.

3. Valde paredz praktiskus pasākumus 1. un 2. punkta piemērošanai.

4. Ikvienai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības vērsties pie Aģentūras rakstveidā jebkurā no Savienības oficiālajām valodām. Viņai ir tiesības saņemt atbildi tajā pašā valodā.

5. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 8. pantu pieņemti Aģentūras lēmumi var būt par pamatu, lai iesniegtu sūdzību Eiropas Ombudam vai celtu prasību Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar attiecīgi LESD 228. un 263. pantu.

5. iedaļa

Finanšu prasības

75. pants

Budžets

1. Neskarot citus ienākumu veidus, Aģentūras ieņēmumus veido:

a) Savienības subsīdija, kas ir iekļauta Eiropas Savienības vispārējā budžetā (Komisijas iedaļā);

b) valstu, kas iesaistītas Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, iemaksa, kā noteikts attiecīgajos nolīgumos, kas precizē to finanšu iemaksu;

([1]) Regula Nr. 1 (1958. gada 15. aprīlis), ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas Kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.).

c) Savienības finansējums deleģēšanas nolīgumu vai *ad hoc* dotāciju veidā saskaņā ar Aģentūras finanšu noteikumiem, kas minēti 79. pantā, un noteikumiem attiecīgajos instrumentos, ar kuriem atbalsta Savienības politikas jomas;

d) maksas par sniegtajiem pakalpojumiem;

e) jebkuras dalībvalstu brīvprātīgas iemaksas.

2. Aģentūras izdevumus veido personāla, administratīvi, infrastruktūras un ekspluatācijas izdevumi.

3. Izpilddirektors sagatavo Aģentūras ieņēmumu un izdevumu tāmes projektu nākamajam finanšu gadam, ietverot štatu sarakstu, un nosūta to valdei.

4. Ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā.

5. Valde, pamatojoties uz izpilddirektora izstrādāto tāmes projektu, pieņem Aģentūras ieņēmumu un izdevumu provizorisko tāmes projektu, tostarp provizorisko štatu sarakstu. Valde tos katru gadu līdz 31. janvārim nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai kopā ar vienotā plānošanas dokumenta projektu.

6. Valde katru gadu līdz 31. martam nosūta Komisijai Aģentūras ieņēmumu un izdevumu tāmes galīgo projektu, ietverot provizorisku štatu sarakstu un provizorisku darba programmu.

7. Komisija tāmi nosūta budžeta lēmējinstitūcijai kopā ar Eiropas Savienības budžeta projektu.

8. Pamatojoties uz tāmi, Komisija Eiropas Savienības provizoriskajā budžeta projektā iekļauj aplēses, ko tā uzskata par vajadzīgām attiecībā uz štatu sarakstu, un uz vispārējo budžetu attiecināmās subsīdijas apjomu un iesniedz tās budžeta lēmējinstitūcijai saskaņā ar LESD 313. un 314. pantu.

9. Budžeta lēmējinstitūcija apstiprina subsīdiju apropriācijas Aģentūrai.

Budžeta lēmējinstitūcija pieņem Aģentūras štatu sarakstu.

10. Valde pieņem Aģentūras budžetu. Budžetu apstiprina pēc Eiropas Savienības vispārējā budžeta pieņemšanas galīgajā variantā. Vajadzības gadījumā to attiecīgi koriģē.

11. Visiem budžeta grozījumiem, tostarp štatu saraksta grozījumiem, piemēro to pašu procedūru.

12. Visiem būvniecības projektiem, kuriem paredzama būtiska ietekme uz Aģentūras budžetu, piemēro Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013 ([1]) noteikumus.

13. Lai finansētu ātrās reaģēšanas robežapsardzes pasākumu un atgriešanas nodrošināšanas operāciju īstenošanu, valdes pieņemtajā Aģentūras budžetā iekļauj finanšu operatīvo rezervi, kuras summa ir vismaz 4 % no operatīvajām darbībām paredzētā piešķīruma. Katra gada 1. oktobrī vajadzētu būt saglabātai pieejamai vismaz vienai ceturtdaļai no rezerves, lai varētu segt izmaksas, kas var rasties līdz gada beigām.

76. pants

Budžeta izpilde un kontrole

1. Izpilddirektors izpilda Aģentūras budžetu.

([1]) Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1271/2013 (2013. gada 30. septembris) par finanšu pamatregulu struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 208. pantā (OV L 328, 7.12.2013., 42. lpp.).

2. Līdz N + 1 finanšu gada martam Aģentūras grāmatvedis paziņo Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai provizoriskos pārskatus par finanšu gadu (N gads). Komisijas grāmatvedis konsolidē iestāžu un decentralizēto struktūru provizoriskos pārskatus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 147. pantu ([1]).

3. Aģentūra nosūta ziņojumu par budžeta un finanšu pārvaldību par N gadu Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai līdz N + 1 gada 31. martam.

4. Komisijas grāmatvedis nosūta Revīzijas palātai Aģentūras provizorisko pārskatu par N gadu, kas konsolidēts ar Komisijas pārskatu, līdz N + 1 gada 31. martam.

5. Saņemot Revīzijas palātas apsvērumus par Aģentūras provizoriskajiem pārskatiem par N gadu saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 148. pantu, izpilddirektors uz savu atbildību sastāda Aģentūras galīgos pārskatus un iesniedz valdei, lai saņemtu atzinumu.

6. Valde sniedz atzinumu par Aģentūras galīgo pārskatu par N gadu.

7. Līdz N + 1 gada 1. jūlijam izpilddirektors galīgo pārskatu kopā ar valdes atzinumu nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.

8. Galīgo pārskatu par N gadu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* līdz N + 1 gada 15. novembrim.

9. Izpilddirektors līdz N + 1 gada 30. septembrim nosūta atbildi Revīzijas palātai par tās apsvērumiem. Viņš šo atbildi nosūta arī valdei.

10. Izpilddirektors pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma sniedz tam visu informāciju, kas vajadzīga N gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras raitai piemērošanai saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 165. panta 3. punktu.

11. Pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemts ar kvalificētu balsu vairākumu, Eiropas Parlaments līdz N + 2 gada 15. maijam sniedz izpilddirektoram apstiprinājumu par N gada budžeta izpildi.

77. pants

Krāpšanas apkarošana

1. Lai apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelikumīgas darbības, bez ierobežojumiem piemēro Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 noteikumus. Aģentūra pievienojas 1999. gada 25. maija Iestāžu nolīgumam par iekšējo izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un nekavējoties pieņem atbilstošos noteikumus, kas piemērojami visiem Aģentūras darbiniekiem, izmantojot minētā nolīguma pielikumā noteikto šablonu.

2. Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmuši Savienības līdzekļus no Aģentūras.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

3. Saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ([1]), *OLAF* var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju vai līgumu, kuru finansē Aģentūra, ir notikusi krāpšana, korupcija vai cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses.

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, Aģentūras sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos ietver noteikumus, ar kuriem nepārprotami nosaka Revīzijas palātas un *OLAF* pilnvaras saskaņā ar to attiecīgajām kompetences jomām veikt revīzijas un izmeklēšanu.

78. pants

Interešu konfliktu novēršana

Aģentūra pieņem iekšējos noteikumus kuros nosaka, ka tās struktūrvienību locekļi un tās darbinieki nodarbinātības vai amata pilnvaru laikā izvairās no situācijām, kuras var izraisīt interešu konfliktu, un ziņo par šādām situācijām.

79. pants

Finanšu noteikumi

Aģentūrai piemērojamos finanšu noteikumus pieņem valde pēc apspriešanās ar Komisiju. Tie neatšķiras no Deleģētās regulas (ES) Nr. 1271/2013, izņemot gadījumus, kad tas īpaši nepieciešams Aģentūras darbībai un Komisija ir devusi iepriekšēju piekrišanu.

IV NODAĻA

Grozījumi

80. pants

Grozījums Regulā (ES) 2016/399

Regulas (ES) 2016/399 29. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Ārkārtas apstākļos, kad nopietni trūkumi saistībā ar ārējo robežu kontroli ilgāku laiku apdraud zonas bez iekšējo robežu kontroles vispārējo darbību, kā minēts šīs regulas 21. pantā, vai dalībvalsts neatbilstības rezultātā Padomes lēmumam, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1624 (*) 19. panta 1. punktā, un ciktāl minētie apstākļi rada nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai zonā bez iekšējo robežu kontroles vai tās daļās, robežkontroli pie iekšējām robežām var atjaunot saskaņā ar šā panta 2. punktu uz laikposmu līdz sešiem mēnešiem. Ja ārkārtas apstākļi turpinās, minēto laikposmu var pagarināt uz turpmāku laikposmu līdz sešiem mēnešiem, bet ne vairāk kā trīs reizes.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 14. septembra Regula (ES) 2016/1624 par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.).".

([1]) Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

V NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

81. pants

Izvērtēšana

1. Komisija līdz 2019. gada 7. oktobrim un pēc tam katrus četrus gadus uzdod veikt neatkarīgu ārēju izvērtējumu, lai jo īpaši novērtētu:

a) Aģentūras sasniegtos rezultātus, ņemot vērā tās mērķus, pilnvaras un uzdevumus;

b) Aģentūras veikuma un darba prakses ietekmi, lietderīgumu un efektivitāti attiecībā pret tās mērķiem, pilnvarām un uzdevumiem;

c) Eiropas sadarbības krasta apsardzes funkciju jomā īstenošanu;

d) iespējamo vajadzību mainīt Aģentūras pilnvaras;

e) jebkuru šādu izmaiņu finansiālo ietekmi.

Izvērtējumā iekļauj īpašu analīzi par to, kā, piemērojot šo regulu, ir ievērota harta un citas attiecīgās Savienības tiesības.

2. Komisija nosūta izvērtējuma ziņojumu kopā ar saviem secinājumiem par ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un valdei. Valde var Komisijai iesniegt ieteikumus par izmaiņām šajā regulā. Izvērtējuma ziņojumu un secinājumus par ziņojumu publisko.

82. pants

Atcelšana

1. Regulas (EK) Nr. 2007/2004, (EK) Nr. 863/2007 un Lēmums 2005/267/EK tiek atcelti.

2. Atsauces uz atcelto Regulu (EK) Nr. 2007/2004 uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar II pielikumā ietverto atbilstības tabulu.

83. pants

Stāšanās spēkā un piemērojamība

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs regulas 20. panta 5. un 6. punktu un 39. panta 7. punktu sāk piemērot 2016. gada 7. decembrī. Šīs regulas 29., 30., 31. un 32. pantu sāk piemērot 2017. gada 7. janvārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2016. gada 14. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
M. SCHULZ	I. KORČOK

I PIELIKUMS

TABULA, KURĀ IEKĻAUTS KATRAS DALĪBVALSTS DEVUMS ATTIECĪBĀ UZ ROBEŽSARGU UN CITA ATTIECĪGĀ PERSONĀLA MINIMĀLO KOPĒJO SKAITU 1 500 APMĒRĀ SASKAŅĀ AR 20. PANTA 5. PUNKTU

Beļģija	30
Bulgārija	40
Čehijas Republika	20
Dānija	29
Vācija	225
Igaunija	18
Grieķija	50
Spānija	111
Francija	170
Horvātija	65
Itālija	125
Kipra	8
Latvija	30
Lietuva	39
Luksemburga	8
Ungārija	65
Malta	6
Nīderlande	50
Austrija	34
Polija	100
Portugāle	47
Rumānija	75
Slovēnija	35
Slovākija	35
Somija	30
Zviedrija	17
Šveice	16
Islande	2
Lihtenšteina	(*)
Norvēģija	20
Kopā	1 500

(*) Lihtenšteina sniegs ieguldījumu samērīga finanšu atbalsta veidā.

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
—	1. pants
1. panta 1. punkts	—
1. panta 2. punkta pirmā daļa	—
1. panta 2. punkta otrā daļa	6. panta 3. punkts, 34. panta 1. un 4. punkts
1. panta 3. punkts	—
1.a panta ievaddaļa	2. panta ievaddaļa
1.a panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
—	2. panta 2. un 3. punkts
1.a panta 1.a punkts	2. panta 4. punkts
1.a panta 2. punkts	2. panta 5. punkts
1.a panta 3. punkts	2. panta 6. punkts
—	2. panta 7. punkts
1.a panta 4. punkts	2. panta 8. punkts
1.a panta 5. punkts	—
1.a panta 6. punkts	—
—	2. panta 9. līdz 16. punkts
—	3. līdz 5. pants
—	6. panta 1. un 2. punkts
—	7. pants
2. panta 1. punkta ievaddaļa	8. panta 1. punkta ievaddaļa
—	8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkts
2. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—
2. panta 1. punkta b) apakšpunkts	8. panta 1. punkta p) apakšpunkts
2. panta 1. punkta c) apakšpunkts	—
2. panta 1. punkta d) apakšpunkts	8. panta 1. punkta q) apakšpunkts
2. panta 1. punkta da) apakšpunkts	8. panta 1. punkta d) apakšpunkts
2. panta 1. punkta e) apakšpunkts	8. panta 1. punkta e) apakšpunkts
—	8. panta 1. punkta f) apakšpunkts
2. panta 1. punkta ea) apakšpunkts	8. panta 1. punkta g) apakšpunkts
—	8. panta 1. punkta h) līdz o) apakšpunkts
2. panta 1. punkta f) apakšpunkts	—

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
2. panta 1. punkta g) apakšpunkts	—
2. panta 1. punkta h) apakšpunkts	8. panta 1. punkta r) apakšpunkts
2. panta 1. punkta i) apakšpunkts	8. panta 1. punkta s) apakšpunkts
—	8. panta 1. punkta t) un u) apakšpunkts
2. panta 1.a punkts	34. panta 2. un 3. punkts
2. panta 2. punkts	8. panta 2. punkts
—	8. panta 3. punkts
—	9. pants
—	10. pants
2.a pants	35. pants
3. panta 1. punkta pirmais un ceturtais apakšpunkts	15. panta 3. punkts
3. panta 1. punkta otrā daļa	—
3. panta 1. punkta trešā daļa	15. panta 4. punkts
3. panta 1.a punkta pirmā daļa	25. panta 1. punkts
3. panta 1.a punkta otrā daļa	25. panta 2. punkts
3. panta 1.a punkta trešā daļa	21. panta 5. punkts
3. panta 1.a punkta ceturtā daļa	25. panta 4. punkts
3. panta 1.b punkts	—
3. panta 2. punkts	—
3. panta 3. punkts	26. pants
3. panta 4. punkts	—
3. panta 5. punkts	—
3.a panta 1. punkta pirmā daļa	16. panta 2. punkts
3.a panta 1. punkta otrās daļas ievaddaļa	16. panta 3. punkta ievaddaļa
3.a panta 1. punkta otrās daļas a) punkts	16. panta 3. punkta a) apakšpunkts
3.a panta 1. punkta otrās daļas b) punkts	16. panta 3. punkta b) apakšpunkts
3.a panta 1. punkta otrās daļas c) punkts	16. panta 3. punkta c) apakšpunkts
3.a panta 1. punkta otrās daļas d) punkts	16. panta 3. punkta d) apakšpunkts
3.a panta 1. punkta otrās daļas e) punkts	16. panta 3. punkta e) apakšpunkts
3.a panta 1. punkta otrās daļas f) punkts	16. panta 3. punkta f) apakšpunkts
3.a panta 1. punkta otrās daļas g) punkts	16. panta 3. punkta g) apakšpunkts
3.a panta 1. punkta otrās daļas h) punkts	16. panta 3. punkta h) apakšpunkts

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
3.a panta 1. punkta otrās daļas i) punkts	16. panta 3. punkta i) apakšpunkts
3.a panta 1. punkta otrās daļas j) punkts	16. panta 3. punkta j) apakšpunkts
3.a panta 1. punkta otrās daļas k) punkts	16. panta 3. punkta k) apakšpunkts
3.a panta 2. punkts	16. panta 4. punkts
3.a panta 3. punkts	22. panta 1. punkts
3.b panta 1. punkts	20. panta 2. punkts
3.b panta 2. punkts	20. panta 3. punkts
3.b panta 3. punkta pirmā un otrā daļa	20. panta 11. punkta pirmā daļa
3.b panta 3. punkta trešā daļa	20. panta 11. punkta otrā un trešā daļa
3.b panta 4. punkts	21. panta 4. punkts
3.b panta 5. punkta pirmā daļa	22. panta 2. punkts
3.b panta 5. punkta otrā daļa	22. panta 3. punkts
3.b panta 6. punkts	—
3.b panta 7. punkts	20. panta 12. punkts
3.c panta 1. punkts	21. panta 1. punkts
3.c panta 2. punkts	21. panta 2. punkts
3.c panta 3. punkts	—
3.c panta 4. punkts	21. panta 5. punkts
4. panta pirmā daļa	11. panta 1. punkts
4. panta otrā daļa	11. panta 2. punkts
—	11. panta 3. punkts
4. panta trešā daļa	13. panta 4. punkts
4. panta ceturtā daļa	11. panta 5. punkts
4. panta piektā daļa	11. panta 4. punkts
—	11. panta 6. punkts
4. panta sestā daļa	11. panta 7. punkts
—	12. pants
—	13. panta 1. līdz 3. punkts
—	13. panta 5. līdz 9. punkts
5. panta pirmā daļa	36. panta 1. punkts
5. panta otrā daļa	36. panta 2. punkts
—	36. panta 4. punkts

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
5. panta trešā, ceturtā un piektā daļa	36. panta 5. punkts
5. panta sestā daļa	36. panta 6. punkts
5. panta septītā daļa	36. panta 7. punkts
5. panta astotā daļa	36. panta 8. punkts
6. pants	37. panta 1. punkts
7. panta 1. punkta pirmā daļa	38. panta 1., 2. un 3. punkts
7. panta 1. punkta otrā daļa	38. panta 4. punkts
7. panta 1. punkta trešā daļa	38. panta 5. punkts
7. panta 2. punkts	39. panta 1. un 6. punkts
7. panta 3. punkts	39. panta 8. punkts
7. panta 4. punkts	39. panta 15. punkts
7. panta 5. punkta pirmā daļa	39. panta 16. punkts
7. panta 5. punkta otrā daļa	39. panta 9. punkts
7. panta 5. punkta trešā daļa	39. panta 5. punkta pirmā daļa
7. panta 5. punkta ceturtā daļa	39. panta 5. punkta otrā daļa
7. panta 6. punkts	39. panta 12. punkts
7. panta 7. punkts	39. panta 13. punkts
8. panta 1. punkts	14. panta 1. punkts un 2. punkta ievaddaļa
8. panta 2. punkta ievaddaļa	14. panta 2. punkta ievaddaļa
8. panta 2. punkta a) apakšpunkts	—
8. panta 2. punkta b) apakšpunkts	14. panta 2. punkta f) apakšpunkts
8. panta 2. punkta c) apakšpunkts	14. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
—	14. panta 2. punkta c) līdz e) apakšpunkts un 14. panta 2. punkta g) apakšpunkts
—	14. panta 3. punkts
—	14. panta 4. punkts
8. panta 3. punkts	—
—	15. panta 1. punkts
8.a pants	15. panta 2. punkts
8.b panta 1. punkts	20. panta 8. punkts
8.b panta 2. punkts	—
8.c pants	36. pants
—	15. panta 5. punkts

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
8.d panta 1. punkts	17. panta 1. punkts
8.d panta 2. punkts	17. panta 2. punkts
8.d panta 3. punkts	17. panta 3. punkts
8.d panta 4. punkts	17. panta 4. punkts
—	17. panta 5. punkts
8.d panta 5. punkts	17. panta 6. punkts
8.d panta 6. punkts	17. panta 7. un 8. punkts
8.d panta 7. punkts	—
8.d panta 8. punkts	17. panta 9. punkts
8.d panta 9. punkts	17. panta 10. punkts
—	16. panta 1. punkts
8.e panta 1. punkta ievaddaļa	—
8.e panta 1. punkta a) apakšpunkts	16. panta 3. punkta a) apakšpunkts
8.e panta 1. punkta b) apakšpunkts	16. panta 3. punkta b) apakšpunkts
8.e panta 1. punkta c) apakšpunkts	16. panta 3. punkta c) apakšpunkts
8.e panta 1. punkta d) apakšpunkts	16. panta 3. punkta d) apakšpunkts
8.e panta 1. punkta e) apakšpunkts	16. panta 3. punkta e) apakšpunkts
8.e panta 1. punkta f) apakšpunkts	16. panta 3. punkta f) apakšpunkts
8.e panta 1. punkta g) apakšpunkts	16. panta 3. punkta g) apakšpunkts
8.e panta 1. punkta h) apakšpunkts	16. panta 3. punkta h) apakšpunkts
8.e panta 1. punkta i) apakšpunkts	16. panta 3. punkta i) apakšpunkts
8.e panta 1. punkta j) apakšpunkts	16. panta 3. punkta j) apakšpunkts
8.e panta 1. punkta k) apakšpunkts	16. panta 3. punkta k) apakšpunkts
—	16. panta 3. punkta l) līdz n) apakšpunkts
8.e panta 2. punkts	16. panta 4. punkts
—	17. panta 11. punkts
—	18. pants
—	19. pants
—	20. panta 1. punkts
—	20. panta 4. punkts
—	20. panta 5. līdz 7. punkts

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
—	20. panta 9. un 10. punkts
—	21. panta 3. punkts
8.f pants	23. pants
8.g panta 1. punkts	22. panta 2. punkts
8.g panta 2. punkta ievaddaļa	22. panta 3. punkta ievaddaļa
8.g panta 2. punkta a) apakšpunkts	22. panta 3. punkta a) apakšpunkts
8.g panta 2. punkta b) apakšpunkts	22. panta 3. punkta a) apakšpunkts
8.g panta 2. punkta c) apakšpunkts	22. panta 3. punkta b) apakšpunkts
8.g panta 2. punkta d) apakšpunkts	22. panta 3. punkta c) apakšpunkts
—	22. panta 3. punkta d) apakšpunkts
8.g panta 3. punkts	22. panta 4. punkts
8.g panta 4. punkts	—
8.h pants	24. pants
—	25. panta 3. punkts
—	27. panta 1. līdz 3. punkts
9. panta 1. punkts	27. panta 4. punkts, 28. panta 1. un 9. punkts
9. panta 1.a punkts	35. panta 2. punkts
9. panta 1.b punkts	35. panta 3. punkts un 28. panta 6. punkts
9. panta 1.c punkts	28. panta 2. punkts
9. panta 2. punkts	54. panta 6. punkts
—	28. panta 3. līdz 5. punkts
—	28. panta 7. un 8. punkts
—	29. pants
—	30. pants
—	31. pants
—	32. pants
—	33. pants
—	37. panta 2. punkts
—	37. panta 3. punkts
—	37. panta 4. punkts
—	39. panta 2. līdz 5. punkts
—	39. panta 7. punkts

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
—	39. panta 10. un 11. punkts
—	39. panta 14. punkts
10. panta 1. punkts	40. panta 1. punkts
10. panta 2. punkts	40. panta 2. punkts
10. panta 3. punkts	40. panta 3. punkts
10. panta 4. punkts	40. panta 4. punkts
10. panta 5. punkts	40. panta 5. punkts
10. panta 6. punkts	40. panta 6. punkts
10. panta 7. punkts	40. panta 7. punkts
10. panta 8. punkts	40. panta 8. punkta pirmā daļa
10. panta 9. punkts	40. panta 8. punkta otrā daļa
10. panta 10. punkts	40. panta 9. punkts
10.a panta 1. punkta ievaddaļa	41. panta 1. punkta ievaddaļa
10.a panta 1. punkta a) apakšpunkts	41. panta 1. punkta a) apakšpunkts
10.a panta 1. punkta b) apakšpunkts	41. panta 1. punkta b) apakšpunkts
10.a panta 1. punkta c) apakšpunkts	41. panta 1. punkta c) apakšpunkts
—	41. panta 1. punkta d) apakšpunkts
10.a panta 2. punkts	41. panta 2. punkts
10.b pants	42. pants
10.c pants	43. pants
11. panta pirmā daļa	44. panta 1. punkts
11. panta otrā daļa	44. panta 2. punkts
11.a panta pirmā daļa	45. panta 1. punkts
11.a panta otrā daļa	45. panta 2. un 3. punkts
—	45. panta 4. punkts
11.b panta 1. punkts	48. panta 1. punkts
11.b panta 2. punkts	48. panta 2. punkts
11.b panta 3. punkts	48. panta 3. punkts
11.b panta 4. punkts	48. panta 4. punkts
11.b panta 5. punkts	—
—	46. pants
11.c panta 1. punkts	47. panta 1. punkts

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
11.c panta 2. punkts	47. panta 1. punkta ievaddaļa un 1. punkta a) apakšpunkts
—	47. panta 1. punkta b) apakšpunkts
—	47. panta 1. punkta c) apakšpunkts
11.c panta 3. punkta ievaddaļa	47. panta 2. punkta pirmās daļas ievaddaļa
11.c panta 3. punkta a) apakšpunkts	47. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkts
—	47. panta 2. punkta pirmās daļas b) punkts
11.c panta 3. punkta b) apakšpunkts	47. panta 2. punkta pirmās daļas c) punkts
—	47. panta 2. punkta otrā daļa
11.c panta 4. punkts	47. panta 3. punkts
11.c panta 5. punkts	—
11.c panta 6. punkts	—
11.c panta 7. punkts	—
11.ca pants	49. pants
11.d panta 1. punkts	50. panta 1. punkts
11.d panta 2. punkts	50. panta 2. punkts
—	50. panta 3. punkts
12. pants	51. pants
13. panta pirmā daļa	52. panta 1. un 2. punkts
—	52. panta 3. punkts
13. panta otrā daļa	52. panta 4. punkts
13. panta trešā daļa	52. panta 5. punkts
—	53. pants
14. panta 1. punkts	54. panta 1. punkts
14. panta 2. punkts	54. panta 2. punkts
—	54. panta 3. punkts
—	54. panta 4. punkts
—	54. panta 5. punkts
14. panta 3. punkts	55. panta 1. un 2. punkts
14. panta 4. punkts	55. panta 3. punkts
14. panta 5. punkts	54. panta 9. punkts
14. panta 6. punkts	54. panta 7. punkts
—	54. panta 8. punkts
14. panta 7. punkts	54. panta 10. punkts

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
14. panta 8. punkts	54. panta 11. punkts
—	55. panta 4. punkts
15. panta pirmā daļa	56. panta 1. punkts
15. panta otrā daļa	56. panta 2. punkts
15. panta trešā daļa	56. panta 3. punkts
15. panta ceturtā daļa	56. panta 4. punkts
15. panta piektā daļa	56. panta 5. punkts
15.a pants	57. pants
16. pants	—
17. panta 1. punkts	58. panta 1. punkts
17. panta 2. punkts	—
17. panta 3. punkts	58. panta 2. punkts
17. panta 4. punkts	58. panta 3. punkts
17. panta 5. punkts	58. panta 4. punkts
18. pants	59. pants
19. pants	60. pants
—	61. pants
20. panta 1. punkts	—
—	62. panta 1. punkts
20. panta 2. punkta ievaddaļa	62. panta 2. punkta pirmās daļas ievaddaļa
20. panta 2. punkta a) apakšpunkts	62. panta 2. punkta pirmās daļas a) punkts
—	62. panta 2. punkta pirmās daļas b) punkts
—	62. panta 2. punkta pirmās daļas c) līdz h) punkts
20. panta 2. punkta b) apakšpunkts	62. panta 2. punkta pirmās daļas i) punkts un 2. punkta otrā daļa
20. panta 2. punkta c) apakšpunkts	62. panta 2. punkta pirmās daļas j) punkts
20. panta 2. punkta d) apakšpunkts	62. panta 2. punkta pirmās daļas k) punkts
20. panta 2. punkta e) apakšpunkts	62. panta 2. punkta pirmās daļas l) punkts
20. panta 2. punkta f) apakšpunkts	62. panta 2. punkta pirmās daļas m) punkts
20. panta 2. punkta g) apakšpunkts	62. panta 2. punkta pirmās daļas n) punkts
20. panta 2. punkta h) apakšpunkts	62. panta 2. punkta pirmās daļas o) punkts
20. panta 2. punkta i) apakšpunkts	—
—	62. panta 2. punkta pirmās daļas p) līdz z) punkts

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
20. panta 3. punkts	62. panta 3. punkts
20. panta 4. punkts	62. panta 4. punkts
20. panta 5. punkts	62. panta 5. punkts
20. panta 6. punkts	62. panta 6. punkts
20. panta 7. punkts	62. panta 7. punkts
—	62. panta 8. punkts
21. pants	63. pants
—	64. pants
22. pants	65. pants
23. panta 1. punkts	66. panta 1. punkts
23. panta 2. punkts	66. panta 2. punkts
23. panta 3. punkts	66. panta 3. punkts
23. panta 4. punkts	66. panta 4. punkts
—	66. panta 5. punkts
23. panta 5. punkts	66. panta 6. punkts
23. panta 6. punkts	66. panta 7. punkts
23. panta 7. punkts	66. panta 8. punkts
24. panta 1. punkts	67. panta 1. punkts
24. panta 2. punkts	67. panta 2. punkts
24. panta 3. punkts	67. panta 3. punkts
—	67. panta 4. punkts
25. panta 1. punkts	68. panta 1. punkts
25. panta 2. punkts	68. panta 2. punkts
25. panta 3. punkta ievaddaļa	68. panta 3. punkta ievaddaļa
25. panta 3. punkta a) apakšpunkts	68. panta 3. punkta a) apakšpunkts
25. panta 3. punkta b) apakšpunkts	68. panta 3. punkta b) apakšpunkts
25. panta 3. punkta c) apakšpunkts	68. panta 3. punkta c) apakšpunkts
25. panta 3. punkta d) apakšpunkts	—
—	68. panta 3. punkta d) apakšpunkts
25. panta 3. punkta e) apakšpunkts	68. panta 3. punkta e) apakšpunkts
25. panta 3. punkta f) apakšpunkts	68. panta 3. punkta f) apakšpunkts
—	68. panta 3. punkta g), h) un i) apakšpunkts

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
25. panta 3. punkta g) apakšpunkts	68. panta 3. punkta j) apakšpunkts
—	68. panta 3. punkta k) līdz r) apakšpunkts
25. panta 4. punkts	68. panta 4. punkts
—	68. panta 5. punkts
26. panta 1. punkts	69. panta 1. punkts
26. panta 2. punkta pirmā daļa	69. panta 2. punkta pirmā un trešā daļa
—	69. panta 2. punkta otrā daļa
—	69. panta 2. punkta ceturtā daļa
26. panta 2. punkta otrā daļa	69. panta 2. punkta piektā daļa
26. panta 3. punkts	69. panta 3. punkts
26. panta 4. punkts	69. panta 4. punkts
26. panta 5. punkts	69. panta 5. un 7. punkts
—	69. panta 6. punkts
26.a panta 1. punkts	34. panta 1. punkts
26.a panta 2. punkta pirmā daļa	70. panta 1. un 2. punkts
26.a panta 2. punkta otrā daļa	70. panta 3. punkts
26.a panta 2. punkta trešā daļa	70. panta 4. punkts
26.a panta 3. punkts	71. panta 1. un 2. punkts
26.a panta 4. punkts	70. panta 5. punkts un 71. panta 3. punkts
—	72. pants
27. pants	73. pants
28. pants	74. pants
29. panta 1. punkta ievaddaļa	75. panta 1. punkta ievaddaļa
29. panta 1. punkta pirmais ievilkums	75. panta 1. punkta a) apakšpunkts
29. panta 1. punkta otrais ievilkums	75. panta 1. punkta b) apakšpunkts
—	75. panta 1. punkta c) apakšpunkts
29. panta 1. punkta trešais ievilkums	75. panta 1. punkta d) apakšpunkts
29. panta 1. punkta ceturtais ievilkums	75. panta 1. punkta e) apakšpunkts
29. panta 2. punkts	75. panta 2. punkts
29. panta 3. punkts	75. panta 3. punkts
29. panta 4. punkts	75. panta 4. punkts

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
29. panta 5. punkts	75. panta 5. un 6. punkts
29. panta 6. punkts	75. panta 7. punkts
29. panta 7. punkts	75. panta 8. punkts
29. panta 8. punkts	75. panta 9. punkts
29. panta 9. punkts	75. panta 10. punkts
29. panta 10. punkts	75. panta 11. punkts
29. panta 11. punkta pirmā daļa	75. panta 12. punkts
29. panta 11. punkta otrā daļa	—
—	75. panta 13. punkts
30. panta 1. punkts	76. panta 1. punkts
30. panta 2. punkts	76. panta 2. punkts
—	76. panta 3. punkts
30. panta 3. punkts	76. panta 4. punkts
30. panta 4. punkts	76. panta 5. punkts
30. panta 5. punkts	76. panta 6. punkts
30. panta 6. punkts	76. panta 7. punkts
30. panta 7. punkts	76. panta 8. punkts
30. panta 8. punkts	76. panta 9. punkts
—	76. panta 10. punkts
30. panta 9. punkts	76. panta 11. punkts
31. panta 1. un 2. punkts	77. panta 1. punkts
—	77. panta 2. punkts
31. panta 3. punkts	77. panta 3. punkts
—	77. panta 4. punkts
—	78. pants
32. pants	79. pants
—	80. pants
33. panta 1. punkts	81. panta 1. punkta pirmā daļa
33. panta 2. punkts	—
33. panta 2.a punkts	—
33. panta 2.b punkts	81. panta 1. punkta otrā daļa
33. panta 3. punkts	81. panta 2. punkts
—	82. pants
34. panta pirmā daļa	83. panta pirmā daļa

Regula (EK) Nr. 2007/2004/EK	Šī regula
—	83. panta otrā daļa
34. panta otrā daļa	—
34. panta trešā daļa	83. panta trešā daļa
—	I pielikums
—	II pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1625

(2016. gada 14. septembris),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1406/2002 par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 100. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, atbild par plašu uzdevumu klāstu, kas var ietvert kuģošanas drošību, drošumu, meklēšanu un glābšanu, robežkontroli, zivsaimniecības kontroli, muitas kontroli, vispārējo tiesībaizsardzību un vides aizsardzību. Tāpēc Eiropas Jūras drošības aģentūrai ("Aģentūra"), Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūrai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1624 ([3]), un Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūrai, kas izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 768/2005 ([4]), darbojoties savu pilnvaru ietvaros, būtu jāuzlabo sadarbība savā starpā un ar tām valstu iestādēm, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, lai palielinātu jūrlietu situācijas apzināšanos un atbalstītu saskaņotu un izmaksu ziņā efektīvu rīcību.

(2) Šīs regulas īstenošana neietekmē nedz kompetences sadalījumu starp Savienību un dalībvalstīm, nedz dalībvalstu saistības saskaņā ar starptautiskām konvencijām, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, Starptautisko konvenciju par meklēšanu un glābšanu uz jūras, Starptautisko konvenciju par kuģu izraisīta piesārņojuma novēršanu, Starptautisko konvenciju par jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem, un citiem attiecīgiem starptautiskiem jūras tiesību instrumentiem.

(3) Lai atbalsts tām valstu iestādēm, kas veic krasta apsardzes funkcijas, būtu efektīvs un lietderīgs, Aģentūrai būtu jāizmanto pieejamās progresīvās tehnoloģijas, piemēram, tālvadības gaisa kuģu sistēmas.

(4) Ir lietderīgi, ka Aģentūras Administratīvā padome ir pilnībā iesaistīta lēmumu pieņemšanā par šajā regulā minētajiem jautājumiem, kuriem varētu būt ietekme uz citiem Aģentūras uzdevumiem un budžetu, ieskaitot darba vienošanos sadarbībai starp trijām aģentūrām.

(5) Tāpēc Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2002 ([5]) būtu attiecīgi jāgroza,

---

([1]) 2016. gada 16. marta atzinums (OV C 177, 18.5.2016., 57. lpp.).
([2]) Eiropas Parlamenta 2016. gada 6. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 14. septembra lēmums.
([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624 (2016. gada 14. septembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).
([4]) Padomes Regula (EK) Nr. 768/2005 (2005. gada 26. aprīlis), ar ko izveido Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.).
([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2002 (2002. gada 27. jūnijs) par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulā (EK) Nr. 1406/2002 iekļauj šādu pantu:

"*2.b pants*

Eiropas sadarbība krasta apsardzes funkciju jomā

1. Aģentūra sadarbībā ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1624 (*), un Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru, kas izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 768/2005 (**), katra savu pilnvaru ietvaros, atbalsta valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas valstu un Savienības līmenī un vajadzības gadījumā starptautiskā līmenī:

a) koplietojot, apkopojot un analizējot informāciju, kas ir pieejama kuģu ziņošanas sistēmās un citās minēto aģentūru mitinātās vai minētajām aģentūrām pieejamās informācijas sistēmās, saskaņā ar to attiecīgajiem juridiskajiem pamatiem un neskarot datu atrašanos dalībvalstu īpašumā;

b) sniedzot uzraudzības un komunikācijas pakalpojumus uz progresīvu tehnoloģiju bāzes, tostarp izmantojot kosmosā bāzētu un zemes infrastruktūru un uz jebkura veida platformas uzmontētus sensorus;

c) spēju veidošanas ceļā, izstrādājot pamatnostādnes un ieteikumus un izveidojot paraugpraksi, kā arī nodrošinot personāla apmācību un apmaiņu;

d) veicinot informācijas apmaiņu un sadarbību krasta apsardzes funkciju jomā, tostarp analizējot darbības problēmas un apdraudējumus, kas rodas jūrniecības jomā;

e) spēju koplietošanas ceļā, plānojot un īstenojot vairākmērķu operācijas un koplietojot līdzekļus un citas spējas, ciktāl šīs darbības koordinē minētās aģentūras un par tām ir saņemta attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu piekrišana.

2. Neskarot 10. panta 2. punktā noteiktās Aģentūras Administratīvās padomes pilnvaras, konkrētus veidus sadarbībai krasta apsardzes funkciju jomā starp Aģentūru, Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru un Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru nosaka ar darba vienošanos saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām un finanšu noteikumiem, ko piemēro minētajām aģentūrām. Šādu vienošanos apstiprina Aģentūras Administratīvā padome, Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūras valde un Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras valde.

3. Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, Aģentūru, Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru un Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru, dara pieejamu praktisku rokasgrāmatu par Eiropas sadarbību krasta apsardzes funkciju jomā. Minētā rokasgrāmata ietver pamatnostādnes, ieteikumus un paraugpraksi informācijas apmaiņai. Komisija rokasgrāmatu pieņem ieteikuma veidā.

4. Šajā pantā noteiktie uzdevumi nedrīkst negatīvi skart 2. pantā minētos Aģentūras uzdevumus un nedrīkst ierobežot dalībvalstu tiesības un pienākumus, jo īpaši attiecībā uz karoga valstīm, ostas valstīm vai piekrastes valstīm.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624 (2016. gada 14. septembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.).

(**) Padomes Regula (EK) Nr. 768/2005 (2005. gada 26. aprīlis), ar ko izveido Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.)."

2. pants

Stāšanās spēkā šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 14. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
M. SCHULZ	I. KORČOK

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2016/1626

(2016. gada 14. septembris),

ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 768/2005, ar ko izveido Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, atbild par plašu uzdevumu klāstu, kas var ietvert kuģošanas drošību, drošumu, meklēšanu un glābšanu, robežkontroli, zivsaimniecības kontroli, muitas kontroli, vispārējo tiesībaizsardzību un vides aizsardzību.

(2) Vairumu no minētajām funkcijām valstu iestādēm īstenot palīdz Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūra, kas izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 768/2005 ([3]) un kuru parasti dēvē par Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru, Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1624 ([4]), un Eiropas Jūras drošības aģentūra, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1406/2002 ([5]).

(3) Tāpēc minētajām aģentūrām būtu jāuzlabo sadarbība savā starpā un ar tām valstu iestādēm, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, lai palielinātu jūrlietu situācijas apzināšanos un atbalstītu saskaņotu un izmaksu ziņā efektīvu rīcību.

(4) Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūra būtu jāpārdēvē par Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūru.

(5) Tāpēc Regula (EK) Nr. 768/2005 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 768/2005 groza šādi:

1) regulas nosaukumā un 1. pantā vārdus "Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūra" aizstāj ar vārdiem "Eiropas Zivsaimniecības kontroles aģentūra" (attiecīgā locījumā);

([1]) 2016. gada 25. maija atzinums (OV C 303, 19.8.2016., 109. lpp.).
([2]) Eiropas Parlamenta 2016. gada 6. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2016. gada 14. septembra lēmums.
([3]) Padomes Regula (EK) Nr. 768/2005 (2005. gada 26. aprīlis), ar ko izveido Kopienas Zivsaimniecības kontroles aģentūru un groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai (OV L 128, 21.5.2005., 1. lpp.).
([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624 (2016. gada 14. septembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).
([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2002 (2002. gada 27. jūnijs) par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.).

2) regulas 3. pantā pievieno šādu punktu:

"j) nolūkā atbalstīt valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas, kā izklāstīts šīs regulas 7.a pantā, nodrošinot pakalpojumus, informāciju, iekārtas un apmācību, kā arī koordinējot vairākmērķu operācijas – sadarboties ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1624 (*), un Eiropas Jūras drošības aģentūru, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1406/2002 (**), katrai darbojoties savu pilnvaru ietvaros.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1624 (2016. gada 14. septembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/399 un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007, Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un Padomes Lēmumu 2005/267/EK (OV L 251, 16.9.2016., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2002 (2002. gada 27. jūnijs) par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.).";

3) iekļauj šādu pantu:

"7.a pants

Eiropas sadarbība krasta apsardzes funkciju jomā

1. Aģentūra sadarbībā ar Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru un Eiropas Jūras drošības aģentūru atbalsta valstu iestādes, kuras veic krasta apsardzes funkcijas valstu un Savienības līmenī un vajadzības gadījumā starptautiskā līmenī:

a) koplietojot, apkopojot un analizējot informāciju, kas ir pieejama kuģu ziņošanas sistēmās un citās minēto aģentūru mitinātās vai minētajām aģentūrām pieejamās informācijas sistēmās, saskaņā ar to attiecīgajiem juridiskajiem pamatiem un neskarot datu atrašanos dalībvalstu īpašumā;

b) sniedzot uzraudzības un komunikācijas pakalpojumus uz progresīvu tehnoloģiju bāzes, tostarp izmantojot kosmosā bāzētu un zemes infrastruktūru un uz jebkura veida platformas uzmontētus sensorus;

c) spēju veidošanas ceļā, izstrādājot pamatnostādnes un ieteikumus un izveidojot paraugpraksi, kā arī nodrošinot personāla apmācību un apmaiņu;

d) veicinot informācijas apmaiņu un sadarbību krasta apsardzes funkciju jomā, tostarp analizējot darbības problēmas un apdraudējumus, kas rodas jūrniecības jomā;

e) spēju koplietošanas ceļā, plānojot un īstenojot vairākmērķu operācijas un koplietojot līdzekļus un citas spējas, ciktāl šīs darbības koordinē minētās aģentūras un par tām ir saņemta attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu piekrišana.

2. Konkrētus veidus sadarbībai krasta apsardzes funkciju jomā starp Aģentūru, Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru un Eiropas Jūras drošības aģentūru nosaka ar darba vienošanos saskaņā ar to attiecīgajām pilnvarām un finanšu noteikumiem, ko piemēro minētajām aģentūrām. Šādu vienošanos apstiprina Aģentūras valde, Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras valde un Eiropas Jūras drošības aģentūras Administratīvā padome.

3. Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, Aģentūru, Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūru un Eiropas Jūras drošības aģentūru, dara pieejamu praktisku rokasgrāmatu par Eiropas sadarbību krasta apsardzes funkciju jomā. Minētā rokasgrāmata ietver pamatnostādnes, ieteikumus un paraugpraksi informācijas apmaiņai. Komisija rokasgrāmatu pieņem ieteikuma veidā."

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2016. gada 14. septembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
M. SCHULZ	I. KORČOK

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV